

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ

: กรณีศึกษาฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

PROCEDURES TO IMPROVE TOURIST ATTRACTION IN SAMUTPRAKARN PROVINCE

: A CASE STUDY OF SAMUTPRAKARN CROCODILE FARM & ZOO.

โดย

นายจักรกฤษณ์ เดี่ยวสมบูรณ์

HCULIB

3 0001 00081582 1

ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. 2543

ภาคนิพนธ์ แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ
 : กรณีศึกษา ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ
 PROCEDURES TO IMPROVE TOURIST ATTRACTION IN
 SAMUTPRAKARN PROVINCE : A CASE STUDY OF SAMUTPRAKARN
 CROCODILE FARM & ZOO.

ชื่อนักศึกษา นายจักรกฤษณ์ เดี่ยวสมบูรณ์

รหัสประจำตัว 419004

หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2542

บทคัดย่อ

การทำภาคนิพนธ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการมาใช้บริการฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ 2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ 3. เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการเสนอแนะ ให้กับฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ในการที่จะจัดการบริการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากยิ่งขึ้น การรวบรวมข้อมูล ได้สอบถามข้อมูลจากผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) สำหรับเครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสอบถาม มีคำถามรวม 49 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ ตอนที่ 3. ในส่วนความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. for Window 7.5 หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของผู้มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจ การทดสอบหาความสัมพันธ์ด้วยวิธีของไค – สแควร์ (Chi – Square Test)

ผลการศึกษา มีดังนี้

1. ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.44
2. ผู้มาใช้บริการมีระดับความพึงพอใจแบ่งแยกตามส่วนต่าง ๆ 7 ส่วน เรียงลำดับ ดังนี้ ลำดับ 1 ส่วนของความสะอาดในการเดินทาง มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.77 ลำดับ 2 ส่วนของคุณภาพการบริการ มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.70

ลำดับ 3 ส่วนของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์ มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.68

ลำดับ 4 ส่วนอำนวยความสะดวก มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.51

ลำดับ 5 ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.28

ลำดับ 6 ส่วนการประชาสัมพันธ์ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.18

ลำดับ 7 ส่วนค่าบริการ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.99

3. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า สมมติฐาน 8 ข้อ ได้รับการยอมรับ 3 ข้อ ปฏิเสธ 5 ข้อ คือ

ได้รับการยอมรับ 3 ข้อ ดังนี้

3.1 จำนวนครั้ง (ความถี่) ที่มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

3.2 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

3.3 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก โดยยอมรับสมมติฐานรอง 5 ข้อ ดังนี้

3.4 ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า ผู้มาใช้บริการ มีความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในระดับมาก คือ ผู้มาใช้บริการมีความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในระดับปานกลาง

3.5 ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ คือ สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

3.6 ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ คือ การศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

3.7 ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ คือ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

3.8 ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ คือ รายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ทางฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ควรเร่งปรับปรุงในส่วนของการบริการที่มีระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่ ส่วนการประชาสัมพันธ์ และส่วนค่าบริการ

กิตติกรรมประกาศ

ภาคินพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของศาสตราจารย์เสนาะ ตีเยาว์ อาจารย์ที่ปรึกษา ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทั้งที่ มหาวิทยาลัย และโทรศัพท์ไปปรึกษาที่บ้าน ทำให้ภาคินพนธ์เล่มนี้ได้รับความสมบูรณ์ครบถ้วน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณจรรยา ยังประภากร กรรมการผู้จัดการ บริษัท ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด ที่อนุญาตให้เข้าทำการศึกษาข้อมูล และให้คำแนะนำ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของ ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูล ให้ความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ ในการจัดทำภาคินพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณรุ่นพี่ MBA. และ MSW. ที่ได้ให้คำแนะนำและแนวทาง ในการจัดทำ ขอขอบคุณทุก ๆ ท่านในครอบครัว ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด.

จักรกฤษณ์ เดี่ยวสมบูรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	28
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	29
1.4 สมมติฐานในการศึกษา.....	29
1.5 แหล่งข้อมูล.....	29
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	30
1.7 นิยามคำศัพท์.....	30
1.8 ข้อจำกัดในการศึกษา.....	30
2. แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค.....	31
2.2 ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค.....	34
2.3 แนวความคิดเรื่องความพึงพอใจ.....	36
2.4 แนวความคิดเรื่องการส่งมอบบริการสาธารณะ.....	38
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในบริการสาธารณะ.....	39
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3. ระเบียบวิธีการศึกษา	
3.1 วิธีการศึกษา.....	43
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.3 พื้นที่การวิจัย.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	43
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
3.7 สถิติที่ใช้.....	45
3.8 สมมติฐานการศึกษา.....	46
4. ผลการศึกษา	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ.....	51
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ.....	54
4.4 ข้อมูลแสดงการจัดลำดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ และภาพรวม.....	77
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐาน.....	82
5. สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	95
5.2 การอภิปรายผล.....	98
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	104
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก	
ผนวก ก. แบบสอบถาม.....	111
ผนวก ข. หนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูล.....	114
ผนวก ค. หนังสือขออนุญาตให้ศึกษาข้อมูล.....	115
ผนวก ง. ตารางขนาดตัวอย่างที่นัยสำคัญ 0.05 ของ Yamane.....	116
ประวัติผู้เขียน.....	117

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	47
2. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	48
3. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	48
4. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	49
5. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	49
6. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้.....	50
7. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการในรอบ 1 ปี ที่ ผ่านมา.....	51
8. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเดินทางมาใช้บริการ.....	51
9. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวันที่มาใช้บริการ.....	52
10. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่มาใช้บริการ.....	52
11. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทางเข้าฟาร์มจระเข้.....	53
12. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ที่มาใช้บริการ.....	53
13. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการจัดวางผังและการออกแบบ.....	54
14. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสวยงามของอาคารและสถานที่.....	54
15. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่างๆ..	55
16. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสวยงามและสภาพบรรยากาศ.....	56
17. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค.....	56
18. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าผ่านประตูรายบุคคล.....	57
19. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าบริการรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์.....	57
20. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าบริการจักรยานน้ำ.....	58
21. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อราคาของเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า.....	59
22. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าบริการในการใช้ห้องสุขา.....	59
23. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนตู้ขายของ / ร้านอาหาร.....	60
24. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ..	60
25. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของถังขยะ.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
26. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง...	62
27. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา.....	62
28. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ.....	63
29. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก และ ศาลา.....	63
30. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ประตูและ ส่วนต่างๆ.....	64
31. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ด้าน ความปลอดภัย.....	65
32. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของคนขายของที่ซุ้มขายของ / ร้านอาหาร.....	65
33. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา....	66
34. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของคนงาน / คนสวน.....	66
35. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสะดวก.....	67
36. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัย.....	68
37. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายใน ฟาร์มจระเข้.....	68
38. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูป ร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ และการแสดงคอนเสิร์ต.....	69
39. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของ สัตว์ต่าง ๆ.....	70
40. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ.....	70
41. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการดูแลเอาใจใส่ต่อสัตว์ต่าง ๆ.....	71
42. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้.....	71
43. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมา ฟาร์มจระเข้.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
44. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อเวลาในการเปิดบริการ 7.00-18.00น...	73
45. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการได้รับข้อมูลข่าวสาร.....	73
46. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียง ภายใน.....	74
47. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ.....	74
48. ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อโอกาสที่จะมาพารมจะเข้าอีก.....	75
49. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดลำดับของความพึงพอใจต่อ การมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ.....	77
50. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดลำดับของความพึงพอใจต่อ การมาใช้บริการในภาพรวมส่วนต่าง ๆ.....	80
51. ร้อยละของภาพรวมความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ.....	82
52. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการกับระดับ ความพึงพอใจ.....	83
53. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความพึงพอใจ.....	85
54. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความพึงพอใจ.....	86
55. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระดับความพึงพอใจ.....	88
56. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับระดับความพึงพอใจ.....	89
57. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความพึงพอใจ.....	91
58. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับระดับความพึงพอใจ.....	93

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่ปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยาเหนืออ่าวไทยคนทั่วไปนิยมเรียกว่า "เมืองปากน้ำ" มีเนื้อที่ประมาณ 1,004 กิโลเมตรอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเพียง 25 กิโลเมตร สมุทรปราการเป็นเมืองที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ตัวเมืองเก่าอยู่แถบอำเภอพระประแดง และมีชื่อเรียกว่าเมืองพระประแดง ในสมัยสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองสมุทรปราการขึ้นใหม่ที่ตำบลปากน้ำ เมื่อปี พ.ศ. 2362 โดยใช้เวลาสร้าง 3 ปี ปัจจุบันจังหวัดสมุทรปราการแบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอพระประแดง อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ อำเภอพระสมุทรเจดีย์และกิ่งอำเภอบางเสาธง

คำขวัญจังหวัดสมุทรปราการ

ป้อมยุทธนาวี	พระเจดีย์กลางน้ำ
ฟาร์มจระเข้ใหญ่	งามวิไลเมืองโบราณ
สงกรานต์พระประแดง	ปลาสดแห่งรสดี
ประเพณีรับบัว	ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม

ลมฟ้าอากาศ เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดชายทะเล อากาศจึงไม่ร้อนและไม่หนาวจัด ได้รับอิทธิพลจากลมบกลมทะเล แต่โดยปกติแล้วจังหวัดนี้มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว เช่นเดียวกับลมฟ้าอากาศในประเทศไทยนั่นเอง

จำนวนประชากร จำนวนประชากรของจังหวัดสมุทรปราการ มีประมาณ 909,367 คน เป็นชาย 451,475 คน หญิง 457,892 คน ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดสมุทรปราการเป็นคนไทย รองลงมาก็เป็นคนจีน และชาวต่างชาติอื่น ๆ ที่เข้ามาประกอบอาชีพทำโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ อเมริกา ญี่ปุ่น อังกฤษ ไต้หวัน และอินเดีย เป็นต้น

การนับถือศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ 95 นอกจากนั้น นับถือศาสนาอื่น เช่น คริสต์ อิสลาม และนิกายโรมันคาทอลิก

ผลิตภัณฑ์พยากรธรรมชาติ ได้แก่ ข้าว มะพร้าว พืชสวน เกลือสมุทร และสัตว์จากทะเล เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา เป็นต้น

ทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำนา ทำสวน และอีกประการหนึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ชายทะเล จึงมีการทำประมงกันอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ยังมีการทำนาเกลือ และทำนากุ้ง

ในปัจจุบันนี้การทำนา ทำสวน ในจังหวัดสมุทรปราการมีน้อยมาก เพราะพื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่เสียไปให้การอุตสาหกรรม ประชาชนจึงเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประชาชนจากจังหวัดอื่น ๆ ทั้งภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคใต้ พวกนี้ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ปีละหลายหมื่นคน ความเจริญก้าวหน้าของจังหวัดนี้จึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งอาคารบ้านเรือนที่อยู่อาศัย เกิดขึ้นมากมายทำให้ที่ดินมีราคาสูงมาก

การคมนาคมในจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการมีการคมนาคมสะดวกทุกทาง เส้นทางคมนาคมที่สำคัญมี 2 ทาง คือ ทางบก และ ทางน้ำ การคมนาคมทางบกสามารถติดต่อกันได้ทุกอำเภอในจังหวัดเดียวกัน และจังหวัดที่ใกล้เคียง ส่วนการติดต่อนั้นการใช้โทรศัพท์สะดวกมากเพราะสามารถใช้ได้เช่นเดียวกับการติดต่อในกรุงเทพมหานคร

การคมนาคมทางบก

ในจังหวัดสมุทรปราการมีถนนหลายสาย ซึ่งล้วนแต่นำความเจริญในด้านต่าง ๆ มาสู่จังหวัดนี้ ถนนสายสำคัญที่เป็นเส้นทางคมนาคมใหญ่ภายในจังหวัด และติดต่อไปยังจังหวัดอื่น ๆ ได้ คือ

1. ถนนสายบางนา-ตราด เป็นทางไฮเวย์ เริ่มจากสี่แยกบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพฯ ๙ ผ่านจังหวัดสมุทรปราการ ในท้องที่อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ ผ่านจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี ไปจนถึง จังหวัดตราด
2. ถนนสุขุมวิท เป็นทางหลวงแผ่นดิน เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ๙ ผ่านจังหวัดสมุทรปราการ ในท้องที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ ไปยังจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด
3. ถนนเทพารักษ์ เป็นถนนแยกจากถนนสุขุมวิท ที่ตำบลลำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ถึงตำบลบางพลี อำเภอบางพลี และไปถึงอำเภอบางบ่อ
4. ถนนปู่เจ้าสมิงพราย เป็นถนนแยกจากถนนสุขุมวิท ที่ตำบลลำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ผ่านตำบลลำโรงใต้ ตำบลลำโรงกลาง ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง ไปจนถึงริมฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงข้ามกับที่ว่าการอำเภอพระประแดง

5. ถนนเพชรหิรัญ เริ่มต้นจากใกล้ที่ว่าการอำเภอพระประแดง ผ่านตำบลทรงคะนอง ตำบลบางยอ ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบลบางกะเจ้า ตำบลบางกอบัว ไปถึงริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตรงข้ามกับท่าเรือคลองเตย กรุงเทพมหานคร

6. ถนนสุขสวัสดิ์ เป็นถนนที่เริ่มต้นจากวงเวียนใหญ่ กรุงเทพฯ ผ่านอำเภอพระประแดง มีถนนแยกเข้าสู่ที่ว่าการอำเภอพระประแดง ถนนสุขสวัสดิ์ยาวไปถึงป้อมพระจุลจอมเกล้า แต่ก่อนจะถึงป้อมพระจุลจอมเกล้า มีถนนแยกไปยังองค์พระสมุทรเจดีย์ ซึ่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตรงข้ามกับศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ และแยกไปยังที่ว่าการอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ซึ่งอยู่ติดทะเล

7. ถนนศรีนครินทร์ เป็นถนนที่เชื่อมต่อกับถนนสายบางนา-ตราด ออกสู่จังหวัดชลบุรีได้ตรงบริเวณสะพานลอยวัดศรีเยี่ยมผ่านเข้าเขตจังหวัดสมุทรปราการ ตัดผ่านแยกถนนเทพารักษ์ และเชื่อมต่อกับถนนสุขุมวิท ที่ตำบลบางปิ๊ง ออกสู่จังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดชลบุรีได้ เป็นเส้นทางที่สามารถเดินทางเข้าสู่จังหวัดสมุทรปราการได้อีกเส้นทางหนึ่ง ซึ่งเป็นถนนขนาด 6 ช่องทางที่ดำเนินการขยายใหม่และได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เมื่อปลายปี 2536

ถนนทุกสายในจังหวัดสมุทรปราการ มีรถโดยสารประจำทางทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก บริการผู้โดยสารตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน ส่วนตามตรอกและซอยต่าง ๆ ก็มีรถจักรยานรับ-ส่งผู้โดยสารตลอดเวลา ทำให้การคมนาคมรวดเร็วขึ้น

การคมนาคมทางน้ำ

จังหวัดสมุทรปราการมีแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญและมีลำคลองอยู่ทั่วไปทุกท้องที่ แม่น้ำลำคลองที่เป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำและใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันหรือประโยชน์ทางการเกษตรกรรม การประมง และการขนส่ง ได้แก่

1. แม่น้ำเจ้าพระยา ไหลผ่านกรุงเทพมหานคร มาออกปากแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสมุทรปราการ ผ่านอำเภอพระประแดง อำเภอเมือง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อกับกรุงเทพมหานคร มีเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่จากต่างประเทศแล่นผ่านไปมา เพื่อขนถ่ายและรับสินค้าเข้า-ออกต่างประเทศ ที่ท่าเรือกรุงเทพ ฯ (ท่าเรือคลองเตย)

2. คลองด่าน เป็นคลองที่แยกจากคลองสำโรงตรงหน้าที่ว่าการอำเภอบางบ่อ ไหลผ่านตำบลบางเพรียง ตำบลคลองด่าน ผ่านประตูน้ำชลหารพิจิตร (ประตูน้ำคลองด่าน) ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานโครงการชลประทาน ตัดผ่านถนนสุขุมวิท ลงสู่ทะเลบริเวณอ่าวไทย คลองด่านให้ประโยชน์ในด้านการคมนาคม การเกษตร และการประมงมาก

3. คลองสำโรง แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง ผ่านตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ตำบลบางแก้ว ตำบลบางพลี ตำบลบางโหลง ตำบลศรีษะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางพลี และผ่านที่ว่าการอำเภอบางบ่อไปถึงท่าสะพาน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา คลองนี้ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อกันได้ทุกอำเภอให้ประโยชน์ในการเกษตรและการพาณิชย์ แต่ปัจจุบันนี้การคมนาคมทางบกสะดวก จึงไม่ค่อยใช้ทางน้ำ ทำให้ลำคลองบางตอนตื้นเขิน เนื่องจากผักตบชวาขึ้นอย่างหนาแน่น

4. คลองสรรพสามิต เป็นคลองที่ขุดในท้องที่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลแหลมฟ้าผ่าไปยังตำบลนาเกลือ แล้วไหลไปออกคลองขุนราชพินิจใจ ในจังหวัดสมุทรสาคร เป็นคลองที่ขุดเพื่อช่วยเหลือชาวนาเกลือใช้ลำเลียงเกลือส่งไปขาย (คลองนี้ขุดในสมัยรัฐบาลของหลวงประดิษฐมนูธรรม) คลองสรรพสามิตให้ประโยชน์ในการคมนาคม และการพาณิชย์มาก

5. คลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต เป็นคลองชลประทานที่ขุดติดต่อกันระหว่างคลองประเวศบุรีรมย์กับคลองสำโรง ที่อำเภอบางบ่อ ผ่านตำบลเป็ริง และตำบลบางบ่อ ให้ประโยชน์ในด้านการคมนาคม และการเกษตรเป็นอย่างมาก

การคมนาคมในแม่น้ำ ลำคลอง ส่วนมากจะมีเรือยนต์โดยสารและเรือยนต์บรรทุกสินค้าตลอดจนเรือแจว เรือพายผ่านไปมาระหว่างตำบล-อำเภอ-จังหวัด เป็นประจำปัจจุบันการคมนาคมทางน้ำสะดวกรวดเร็ว เพราะมีเรือหางยาวคอยรับ-ส่งผู้คนที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำ หรือริมคลองที่ไม่มีถนนเข้าถึง จึงอาศัยทางน้ำเป็นทางคมนาคม แต่คนส่วนใหญ่ก็นิยมใช้การคมนาคมทางบกมากกว่าทางน้ำ เพราะมีถนนอยู่ทั่วถึง ทำให้สะดวกและรวดเร็วกว่า

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ

สมุทรปราการมีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง ทุก ๆ แห่งเป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้มาเยือนทั้งชาวไทยเองและชาวต่างประเทศ ดังนี้

1. พระสมุทรเจดีย์ เป็นปูชนียสถานที่สำคัญที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ ชื่อเรียกที่คนทั่วไปเรียกกันติดปากคือ "พระเจดีย์กลางน้ำ" ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ที่ตำบลปากคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ตรงข้ามกับศาลากลางจังหวัด ทุก ๆ ปีในเดือนตุลาคม จะมีงานนมัสการพระสมุทรเจดีย์ซึ่งเป็นงานใหญ่ของสมุทรปราการ ในวันเปิดงานจะมีการแห่ผ้าห่มองค์พระสมุทรเจดีย์ มีบรรดาข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนและโรงเรียนต่าง ๆ แต่งกายอย่างสวยงาม มีดนตรีแห่แหนไปตามถนนบริเวณศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ

2. สถานตากอากาศบางปู อยู่ที่ตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 37 มีเนื้อที่ 582 ไร่ ตั้งอยู่ริมทะเล มีทิวทัศน์สวยงามมากเป็นสถานที่พักผ่อนและตากอากาศของกองทัพบก มีสะพานยาวเป็นถนนให้รถยนต์วิ่งเข้าออกไปยังสถานตากอากาศ ซึ่งเมื่อน้ำขึ้นเต็มฝั่ง สถานที่ตากอากาศแห่งนี้ดูเหมือนเกาะอยู่กลางทะเล ด้านหนึ่งเป็นทะเลกว้างไกลสุดสายตา มีเรือเดินสมุทรแล่นเข้าออกปากอ่าว ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นริมฝั่งแลเห็นทิวป่าแสม และป่าโกงกางขึ้นติดต่อกันเขียวชอุ่มคล้ายภูเขาเตี้ย ๆ ริมฝั่ง แต่ความจริงแล้วสมุทรปราการไม่มีภูเขาเลย

3. สว่างคนิวาส อยู่ที่ถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 31 มีเนื้อที่ 60 ไร่เศษ เป็นสถานที่พักผ่อนของสภากาชาดไทยที่นำทองเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เพราะที่นี้อากาศดี มีทิวทัศน์สวยงาม มีตึกที่สร้างขึ้นด้วยรูปทรงที่สวยงาม และพืชพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับตกแต่งเป็นรูปร่างสัตว์ต่าง ๆ ดูสดชื่นสบายตา มีต้นไม้ใหญ่เป็นที่นั่งพักผ่อนเป็นระยะ ๆ ทางด้านติดชายทะเลมีสะพานสำหรับชมทิวทัศน์ริมทะเล นอกจากนี้ยังมีห้องสัตว์น้ำ ซึ่งนำสัตว์ทะเลต่าง ๆ มาเลี้ยงไว้ให้เข้าชมและศึกษามากมายหลายชนิด สว่างคนิวาสมีบริเวณกว้างขวาง เหมาะสำหรับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดสมุทรปราการ

4. เมืองโบราณ อยู่ที่ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ อยู่บนถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 33 มีเนื้อที่ประมาณ 500 ไร่ เป็นสถานที่รวบรวมโบราณสถานจำลองสิ่งที่เป็นศิลปะ และของโบราณของทุกจังหวัดในประเทศไทยไว้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวมาก และทุก ๆ วันจะมีชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าไปเที่ยวชมเมืองโบราณกันเป็นจำนวนมาก การเข้าไปเที่ยวเมืองโบราณนี้ นอกจากจะเป็นการพักผ่อนหย่อนใจแล้วยังเปรียบเสมือนได้ไปทั่วทุกจังหวัดในภาคต่างๆ ของประเทศไทยด้วยระยะเวลารวดเร็วและประหยัด

5. ฟาร์มจระเข้ อยู่ที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้คิดริเริ่มจัดทำและเป็นเจ้าของคือ คุณอุทัย ยังประภากร ฟาร์มแห่งนี้เป็นฟาร์มจระเข้ที่ใหญ่ที่สุดในโลกมีเนื้อที่ที่ใช้เลี้ยงจระเข้และเป็นสวนสัตว์ตลอดจนบริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจรวมกันถึง 400 ไร่เศษ มีจระเข้น้อยใหญ่ประมาณ 60,000 ตัว (หกหมื่นตัว) มีจระเข้ น้ำจืด จระเข้ น้ำเค็ม จระเข้พันธุ์ผสมซึ่งเป็นพันธุ์ไทยแท้ และจระเข้พันธุ์ต่าง ๆ ทั่วโลก ในฟาร์มแห่งนี้มีจระเข้ขนาดเล็กลำตัวยาวประมาณ 25-30 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 60-90 กรัม และจระเข้ตัวโตขึ้นเป็นลำดับอายุเรื่อยไปจนถึงจระเข้ขนาดใหญ่มีความยาวประมาณ 6 เมตร หรือ 20 ฟุต น้ำหนักประมาณ 1,200 กิโลกรัม หนึ่งจระเข้จากฟาร์มแห่งนี้มีคุณภาพดีเป็นอันดับหนึ่งของโลก

ทุก ๆ วันจะมีผู้เข้าชมเป็นจำนวนมากทั้งคนไทยจากภาคต่าง ๆ และชาวต่างประเทศทุกชาติที่เข้ามาในประเทศไทย ในฟาร์มจะเข้มีทิวทัศน์สวยงาม ร่มรื่น สะอาดเป็นระเบียบ และปลอดภัย มีสะพานลอยยกพื้นสูงสำหรับให้คนเดินชมจะเข้ใหญ่ ตรงกลางสระมีศาลาพักผ่อนที่สวยงามอากาศเย็นสบาย บริเวณรอบ ๆ ศาลาและสะพานทุกแห่งมีลูกกรงเหล็ก เพื่อป้องกันอันตรายจากจะเข้ ในสวนสัตว์มีสัตว์หลายชนิด เช่น ช้าง เสือ สิงโต ลิง และอูฐ ฯลฯ ที่น่าชมมากคือ การแสดงของช้างแสนรู้ และการแสดงการจับจะเข้ ผู้ชมจะรู้สึกเพลิดเพลินด้วยความน่ารัก น่าเอ็นดูของสัตว์แสนรู้ทุกชนิด เมื่อเหนื่อย เมื่อย หรือหิวก็มีร้านอาหารที่สะอาดและอร่อยไว้บริการนักท่องเที่ยวทุกคนที่มาถึงจังหวัดสมุทรปราการแล้วจะต้องไปเที่ยวฟาร์มจะเข้เป็นแห่งแรก

6. ศาสนสถานที่สำคัญของจังหวัด วัดต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการ มีวัดซึ่งมีความสำคัญและมีความสวยงามสงบ ร่มเย็นมากน้อยแตกต่างกันออกไป บางวัดมีการก่อสร้างด้วยศิลปะแบบโบราณทั้งดงาม และหาชมได้ยาก เช่น

วัดกลางวรวิหาร

เป็นพระอารามปลายสมัยอยุธยา ชื่อวัดตะโกทอง ตั้งอยู่ระหว่างวัดนอก (พิชัยสงคราม) และวัดใน (เดิม) สองวิหาร ตำบลปากน้ำ ชาวบ้านเรียก วัดกลาง ปัจจุบันเป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร

พระอุโบสถ (เก่า) ปฏิสังขรณ์เมื่อ พ.ศ. 2345 เป็นสถาปัตยกรรมแบบพระราชนิยม สมัยรัชกาลที่ 3 ผนังก่ออิฐถือปูนหลังคามุงกระเบื้องเคลือบสีเหลือง ไม่มีช่อฟ้าใบระกา หน้าบันมีลายปูนปั้นประดับด้วย-จานลายคราม ภายในมีจิตรกรรมฝาผนังปฐมสมโพธิกถา

พระมณฑป สร้างเมื่อ พ.ศ. 2449 พระพุทธรูป 4 รอย ภายในพระมณฑปสร้างเมื่อ พ.ศ. 2447 โดยพระครูสุนทรสมุทร (จ้อย) สถาปัตยกรรม พระมณฑปเป็นจตุรมุขอยู่ต่างระดับกัน หน้าบันมีลายปูนปั้นเครือเถาประดับด้วย-จานเบญจรงค์ เป็นศิลปะราชนิยม ตำแหน่งยอดสุดแต่ละมุขมีปูนปั้นหน้าของท้าวจตุโลกบาล ตามเค้าเรื่องไตรภูมิพระร่วง เบื้องบนของผนังภายในมีซุ้มพระพุทธรูปขนาดย่อมโดยรอบ

ศาลาการเปรียญ มีลักษณะเป็นเรือนไทยแบบเรือนหมู่ ไม้สักทั้งหลัง ที่หน้าบันมีลวดลายทำด้วยไม้แกะสลักอ่อนสวยงามควรค่าแก่การอนุรักษ์อย่างยิ่ง

วัดทรงธรรมวรวิหาร

เป็นพระอารามหลวงชั้นโทชนิดวรวิหาร อยู่พระประแดง วัดนี้เป็นวัดรามัญ รัชกาลที่ 2 โปรดให้สร้างขึ้น เพื่อให้ชาวรามัญที่อพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ได้ใช้เป็นที่พักพิงกุศลทาง

ศาสนา ในรัชกาลที่ 3 วัดทวดโถมมาก จึงโปรดให้ทำการปฏิสังขรณ์และสร้างพระอุโบสถหลังใหม่ เป็นแบบก่ออิฐถือปูน มีเสากลมเป็นคู่ ๆ รั้วปึกชานพระอุโบสถ มีพระพุทธรูปปางมารวิชัยสมัย สุโขทัย อยู่ภายใน

พระเจดีย์องค์ใหญ่ เป็นแบบรามัญ เรียกว่า พระมหารามัญเจดีย์

พระวิหาร อยู่หน้าพระอุโบสถ ก่ออิฐถือปูนมีช่อฟ้า ใบระกา ทำด้วยไม้สัก และมี พระพุทธรูปจำลองอยู่ในพระวิหารนี้

วัดโพชนัดพลเสพย์ราชวรวิหาร

เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดราชวรวิหาร อยู่ที่พระประแดง สร้างในสมัยรัชกาลที่ 2 ประมาณ พ.ศ. 2362 โดย กรมหมื่นศักดิ์พลเสพย์ ลักษณะทางสถาปัตยกรรมเป็นแบบพระราชนิยม พระประธานในพระอุโบสถ ปางมารวิชัย เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นนูนทองประดิษฐานอยู่บนบุษบกยอดปราสาทจตุรมุข พระอุโบสถและพระวิหารงดงามทัดเทียมกัน

วัดโปรดเกศเชษฐาราม

เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ สร้าง พ.ศ. 2364 ในสมัยรัชกาลที่ 2 โดยพระยาเพชรพิไชย (เกตุ) ต้นสกุลเกตุทัต

พระอุโบสถ เป็นสถาปัตยกรรมราชนิยม มุงหลังคาด้วยกระเบื้องมอญของเก่า ไม่มีช่อฟ้า ใบระกา ที่หน้าบันมีศิลปะลายปูนปั้น ลายเครือเถา ประดับเครื่องลายคราม ภายในมีพระประธานเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หล่อด้วยโลหะ

พระวิหาร มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมเด่นเช่นเดียวกับพระอุโบสถ ภายในมีพระพุทธรูปไสยาสน์พระพักตร์งามมาก เหนือหน้าต่างมีภาพปริศนาธรรม เป็นศิลปะตะวันตกแปลกตา หาดูยาก

พระมณฑป หลังคามุงด้วยกระเบื้องราง รอบ ๆ มีเก๋งจีนภายในเก๋งจีนมีพระพุทธรูปปางต่าง ๆ มีพระปรางค์อยู่ที่มุมทั้ง 4 มุม ภายในพระมณฑปมีพระพุทธรูป และรอยพระพุทธรูปจำลองประดับมุขของเก่า

วัดอโศการาม

วัดอโศการาม อยู่ที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นวัดที่สร้างขึ้นใหม่ สิ่งที่น่าสนใจของวัดนี้คือ พระอุรังคเจดีย์ และศาลาพระสุทธธรรมรังสี

พระอุรังคเจดีย์ วัดอโศการาม เป็นปูชนียสถานที่สำคัญอันศักดิ์สิทธิ์สวยงามยิ่งแห่งหนึ่งของจังหวัดสมุทรปราการ ประวัติความเป็นมาของการสร้างมีโดยสังเขป ดังนี้

ความเดิมมีอยู่ว่า พระสุทธิดมรังสีคัมภีรเมธาจารย์ นามเดิม ลี ฉายา ธัมมธโร เป็นพระฝ่ายวิปัสสนาธุระรักษาอุคตวัตรเป็นนิตย (เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์มั่น) ท่านผู้นี้เป็นผู้แตกฉานในสมถวิธิ สามารถฝึกอบรมคิษยานุศิษย์ให้บำเพ็ญสมาธิได้ผล คือความสงบใจเป็นที่อัศจรรย์ ท่านได้จาริกไปบำเพ็ญอุคตวัตร และอบรมสั่งสอนประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ในที่สุดได้จาริกมาถึงตำบลที่ตั้งวัดอโศการามในปัจจุบันนี้ เมื่อ พ.ศ. 2497 ซึ่งขณะนั้นเป็นที่ว่างสงบเงียบ เหมาะแก่การทำสมาธิเพียรทางจิต ท่านจึงมาปักกลดบำเพ็ญสมณธรรม ไม่ช้าก็ได้มีผู้มารับฟังคำสอนและฝึกบำเพ็ญสมาธิมากขึ้น และได้สร้างเสนาสนะถวายเป็นอนุสรณ์ เมื่อเห็นว่าสภาพสิ่งปลูกสร้าง และพระสงฆ์มีความมั่นคงพอที่จะเป็นวัดถาวรสืบต่อไปได้ กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้อนุญาตให้ตั้งวัด และขอรับพระราชทานวิสุงคามสีมาได้นามว่าวัดอโศการาม ตามปฏิธานของท่านอาจารย์ลี ซึ่งดำริสร้างวัดนี้ถวายเป็นพระบรมราชานุสรณ์ แห่งพระเจ้าอโศกมหาราช ประเทศอินเดีย โดยที่ครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. 2493 ท่านได้เดินทางไปจำพรรษา ณ ป่าอิติปตนมฤคทายวัน เมืองพาราณสี ประเทศอินเดีย ได้เห็นบรรดาถาวรวัตถุปูชนียสถานที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงสร้างไว้ถูกทำลายบ้าง ชำรุดหักพังไปตามกาลเวลาบ้าง รู้สึกสังเวชใจ จึงตั้งปฏิธานสร้างวัดอโศการามขึ้นไว้เป็นอนุสรณ์

ครั้นมาเมื่อ พ.ศ. 2499 ท่านอาจารย์ลี ได้ไปพักบำเพ็ญสมณธรรม ณ วัดเขาพระงาม จังหวัดลพบุรี กาลครั้งนั้นท่านได้ปรารถนาความเพียรชั้นอุกฤษฏ์ถวายเป็นชีวิตแต่พระศาสนาจนงดเว้นการฉันภัตตาหารและการหลับต่อเนื่องกัน เป็นเวลานาน ณ กาลครั้งนั้นได้บังเกิดสมาธินิมิตให้ท่านเห็นซากเจดีย์โบราณพังทลาย กระจัดกระจายน่าสังเวช ในนิมิตนั้นยังได้เห็นพระสงฆ์จำนวนมาก ชุมนุมกันสนมโภชพระบรมสารีริกธาตุด้วย ต่อมาท่านได้เล่าเรื่องนิมิตดังกล่าวให้อุบาสิก อุบาสิกาและคิษยานุศิษย์ฟัง ผู้ได้ฟังเกิดความเลื่อมใส และคิดดำริที่จะสร้างพระอุรังคเจดีย์ ตั้งแต่ครั้งท่านอาจารย์ลีได้มาโดยสัตยาธิษฐานธรรมปฏิบัติ (อาราธนา)

หลังจากที่ท่านอาจารย์ลีได้มรณภาพไปแล้ว คณะกรรมการวัดอโศการาม ซึ่งมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราชวัดมกุฏกษัตริยาราม สมัยดำรงพระสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระมหาธีรวงศ์ ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดอโศการามเป็นประธานฝ่ายสงฆ์ พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ เป็นประธานฝ่ายคฤหัสถ์ได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ ในวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2505 และดำเนินการก่อสร้างต่อมาจนการก่อสร้างได้เสร็จเรียบร้อย สิ้นเงินค่าก่อสร้าง 2,325,000 บาท (สองล้านสามแสนสองหมื่นห้าพันบาท) การออกแบบและดำเนินการก่อสร้างนี้โดยนายช่างคนเดียวกับผู้สร้างพระตำหนัก

ภูพิงค์ราชนิเวศน์ ครั้นสร้างสำเร็จแล้ว ได้กราบบังคมทูลอัญเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2509 ความหมายของพระพุทธรูปองค์นี้ ก็คือ เป็นพระเจดีย์อนุสรณ์แห่งรัตนโกสินทร์ พระพุทธรูปองค์นี้ เป็นเจดีย์หมู่ รวมเจดีย์ 13 องค์ ตั้งอยู่ในพื้นที่สี่เหลี่ยมตรงกลางเป็นองค์ประธานล้อมรอบด้วยเจดีย์บริวาร 3 ชั้น ๆ ละ 4 องค์ ที่ก่อสร้างตั้งนี้ก็เพื่อแสดงถึงสมาธิจิตเพื่อดำเนินตามอริยมรรค โดยถูกครอบงำแล้วจะเกิดญาณในอริยสัจสี่เป็น 3 ชั้น เรียกว่าปริวัตสามและเกิดยถาภูตญาณทัสน คือญาณหยั่งรู้สังขารทั้งปวงตามเป็นจริง พระพุทธรูปมีรูป 4 เหลี่ยมเปรียบด้วยมหาสติปัฏฐานสี่ กว้าง 3 วา หมายถึงไตรสิกขา สูง 13 วา หมายถึงรัตนโกสินทร์สิบสามประการ เมื่อดูทางทิศประสานตรง ๆ จะเห็นเจดีย์ล้อมวงเป็นคู่ หมายถึงพระธรรมกับพระวินัย อันเป็นหลักชัยของพระศาสนา แต่ถ้านับเฉียงจะได้เจดีย์จำนวน 7 องค์ หมายถึงโพชฌงค์เจ็ดแบบเจดีย์ทั้งหมดนี้ท่านอาจารย์ลี เป็นผู้กำหนดไว้ทุกประการ

การจะไปนมัสการ หรือชมโครงสร้างพระพุทธรูปองค์นี้ สามารถเดินทางไปถึงวัดได้โดยสะดวกโดยทางรถยนต์ ทางแยกเข้าวัดอยู่ ณ หลักกิโลเมตรที่ 31 ถนนสุขุมวิท ตำบลท้ายบ้านอำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรปราการ จากทางแยกถนนสุขุมวิท ไปถึงบริเวณวัด และที่ตั้งพระพุทธรูปองค์นี้ เป็นถนนลาดยางระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตรเศษ เมื่อไปถึงบริเวณวัดแล้วจะพบบุคคลไปมาอยู่มิได้ขาด บางคนก็มาจากจังหวัดที่อยู่ไกล บางคนจัดรถมาเป็นคณะก็มี จุดมุ่งหมายในการมาวัดนี้ส่วนใหญ่ก็เพื่อนมัสการพระพุทธรูปองค์นี้ นมัสการและเสี่ยงใบเซียมซีหลวงพ่อดีयर (ลือกันว่าท่านายแมนนี่) บางคนก็มาเพื่อปล่อยสัตว์ เพื่อสะเดาะเคราะห์เอาบุญ (ส่วนใหญ่ปล่อยปู) เพราะสถานที่ร่มรื่นเป็นที่ปลอดภัยแก่สัตว์ทั้งปวง (ทางวัดห้ามรังแกสัตว์ทุกชนิด ในบริเวณวัด) บางคนก็มาศึกษาเรื่องสมาธิและวิปัสสนา ฯลฯ ผู้ที่มีความกตัญญูใจ จิตสับสน ไม่สงบ เมื่อได้มีโอกาสนมัสการพระพุทธรูปองค์นี้อย่างศรัทธาโดยสงบมีสมาธิ โดยใช้ปัญญาแล้วทำให้ความกตัญญูอ่อนคลายต่าง ๆ คลายลง

วัดบางพลีใหญ่ใน

วัดบางพลีใหญ่ใน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ วัดนี้อยูริมคลองลำโรงห่างจากประตูน้ำลำโรงประมาณ 13 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 40 ไร่ การคมนาคมจากกรุงเทพฯหรือจังหวัดอื่นมายังวัดบางพลีในสะดวกสบายด้วยทางรถยนต์และทางเรือ ทางรถยนต์นี้เข้าทางถนนสายบางนา-ตราด ประมาณกิโลเมตรที่ 12 ซ้ำสะพานคลองชวดลากข้าว แล้วจะมีทางเลี้ยวเข้าสู่อำเภอบางพลี ทางด้านขวามือประมาณ 3 กิโลเมตรครึ่งก็จะถึงวัด อีกทางหนึ่งเข้า

ทางถนนสายเทพารักษ์ ช่างสถานีตำรวจภูธรลำโรงเหนือ ประมาณ 13 กิโลเมตรก็ถึงวัด ส่วนทางเรือก็มีเรือโดยสารอยู่ที่ท่าเรือลำโรง มีเรือโดยสารออกทุกระยะ ประมาณ 30 นาที เรือก็จะถึงวัดบางพลีใหญ่ใน

วัดบางพลีใหญ่ใน เดิมชื่อวัดพลับพลาไชยขณะสงคราม ชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงเรียกวัดนี้ว่า วัดใหญ่ หรือวัดหลวงพ่อโต ทางประวัติศาสตร์จากโบราณคดีจารึกสืบต่อกันแต่ครั้งโบราณกล่าวว่า วัดนี้สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนเรศวรได้ทรงกอบกู้อิสรภาพสู่ความเป็นไทยอีกครั้งหนึ่ง พระองค์ทรงกระทำสงครามและได้มีชัยชนะแก่พม่าหลายต่อหลายครั้ง จนอาณาเขตของประเทศไทยขยายออกไปอีกอย่างกว้างขวาง

ณ ครั้งหนึ่งพระองค์ทรงยาดรากองทัพ ขับไล่ข้าศึกมาทางทิศตะวันออกของกรุงศรีอยุธยา มาถึงยังตำบลหนึ่งซึ่งยังไม่ปรากฏนาม และ ณ ที่แห่งนี้ พระองค์ได้ทรงสั่งให้หยุดทัพพักไพร่พล และได้ทรงทำพิธีกรรมบวงสรวงหาฤกษ์ยามอันเป็นนิมิตตามตำรับพิธีสงคราม ก่อนจะยาดรากองทัพ ขับไล่กวาดล้างข้าศึกและศัตรูต่อไป การทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงนี้ตามประเพณีโบราณ มีการปลุกศาลเพียงตา พร้อมทั้งเครื่องเช่นสังเวชประดามี ข้าวตอก ดอกไม้ สัตว์สี่เท้า สัตว์สองเท้า ขนมต้มขาว ขนมต้มแดงและอื่น ๆ พร้อมทั้งอัญเชิญพระแสงปืน พระแสงดาบและสรรพาวุธบรรดามี เพื่อเข้าในพิธีพลีกรรมบวงสรวงนี้ พร้อมทั้งตั้งสัจจะอธิษฐานต่อเทวาอารักษ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย “ถ้าหากพระองค์ยังมีบุญญาธิการปกครองไพร่ฟ้าประชาชน พร้อมทั้งบ้านเมืองให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ขอให้พระองค์มีชัยชนะต่ออริราชศัตรูทั้งหมด” ครั้นเมื่อพระองค์ทรงกรีธาทัพรบได้ชัยชนะแล้วก็ทรงยาดรากลับสู่กรุงศรีอยุธยา ย้อนผ่านกลับมาทางเดิมที่พระองค์ได้ทรงกระทำพิธีบวงสรวงนั้น ก็ทรงโปรดสร้างพลับพลาชัยขึ้นไว้ เป็นอนุสรณ์ในชัยชนะของพระองค์และทรงขนานนามว่า “พลับพลาชัยชนะสงคราม” ครั้นต่อมาชาวบ้านในละแวกแถบนั้นได้ร่วมกันสร้างวัดขึ้นในที่พลับพลาแห่งนี้และเรียกวัดที่สร้างขึ้นนี้ว่า “วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม”

ส่วนชื่อของตำบลนั้นได้มีชื่อว่า “บางพลี” ก็เพราะเหตุที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ทรงทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงนั่นเอง ดังนั้นประชาชนทั้งหลายจึงเรียกว่าบางพลีและวัดพลับพลาชัยชนะสงครามก็ถูกเรียกตามตำบลนั้นอีกว่า “วัดบางพลี” ซึ่งชื่อนี้ประชาชนนิยมเรียกกันมากกว่าชื่อเดิม แต่เนื่องจากต่อมาได้มีการสร้างวัดขึ้นอีกทางด้านนอก เรียกกันว่าวัดบางพลีใหญ่กลาง ส่วนวัดพลับพลาชัยชนะสงครามเป็นวัดที่อยู่ทางด้านในมีอาณาเขตใหญ่โต ซึ่งต่อมาได้พระพุทธรูปองค์ใหญ่เป็นมิ่งขวัญของวัดจึงเรียกว่า “วัดบางพลีใหญ่ใน” หรือ “วัดหลวงพ่อโต” มาจนตราบเท่าทุกวันนี้

หลวงพ่อดโตวัดบางพลีใหญ่ใน

หลวงพ่อดโตวัดบางพลีใหญ่ใน เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์มีขนาดใหญ่หน้าตักกว้าง 1 เมตร 75 เซนติเมตร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัดสมุทรปราการมีความสูง 2 เมตรเศษ ประดิษฐานอยู่ ณ วัดบางพลีใหญ่ใน ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

วัดบางพลีใหญ่ใน เป็นวัดเก่าสร้างสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย มีเรื่องราวเกี่ยวกับหลวงพ่อดโตต่อกันมาว่าเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยาถูกพม่าตีแตกเมื่อ พ.ศ. 2310 นั้นประชาชนได้อพยพหลบภัยไปในที่ต่าง ๆ ในการอพยพหลบภัยนั้นได้ นำพระพุทธรูปที่ตนเองเคารพนับถือไปด้วย แต่เนื่องจากพระพุทธรูปนี้มีขนาดใหญ่ การเคลื่อนย้ายจึงทำด้วยความยากลำบาก ครั้งนั้นพุทธศาสนิกชนได้ทำแพใส่พระพุทธรูปลอยมาตามลำน้ำเจ้าพระยา 3 องค์ ซึ่งต่อมาได้อัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ณ วัดบ้านแหลมหรือปัจจุบันมีชื่อว่า วัดเพชรสมุทรวรวิหาร อยู่ที่ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนเรียกว่า "หลวงพ่อดโตวัดบ้านแหลม" อีกองค์หนึ่งได้อัญเชิญขึ้น ณ วัดโสธรวราราม ซึ่งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ประชาชนเรียกว่า "หลวงพ่อดโตโสธร" หรือ "หลวงพ่อดโตโสธร" ส่วนอีกองค์หนึ่งได้อัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ที่วัดบางพลีใหญ่ใน ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ประชาชนเรียกว่า "หลวงพ่อดโตวัดบางพลี" พระพุทธรูปทั้ง 3 องค์นี้เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน

หลวงพ่อดโตวัดบางพลีใหญ่ใน เป็นพระพุทธรูปที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ ทางวัดได้มีงานนมัสการเป็นประจำทุกปีในระยะใกล้เคียงกับงานประเพณีรับบัวของชาวบางพลี การไปนมัสการหลวงพ่อดโตนั้นสะดวกเพราะมีถนนเข้าถึงวัด

เมื่อไปนมัสการหลวงพ่อดโตแล้วประชาชนส่วนมากก็จะเดินไปชมรอบ ๆ บริเวณวัดเพราะในคลองหน้าวัดมีฝูงปลาเป็นจำนวนมากแหวกว่ายอยู่ ธรรมชาติที่วิเศษในลำคลอง ดูสดชื่นสบายตา มีต้นไม้ขึ้นเป็นหมู่ ๆ ระหว่างบ้านเรือนที่เรียงรายอยู่ริมสองฝั่งคลอง ทุก ๆ วันจะมีเรือขายอาหารมาจอดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มแก่ผู้ไปนมัสการหลวงพ่อดโต ตามแบบชนบทดั้งเดิมมา

วัดบางพลีใหญ่กลาง

วัดบางพลีใหญ่กลาง ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2367 ชาวบ้านนิยมเรียกกันว่า "วัดกลาง" เพราะตั้งอยู่ระหว่างวัดบางพลีใหญ่ใน กับ วัดคงคาราม (วัดนี้ร้างไปแล้ว) เดิมชื่อ วัดน้อยประทุมคงคา ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น วัดราษฎร์ศรัทธาธรรม และต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น วัดบางพลีใหญ่กลาง และต่อมาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา

เมื่อ พ.ศ. 2478 ซึ่งหลวงปู่กิม (พระอรธโกวิทวุฒิกุณ) เป็นผู้พัฒนาให้ความเจริญในหลายด้าน เช่น ด้านการศึกษา การก่อสร้าง การทำบุญ การรักษาอุโบสถศีล ทำให้วัดมีความสวยงามและเจริญขึ้น ต่อมาถึงสมัยพระครูโสภณธรรมาภรณ์ ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน วัดบางพลีใหญ่กลางได้สร้างพระนอน (พระพุทธรูปไสยาสน์) ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและในโลก องค์พระมีความสวยงามจนได้รับการยกย่องว่า เป็นพระนอนที่สวยงามองค์หนึ่งของประเทศไทย

วัดบางพลีใหญ่กลาง มีสถานที่ร่มรื่นด้วยศาลากลางน้ำที่สวยงาม ภายในสระมีเต้าและปลาแหวกว่ายให้ผู้เข้าไปนมัสการพระนอนได้ชมเพื่อความเพลิดเพลิน

พระนอนวัดบางพลีใหญ่กลาง

“พระนอน” วัดบางพลีใหญ่กลาง ประดิษฐานอยู่ ณ วัดบางพลีใหญ่กลาง ตำบลบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์องค์ใหญ่หล่อด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ลงรักปิดทอง ความยาวขององค์พระนอนตั้งแต่ปลายเกศถึงพระบาท ยาว 52 เมตร 50 เซนติเมตร ความกว้าง 7 เมตร และสูง 18 เมตร (วัดจากพื้นถึงปลายเกศ) นับเป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์ (พระนอน) องค์ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในปัจจุบัน สมเด็จพระญาณมุนี เจ้าคณะภาค 1 วัดปทุมคงคา ประธานนามพระพุทธรูปว่า “สมเด็จพระศากยมุนีศรีสุเมธพิธ” แต่ชาวบางพลีและตำบลใกล้เคียงเรียกว่า “พระนอนบางพลี” หรือเรียกวัดบางพลีใหญ่กลางว่า “วัดพระนอน” ตามลักษณะพระพุทธรูปปางไสยาสน์ที่เห็น ผู้คิดริเริ่มสร้างคือ พระครูพิศาล วุฒิกิจ วัดบางพลีใหญ่กลาง พระพุทธรูปองค์นี้ได้วางศิลาฤกษ์และเริ่มก่อสร้าง เมื่อเดือน มีนาคม พ.ศ. 2521 และสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2528

พระนอน หรือ พระพุทธรูปปางไสยาสน์องค์นี้มีความพิเศษ คือ ภายในองค์พระแบ่งเป็น 4 ชั้น ซึ่งสามารถเข้าชมภายในองค์พระได้ คือ ชั้นที่หนึ่งทำเป็นห้องปฏิบัติธรรมได้ 30 ห้องมีเตียงประจำทุกห้อง มีไฟฟ้า มีประตูปิดเปิดได้ทุกห้อง ชั้นที่สองใช้ประดิษฐานพระอรหันต์ 500 รูป มีภาพวาดห้องนรกและห้องสวรรค์ ชั้นที่สามมีภาพวาดเกี่ยวกับพระพุทธเจ้าและมีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์อีกหลายองค์ มีพระพุทธรูปปางทรมานร่างกายพร้อมทั้งเบญจวัคคีย์ด้วย ชั้นที่สี่เป็นชั้นที่บรรจุพระสารีริกธาตุ ซึ่งพระอาจารย์จ่านงค์ได้ไปอัญเชิญมาจากประเทศศรีลังกา ณ วัดนาวะละ เมืองโคลัมโบ เมื่อปี พ.ศ. 2530 ในชั้นนี้มีห้องที่ประดิษฐานหัวใจพระด้วย มีประชาชนขึ้นไปปิดทองเหลืองอร่ามสวยงามมาก

พระนอนวัดบางพลี เป็นปูชนียสถานที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ด้วยแรงศรัทธา สามัคคี เสียสละของชาวบางพลีและประชาชนในตำบล อำเภอบางพลี และจังหวัดใกล้เคียง โดยเฉพาะครอบครัวพ่อวาง

แม่พลับและบุตรธิดาในสกุล “ศรีพัฒน์” ได้บริจาคเงินสร้างพระนอนใหญ่องค์นี้ถึง 11,000,000 บาท (สิบเอ็ดล้านบาท) พร้อมกันนี้ก็มีผู้ศรัทธาบริจาครายละ หนึ่งล้านบาท ห้าแสนบาท หนึ่งแสนบาท และตามกำลังศรัทธาอีกเป็นจำนวนมาก ทุก ๆ วันจะมีประชาชนเข้าไปกราบไหว้นมัสการ และชมพระนอนด้วยความเลื่อมใส นับว่าเป็นปูชนียสถานที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการและของประเทศไทยอีกแห่งหนึ่ง

ประเพณีและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสมุทรปราการ

งานนมัสการพระสมุทรเจดีย์

พระสมุทรเจดีย์ ตั้งอยู่ที่ตำบลปากคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ตรงข้ามกับศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ ค่อนข้างไปทางฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา พระสมุทรเจดีย์มีชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า “พระเจดีย์กลางน้ำ” นับเป็นปูชนียสถานสำคัญที่เป็นสัญลักษณ์ของ จังหวัดสมุทรปราการ และเป็นโบราณสถานที่สำคัญของชาติ พระสมุทรเจดีย์นี้เริ่มสร้างในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย พื้นที่เดิมเป็นเกาะ เรือขนาดใหญ่สามารถแล่นอ้อมรอบ ๆ เกาะได้ ภายหลังจากที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดสร้างเมืองสมุทรปราการ และป้อมต่าง ๆ ขึ้นใหม่แล้ว พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโปรดให้พระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์กับสมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ ครั้งยังเป็นพระยาพระคลัง เป็นแม่กองจัดการถมเกาะหาดทรายนั้นให้แน่นหนามั่นคง เมื่อถมเสร็จแล้วโปรดให้กรมพระราชวังบวรมหาศักดิพลเสพย์กับพระยาราชสงครามคิดแบบพระเจดีย์จนเป็นที่พอพระราชหฤทัย แล้วจึงโปรดให้พระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์กับเจ้าพระยาพระคลังเป็นผู้อำนวยการสร้าง แต่น่าเสียดายที่พระองค์เสด็จสวรรคตเสียก่อนที่จะสร้างเสร็จ พระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติสืบต่อมา ทรงพระนามว่าพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดให้เจ้าพระยาศรีธรรมราชกับเจ้าพระยาพระคลัง เป็นแม่กองจัดสร้างพระเจดีย์ขึ้นกลางเกาะตามพระราชประสงค์ของพระราชบิดา โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2369 เสร็จเมื่อ พ.ศ. 2371 พระราชทานนามว่า “พระสมุทรเจดีย์” แต่ราษฎรส่วนมากมักจะเรียกว่า “พระเจดีย์กลางน้ำ” โดยเรียกตามลักษณะที่ตั้ง การที่สร้างป้อมต่าง ๆ ขึ้นไว้ก็เพื่อป้องกันพระพุทธศาสนาด้วย และเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่พระราชอาณาจักรพระมหากษัตริย์ทุก ๆ องค์ บรมวงศานุวงศ์ ท้าวประเทศราช เสนาพฤตมาตย์ สมณชีพราหมณาจารย์ และประชาราษฎร์ทั้งปวง โปรดเกล้าฯ ให้เตรียมการจัดหาหินและอิฐถมที่เกาะนั้นให้มั่นคงแข็งแรง

พระสมุทฺรเจดีย์นี้เดิมสร้างเป็นแบบย่อเหลี่ยมไม้สิบสอง ต่อมาถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์เสด็จทอดพระเนตรสภาพทั่ว ๆ ไปของพระสมุทฺรเจดีย์ทรงมีพระราชประสงค์จะสถาปนาให้สูงขึ้นไปอีกเรือของชาวต่างประเทศที่เข้ามาจะได้แลเห็นพระสมุทฺรเจดีย์ได้แต่ไกลจึงโปรดให้ช่างไปถ่ายแบบพระเจดีย์ลอมฟางที่กรุงศรีอยุธยาแล้วโปรดให้กรมหมื่นราชสีหวิกรม เป็นนายช่างจัดการสร้างพระสมุทฺรเจดีย์เป็นแบบลอมฟาง ตามที่ช่างไปถ่ายรูปมาสมพระเจดีย์เดิม นอกจากนี้ยังทรงสร้างศาลาเก๋งจีน หอเขียน หอระฆัง พระวิหาร พร้อมด้วยพระพุทธรูปปางห้ามสมุทรกับหลักผูกเรือริมน้ำรอบองค์พระสมุทฺรเจดีย์ และพระองค์ได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ 12 องค์ จากพระบรมมหาราชวังแห่งมาทางชลมารคบรรจุไว้ตามโบราณราชประเพณีเช่นรัชกาลก่อน และทรงมีพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการสมโภชเป็นการใหญ่ (30 ธันวาคม 2403) จนเป็นประเพณีทุกปีมา

ครั้นสิ้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแล้ว พระมหาภคินีราชวงศ์จักรีรัชกาลต่อ ๆ มา ได้ทรงทำนุบำรุงพระสมุทฺรเจดีย์อยู่ตลอดมา ต่อมาเมื่อเดือน สิงหาคม 2498 รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการบูรณะพระสมุทฺรเจดีย์ขึ้นโดยร่วมมือกับจังหวัดสมุทรปราการ นอกจากนี้กรมโยธาเทศบาลยังได้ดำเนินการทำถนนทางเข้าออกบริเวณองค์พระสมุทฺรเจดีย์ และถมดินริมถนนสายที่เชื่อมต่อบริเวณนั้นเป็นที่จอดรถ และขยายบริเวณองค์พระสมุทฺรเจดีย์ให้กว้างยิ่งขึ้นกว่าเดิมเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรที่จะไปนมัสการพระสมุทฺรเจดีย์

ทางจังหวัดสมุทรปราการได้จัดงานนมัสการพระสมุทฺรเจดีย์ เป็นงานประจำปีที่สำคัญของจังหวัด โดยกำหนดเอาวันแรม 5 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปีเป็นวันเริ่มงาน ก่อนเริ่มงานประมาณวันแรม 2 ค่ำ เดือน 11 จะมีพุทธศาสนิกชนทั้งชายและหญิงพร้อมใจกันไปช่วยเย็บผ้าแดงผืนใหญ่สำหรับห่มองค์พระสมุทฺรเจดีย์ และพอถึงวันแรม 5 ค่ำ เดือน 11 คณะกรรมการก็จะเชิญผ้าผืนนี้ตั้งบนบุษบก ใช้รถยนต์เป็นพาหนะแห่ไปรอบ ๆ ตัวเมือง แล้วเชิญผ้าแดงลงเรือแห่ไปตามลำน้ำเจ้าพระยา จนถึงอำเภอพระประแดง เพื่อให้ชาวพระประแดงร่วมอนุโมทนา แล้วจึงยกขบวนแห่กลับมาทำพิธีทักษิณาวรรต รอบพระสมุทฺรเจดีย์ แล้วนำขึ้นห่ม ทางจังหวัดจัดงานฉลองทั้งสองฝั่งคือฝั่งพระสมุทฺรเจดีย์และฝั่งตัวจังหวัด เป็นเวลา 7 วัน 7 คืน ประชาชนใกล้เคียงต่างพากันมาสักการะนมัสการปิดทองเป็นจำนวนมาก

งานสงกรานต์อำเภอบางปะเตาะ

ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีหนึ่ง ซึ่งชาวไทยเรายึดถือปฏิบัติเป็นประเพณีประจำชาติ ถือกันเสมือนว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ตามคติโบราณ เมื่อถึงวันนี้จะมีการทำบุญให้ทานเพื่อทำจิตใจให้

สะดวกเป็นสิริมงคลแก่ตัวที่จะดำเนินชีวิตต่อไปในปีใหม่ นอกจากมีการทำบุญให้ทานแล้วชาวบ้าน ก็ยังมีการเล่นสนุกสนานต่าง ๆ เป็นการเฉลิมฉลองต้อนรับปีใหม่และสงฆ์ทำปีเก่า ประเพณี สงกรานต์นี้ ตรงกับวันที่ 13 , 14 และ 15 ของเดือนเมษายน ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าว ในนา ชาวนาได้ชื่นชมกับพืชผลที่เก็บเกี่ยวมาได้ ธรรมดาของคนเราเมื่อทำอะไรลงไปแล้วได้ผล สำเร็จ ย่อมแสดงความชื่นชมยินดีตอบแทนจากการกระทำของตน เหมือนดังที่ชาวนาหว่านพืชผล ลงในนาและได้เก็บเกี่ยวพืชผลนั้น ๆ จิตใจก็อึมเิบมีศรัทธาที่จะประกอบกุศลทำบุญให้ทานกับ เป็นระยะเวลาที่ได้มีโอกาสพักผ่อน หลังจากต้องตรากตรำเหนื่อยยากมาตลอดฤดูเก็บเกี่ยว ทุกคน จึงสนุกสนานรื่นเริงกันอย่างเต็มที่ในวันสงกรานต์

เมื่อถึงวันสงกรานต์ชาวบ้านจึงนำของไปทำบุญถวายพระที่วัด และในระหว่างนี้ก็จะมี การเล่นสนุกสนานกันตามหมู่บ้านต่าง ๆ เช่น มีการเล่นส่ำบ้ำทอย มอญซ่อนผ้า ตระกร้อห้วง ฯลฯ ประเพณีการเล่นเหล่านี้แต่ละท้องถิ่นก็มีการเล่นแตกต่างกันไป สำหรับพระประแดงเรา มีประเพณีการเล่นที่ขึ้นหน้าขึ้นตา คือ เล่นส่ำบ้ำและมีประเพณีการปล่อยปลาอันเป็นประเพณี ประจำท้องถิ่น ซึ่งยึดถือปฏิบัติมาแต่โบราณ

เมื่อพูดถึงประเพณีสงกรานต์ที่พระประแดง สิ่งที่ขาดเสียมิได้ ก็คือประเพณีการปล่อยปลา และประเพณีการเล่นส่ำบ้ำ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นประเพณีที่เชิดหน้าชูตา และเป็นสัญลักษณ์ ของชาวพระประแดง ใครก็ตามที่รู้จักพระประแดงมักจะกล่าวถึงประเพณีการปล่อยปลา และเล่นส่ำบ้ำในงานสงกรานต์ของพระประแดงไม่ได้

ประเพณีปล่อยปลา ประวัติความเป็นมาของประเพณีการปล่อยปลานั้นมีอยู่ว่า แต่เดิม มาครอบครัวชาวรามัญที่อพยพมาอยู่ในประเทศไทย ส่วนมากประกอบอาชีพในทางทำนา การ ทำนาในสมัยก่อนได้ผลดี เพราะดินฟ้าอากาศอำนวยฝนตกตามฤดูกาล ไม่แห้งแล้งเหมือนในสมัย นี้ และดินซึ่งใช้ทำนาก็มีอยู่มากมาย โดยจับจองบุกเบิกจากป่าที่มีทำเลเหมาะแก่การปลูกข้าว กล่าวคือมีน้ำสำหรับใช้สอยอุดมสมบูรณ์ แต่ส่วนมากทำเลที่ไปจับจองทำนານี้อยู่ห่างไกลจากบ้าน เรือนที่อยู่อาศัย เมื่อถึงฤดูฝนหน้าทำนาก็อพยพไปปลูกกระท่อมอยู่ พอเก็บเกี่ยวงวดข้าวเสร็จก็ อพยพครอบครัวกลับบ้านเดิม ได้กระทำหมุนเวียนอยู่เช่นนี้ทุกปี ได้กล่าวมาแล้วว่าทำเลที่ดินที่ใช้ ทำนา ต้องเป็นทำเลที่มีน้ำใช้สอยได้สะดวก ทำเลเหล่านั้นได้แก่ที่ซึ่งมีหนอง คลอง บึง ลำราง เป็นต้น แต่ห้วย หนอง ฯลฯ เหล่านี้มักเป็นที่ดินเงิน เมื่อถึงฤดูแล้งน้ำในห้วย หนอง ฯลฯ ก็แห้ง ปลา ที่อาศัยอยู่จึงตายแต่ในจำพวกปลาที่อาศัยอยู่ตามห้วยหนองเหล่านี้ ปลาที่อดทนตายยากนั้นได้แก่ ปลาหมอแม้ว่าน้ำจะแห้งเหลือแต่โคลนตม ปลาหมอก็มีชีวิตอยู่ได้โดยมุดตัวอยู่ในโคลนตม

ชาวนาที่ทำนาปลูกข้าว เมื่อสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวก็ย้ายครอบครัวจากที่นามายังบ้านเดิม จนกระทั่งสิ้นวันสงกรานต์แล้วจึงกลับลงไปยังนาของตนใหม่ เมื่อไปพบปลาหมอกตัวอยู่ตามโคลน ตมรอวันตายอยู่ก็มีความสงสาร เทียวจับปลาเหล่านั้นมาซังไว้ในภาชนะ แล้วจึงนำไปปล่อยตามแม่น้ำลำคลองได้ทำอยู่ดังนี้จนกลายเป็นประเพณี มีการร่วมขบวนแห่แห่นำปลาไปปล่อยด้วยกัน

ประเพณีการปล่อยปลาในวันสงกรานต์ เป็นประเพณีที่ดั่งงามสมกับวิสัยของพุทธมามกะ โดยแท้ เพราะการช่วยชีวิตของสัตว์ให้รอดพ้นจากความตายนั้น นับเป็นมหากุศลและถือกันว่าการปล่อยสัตว์ซึ่งจำต้องซังหรือช่วยสัตว์ให้รอดพ้น จากความตายเป็นการสะเดาะเคราะห์ และช่วยต่ออายุของผู้กระทำให้นาน ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดังมีเรื่องเล่ากันว่า มีพระอาจารย์องค์หนึ่งมีลูกศิษย์หลายคน อาจารย์องค์นี้มีความเชี่ยวชาญในการทำนายโชคชะตาราศี วันหนึ่งพระอาจารย์ได้ตรวจดูโชคชะตาราศีของลูกศิษย์คนหนึ่งซึ่งเป็นสามเณร ปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ชะตาขาดจะต้องถึงแก่ความตายในไม่ช้า พระอาจารย์มีความสงสารและสลดใจ แต่ไม่สามารถจะช่วยเหลือผีนชะตากรรมของสามเณรองค์นั้นได้ จึงบอกให้สามเณรองค์นั้นลากลับไปบ้าน เพื่อพบหน้าบิดามารดาก่อนตาย ระหว่างทางได้เดินผ่านป่าและทุ่งนา ได้พบบ่อน้ำในทุ่งนาแห่งหนึ่งน้ำแห่งขุดบ่อมีปลาตกคักหมกอยู่ในโคลนเลนเป็นอันมาก สามเณรองค์นี้มีความสงสารจึงได้จับปลาไปปล่อยในที่นี้มีน้ำ แล้วเดินทางต่อไปถึงบ้าน เมื่อไปอยู่บ้านพอสมควรแก่เวลาแล้ว ก็กลับมาหาอาจารย์ ฝ่ายอาจารย์เชื่อความรู้ของตนแน่ว่าสามเณรองค์นั้นคงได้ตายแน่แล้ว ครั้นเห็นสามเณรกลับมาหา จึงแปลกใจสอบถามได้ความตามพฤติการณ์ข้างต้นแล้ว จึงได้เข้าใจว่าการที่สามเณรองค์นี้รอดพ้นจากความตาย เพราะสามเณรได้ประกอบกุศลช่วยสัตว์ให้รอดพ้นจากความตาย

เป็นความเชื่ออย่างหนึ่งว่า การปล่อยปลาเป็นกุศลและเป็นวิธีสะเดาะเคราะห์ต่ออายุไปในตัวด้วย ผู้ที่ได้ร่วมในการแห่ปลาและปล่อยปลาจึงได้ชื่อว่า ได้ประกอบกิจที่ดั่งงามประจำปีอย่างหนึ่ง ควรยินดีในกรรมดีแห่งตนโดยทั่วกัน

การเล่นสละบ้า เป็นการละเล่นอย่างหนึ่งของหนุ่มสาวชาวพระประแดงในวันสงกรานต์ เพื่อความสนุกสนานและเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างหนุ่มสาวที่จะได้มีโอกาสรู้จักใกล้ชิดสนิทสนม ย่อมเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าในสมัยก่อนนั้นหนุ่มสาวไม่มีอิสระเสรีที่จะได้พบปะพูดคุยกัน นอกจากในงานวันนักขัตฤกษ์ เช่น ในงานสงกรานต์ เป็นต้น หนุ่มสาวจะมีโอกาสดีที่สุด ถ้าหากได้ร่วมวงเล่นสละบ้าบ่อนเดียวกัน

เริ่มเล่น หญิงสาวแต่งกายเรียบร้อยอยู่ประจำบ่อน ชายหนุ่มนุ่งผ้าลอยชายด้วยผ้าม่วงบ้าง ผ้าลายบ้างมาถึงบ่อนซึ่งฝ่ายหญิงรออยู่ เมื่อได้พูดจาตกลงกันเรียบร้อยแล้วทางฝ่ายหญิงซึ่งเป็นหัวหน้า หรือเรียกว่านายบ่อนก็จะเป็นผู้เรียกให้หญิงสาวที่แต่งตัวเรียบร้อยแล้วเข้านั่งประจำที่

ตามลำดับ เมื่อแรกเล่นฝ่ายหญิงสาวเป็นฝ่ายนั่งตั้งลูกสะบ้าก่อนแล้วหญิงสาวหัวหน้าบ่อนซึ่งส่วนมากมักเป็นผู้เล่นคู่ที่หนึ่งจะร้องให้ฝ่ายชายเข้าประจำที่ โดยนั่งคนละฝั่งกับทางฝ่ายหญิงตรงกันเป็นคู่ ๆ ตามลำดับ

การเล่นสะบ้าจะเล่นกี่คู่ก็ได้ตามจำนวนฝ่ายหญิงและสถานที่ ถ้าหากฝ่ายหญิงมี 8 คน ทางฝ่ายชายก็ต้องมี 8 คน เป็น 8 คู่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คู่เล่นฝ่ายหญิงมีจำนวนเท่าใดฝ่ายชายก็ต้องจัดให้ครบคู่กับฝ่ายหญิง เมื่อครบคู่เรียบร้อยแล้วก็เริ่มลงมือเล่นสะบ้าตามระเบียบกติกาซึ่งฝ่ายหญิงเป็นผู้วางไว้

การเล่นสะบ้าฝ่ายชายเป็นผู้ลงมือเล่นก่อน กล่าวคือฝ่ายหญิงเป็นผู้นั่งตั้งลูกสะบ้าแล้วฝ่ายชายเป็นฝ่ายยิงหรือดีดลูกสะบ้าของตนให้ถูกลูกสะบ้าของหญิงสาวคู่ของตน

กติกาและกฎเกณฑ์ที่หลักใหญ่ทั่วไป ฝ่ายทำลูกสะบ้าต้องทำตามกติกา เช่นยิงสะบ้าให้ถูกลูกสะบ้าคู่ของตนที่ตั้งอยู่เมื่อยิงก็ร้องขอต่อรองกันได้ โดยใช้วาจาที่อ่อนหวานอ่อนวอนก็ครั้งก็ได้ คือ เมื่อจะขอต้องนั่งพับเพียบลงบ่อน กล่าวเป็นภาษามอญดังนี้ "อิฎกะหยาดอัดมัวเล่นปลอนระกะหยาด" แปลความว่า "พี่สาวจำขออีกสักครั้งเถิดครับ"

ในตอนนี้อ่อนวอนขอร้องทำแก้ตัวใหม่เมื่อได้ยิงลูกสะบ้าผิดไปนี้ เป็นโอกาสที่ฝ่ายชายจะได้พูดคุยกับฝ่ายหญิงอาจพูดคุยไปนอกเรื่องอย่างใดก็ได้ แต่ต้องสุภาพไม่หยาบโลน

ระหว่างที่เล่นสะบ้าอยู่นี้ ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายมักระมัดระวังตัวรักษามารยาทไม่พูดจาหรือแสดงกิริยาอย่างใดที่ไม่สมควร เพราะมีสายตาเป็นร้อย ๆ คู่กำลังเฝ้าจ้องดูอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เล่นฝ่ายชายมักอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ฝ่ายหญิงที่หนึ่งเฝ้าดูพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา แม้จะเล่นกันจนสว่างคาตา

เมื่อเล่นกันสมควรแก่เวลาซึ่งอาจจะดีกถึงตีห้าหรือสว่างคาตาแล้ว ก็เป็นอันสิ้นสุดสำหรับการเล่นสะบ้า ในคืนนั้นหนุ่มผู้เป็นหัวหน้าทีมฝ่ายชายก็จะกล่าวคำอำลาฝ่ายหญิงด้วยคำที่อ่อนหวานว่า "อิฎกะหยาดอัดมัวเดิดหรือปุยเดิดกะเลาะกลาระกะหยาด" แปลความว่า "พี่สาวจำมขอลาและขออภัยหากมีการล่วงเกินนะขอรับ"

ประเพณีแข่งเรือหน้าเมืองพระประแดง

ประเพณีแข่งเรือหน้าเมืองพระประแดง เป็นประเพณีที่จัดทำสืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยเมื่อพระประแดงยังมีฐานะเป็นจังหวัด โดยประชาชนได้มีการแข่งเรือติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ประเพณีความเป็นมาของงานประเพณีการแข่งเรือพอสรุปได้ว่า ชาวพระประแดงที่แยกย้ายกันไปทำนาและประกอบอาชีพทำมาหากินอยู่ในท้องถิ่นอื่น ๆ ก็พากันเดินทางกลับสู่ภูมิลำเนาบ้านเดิม เพื่อร่วมทำ

บุญสุนทานในวัดใกล้บ้านตนตามประเพณีนิยมในวันเทศกาลออกพรรษา เมื่อเสร็จจากการทำบุญแล้วก็ถือโอกาสพายเรือ ร้องรำทำเพลงสนุกสนานไปตามลำน้ำซึ่งมีน้ำเจิ่งนองอยู่ทั่วไป เป็นเหตุให้เกิดความคิดแข่งเรือขึ้นสมัยก่อนอำเภอพระประแดงมีการคมนาคมติดต่อทางน้ำได้เพียงทางเดียวเรือพายมีใช้กันเกือบทุกครัวเรือน การนัดหมายแข่งเรือจึงถือเป็นงานประเพณีสืบเนื่องกันมาทุกปีจนเกิดเป็นงานประเพณี แข่งเรือของชาวพระประแดงขึ้น

งานประเพณีแข่งเรือของชาวพระประแดง ถือวันแรม 4 ค่ำ เดือน 11 ของทุก ๆ ปี เป็นวันแข่งเรือ ซึ่งเป็นการรับประเพณีต่อเนื่องกันมาจากงานรับบัวของอำเภอบางพลี แล้วก็มาถึงงานประเพณีแข่งเรือของชาวพระประแดง และต่อท้ายด้วยงานพระสมุทระเจดีย์เป็นไปอย่างนี้ทุกปี ทางราชการและประชาชนได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าควรจะได้รับการรักษาส่งเสริมประเพณีนี้ไว้ จึงได้พยายามช่วยกันรักษาประเพณีของท้องถิ่นสืบต่อเนื่องตกทอดมาจนถึงทุกวันนี้

งานรับบัวที่บางพลี

สมัยก่อนท้องที่อำเภอบางพลีเป็นแหล่งที่มีดอกบัวหลวงชุกชุมมาก โดยเฉพาะในฤดูฝน ดังนั้นเมื่อถึงวาระต้องบำเพ็ญกุศลในเทศกาลออกพรรษา ประชาชนต่างท้องที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับอำเภอบางพลีจะพากันไปหาเก็บดอกบัวหลวงที่นั่น ในสมัยแรก ๆ คงจะไปเที่ยวหาเก็บกันเองตามลำคลองหนองบึงต่าง ๆ แต่ในสมัยต่อมาชาวอำเภอบางพลีได้ไปหาเก็บและจัดเตรียมไว้ให้ โดยไม่คิดมูลค่าตอบแทนใด ๆ เป็นการกระทำเพื่อหวังกุศลร่วมกันเท่านั้น

ก่อน พ.ศ. 2478 พอถึงวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 ตั้งแต่ตอนเย็นเป็นต้นไปชาวอำเภอมืองสมุทรปราการและชาวพระประแดง จะชักชวนพวกพ้องเพื่อนฝูงลงเรือพร้อมด้วยเครื่องดนตรีนาชาติ เช่น ซอ ปี่ กระจับ โทน รำมะนา โหม่ง กรับ ฉิ่ง ฉาบ เป็นต้น พายกันไปร้องรำทำเพลงกันไปตลอดทางตลอดคืน ซึ่งบางพวกจะผ่านมาทางลำแม่น้ำเจ้าพระยา บางพวกจะผ่านมาทางลำคลองอื่น ๆ เข้าคลองสำโรงและมุ่งไปยังหมู่บ้านบางพลีใหญ่

สำหรับชาวบางพลี ก็ถือปฏิบัติกันเป็นประเพณีว่าเมื่อถึงวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 ก็จะต้องเตรียมหาดอกบัวหลวง สำหรับไว้มอบให้แก่ชาวต่างบ้านที่ต้องการ และการที่มีมิตรต่างบ้านมาเยือนในโอกาสเช่นนั้น ก็แสดงมิตรจิตออกต้อนรับ จัดหาสุรอาหารมาเลี้ยงดูกันตั้งแต่ตอนค่ำของวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 ส่วนพวกที่มารับบัวคนใดที่รู้จักมักคุ้นกับชาวบางพลีผู้เป็นเจ้าของบ้าน ก็จักพากันขึ้นไปเยี่ยมเยียนบ้านนั้นบ้านนี้ และต่างก็จะสนุกสนานร้องรำทำเพลงและรับประทานอาหารร่วมกันตลอดคืน พอเช้าตรู่ของวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 ชาวต่างบ้านต่างก็จะนำเรือของตนไปตามลำคลองสำโรง และไปขอรับบัวจากชาวบ้านบางพลีทั้งสองฝั่งคลอง การให้และรับดอกบัวก็

จะกระทำอย่างสุภาพคือ ส่งและรับกันมือต่อมือ หรือก่อนจะให้กันก็ยกมือพนมอธิษฐานเสียก่อน ระหว่างชาวบ้านบางพลีกับชาวต่างบ้านที่สนิทสนมคุ้นเคยกันเป็นพิเศษ บางที่ชาวบ้านบางพลีก็จะโยนดอกบัวลงไปให้กันโดยไม่มีพิธีรีตอง เหตุที่มีการโยนบัวให้กันระหว่างผู้คุ้นเคยสนิทสนมนี้เอง เมื่อเป็นไปนาน ๆ เข้า ก็ค่อยกลายเป็นความนิยมกันเป็นการทั่วไป การให้และรับกันแบบมือต่อมือจึงเลื่อนไปจนมีการนำมาพูดกันในตอนหลังนี้ว่า “โยนบัว” แทนคำว่า “รับบัว”

การรับดอกบัวของชาวต่างบ้านจากชาวบ้านบางพลี จะสิ้นสุดลงเมื่อเวลาประมาณ 08.00 น. หรือ 09.00 น. และชาวต่างบ้านต่างก็จะพากันกลับ ตอนขากลับนี้จะมีการแข่งเรือกันไปด้วย แต่เป็นการแข่งกันโดยไม่มีเส้นชัย ไม่มีกรรมการตัดสิน และไม่มีการแบ่งประเภท หรือชนิดของเรือ ใครพอใจจะแข่งกับใครเมื่อไรก็ได้ก็แข่งกันไป หรือเปลี่ยนคู่แข่งกันไปเรื่อย ๆ ตามแต่จะสะดวกหรือ ตกกลางคืน

ดอกบัวที่ชาวต่างบ้านได้รับไปจากชาวบ้านบางพลีนั้น ก็จะนำไปบูชาพระในวันเทศกาลออกพรรษาตามวันในหมู่บ้านของตนส่วนใหญ่จะไปบูชาพระสมุทรเจดีย์ที่ปากแม่น้ำเจ้าพระยา อำเภอเมืองสมุทรปราการ

ประเพณีรับบัว ตามที่กล่าวมาข้างต้น ครั้นนาน ๆ มาก็ปรากฏว่าชาวอำเภอเมืองสมุทรปราการ และชาวอำเภอพระประแดงนำเรือมารับดอกบัวจากชาวบ้านบางพลีมีปริมาณลดลงเสียงกระຈັบ ปี สีขอล กลองรำมะนา เสียงเฮฮาที่เคยแข่งแซ่ตามลำคลองลำโรง ในคืนวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 ก็ค่อย ๆ เฝยหายไ้

ต่อมาสมัยนายขึ้น วรศิริ เป็นนายอำเภอบางพลีระหว่าง พ.ศ. 2478-2481 ประเพณีรับบัวที่มีที่ท่าว่าจะเสื่อมสูญไปนั้น ได้กลับฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้หารือกับพ่อค้าคหบดีตลอดจนข้าราชการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทางอำเภอจึงได้ตกลงใจจัดงานประเพณีรับบัวขึ้น คือเริ่มงานวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 และรุ่งขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 เป็นวันรับบัวอีก เป็นครั้งแรกที่ทางราชการเข้ามาเกี่ยวข้องกับประเพณีรับบัวของชาวบ้านบางพลี

ในการจัดงานประเพณีรับบัวของทางราชการอำเภอบางพลีครั้งแรกนั้น มีการแต่งเรือประกวดประชันกัน ผู้ใหญ่บ้านกำนันต่างก็ช่วยกันหาดอกบัว และแจกข้าวต้มมัดแก่แขกชาวต่างบ้านและผู้จัดเรือเข้าประกวด ในวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 นั้น ประชาชนชาวต่างบ้าน และอำเภอบางพลีก็จะลงเรือไปตามลำคลองลำโรง ร้องรำทำเพลงสนุกสนานร่วมกันและชาวบ้านบางพลีก็จะจัดสุรอาหารไว้ต้อนรับแขกต่างบ้าน และผู้สนิทสนมคุ้นเคย จนรุ่งเช้าวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 ต่างก็พากันไปดูการประกวดเรือและรับบัวที่คลองลำโรง หน้าที่ว่าการอำเภอบางพลี

เรือที่จัดเข้าประกวดในครั้งแรก มีผู้แต่งเป็นเรือสังเค็ด เอาไม้ไผ่มาสานเป็นโครงรูปองค์พระพุทธรูปปิดหุ้มด้วยกระดาษทอง ตั้งมาบนเรือสมมุติว่าเป็นหลวงพ่อดำวัดบางพลีใหญ่ใน ผู้แต่งเรือลำนี้คือ นายไสว โตเจริญ และในปีต่อมาการจัดงานประเพณีรับบัวของทางอำเภอ ก็คงจัดเหมือนปีแรก แต่ได้มีการแห่รูปหลวงพ่อดำสานด้วยไม้ไผ่ที่ นายไสว โตเจริญ สานไว้เมื่อปีก่อนโดยจัดเป็นขบวนเรือแห่ไปตามคลองลำโรง ระหว่างบางพลีกับลำโรง ในวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 เป็นการประกาศข่าวงานรับบัวให้ประชาชนทราบ วิธีการนี้ได้กลายมาเป็นประเพณีแห่รูปหลวงพ่อดำก่อนวันงานรับบัวด้วย คือ วันขึ้น 11 ค่ำ เดือน 11 ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ในสมัยนายเชื้อม ศิริสนธิ เป็นนายอำเภอบางพลี ระหว่าง พ.ศ. 2482 ถึง พ.ศ. 2490 ได้เพิ่มกิจกรรมในงานประเพณีรับบัวขึ้น โดยจัดให้มีมหรสพกลางแจ้งขึ้นที่บริเวณวัดบางพลีใหญ่ใน บริเวณวัดบางพลีใหญ่กลาง และบริเวณที่ว่าการอำเภอบางพลี ตลอดคืนกับยังจัดให้มีตลาดนัด การประกวดพืชผักสวนครัว และการประกวดนางงาม ส่วนอย่างอื่น ๆ ก็ยังคงมีเหมือนก่อน ๆ

ในสมัยปัจจุบัน การร้องรำทำเพลงตามลำน้ำดูจะหาย ๆ ไป ประชาชนคงเที่ยวสนุกสนานกันตามบริเวณที่จัดให้มีมหรสพเท่านั้น ผู้ที่มาร่วมหรือมาเที่ยวดูงานประเพณีก็ดูจะเป็นชาวอำเภอบางพลีทั้งสิ้น ชาวต่างบ้านที่มาร่วมงานก็ดูไม่สนใจที่จะถือดอกบัวติดมือกลับไปบูชาพระที่บ้านคงกลับไปมือเปล่ากันเป็นส่วนมาก ดอกบัวที่โยนและรับกันนั้น ก็มักจะปล่อยให้หลุดลอยไปตามกระแสน้ำ หรือโยนเล่นกันต่อ ๆ ไป เว้นแต่ผู้เลื่อมใสในประเพณีเก่า ๆ เท่านั้นที่จะนำดอกบัวติดมือไปบูชาพระ ซึ่งส่วนใหญ่ศรัทธาที่จะบูชาหลวงพ่อดำวัดบางพลีใหญ่ใน

งานมัสการหลวงพ่อบาน

งานมัสการหลวงพ่อบาน เป็นงานประจำปีของอำเภอบางบ่อสืบต่อกันมาเป็นเวลาหลายสิบปี จนกลายเป็นประเพณีสำคัญของชาวอำเภอบางบ่อ และประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง แม้ท่านได้มรณภาพมากกว่า 50 ปีแล้ว ความเลื่อมใสศรัทธาของประชาชนก็มิได้เสื่อมถอย

หลวงพ่อบานเป็นชาวบางบ่อ ครอบครัวของท่านอยู่ที่บ้านโคกเศรษฐี มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 5 คน ท่านเป็นบุตรคนที่ 3 เมื่อตอนเป็นเด็ก บิดามารดาได้นำไปฝากไว้กับท่านเจ้าคุณศรีสาเกษบุตร เจ้าอาวาสวัดอรุณราชวราราม (วัดแจ้ง) เพื่อให้เรียนหนังสือไทย ต่อมาไม่นานท่านเจ้าคุณ ได้ให้อุปสมบทเป็นสามเณร เมื่ออายุครบบวชจึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดอรุณราชวรารามนั่นเองภายหลังได้ย้ายมาจำพรรษาที่วัดบางเหี้ยนอกปัจจุบันเรียกว่าวัดมงคลโคธาวาส ต่อมาท่านได้ไปเรียนวิปัสสนากับพระอาจารย์ที่วัดสมณะ จังหวัดชลบุรีด้วย หลวงพ่อบานเป็นพระภิกษุที่ปฏิบัติพระธรรมวินัยเคร่งครัด กิจของสงฆ์หลวงพ่อบานปฏิบัติเป็นประจำมิได้ขาดคือ นำพระ

ภิกษุสงฆ์ออกบิณฑบาตทุก ๆ เช้า นอกจากเจ็บป่วยไปไม่ไหวแล้วท่านปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน อีกประการหนึ่งคือ นำพระสงฆ์สวดมนต์เข้าเฝ้าที่หอสวดมนต์เป็นประจำทุกวัน และสวดมนต์เป็น คัมภีร์หรือผูกเป็นเล่มเป็นวัน ๆ ไปกระทั่งสวดปฏิโมกข์ปฏิปฐาน เหตุดังนี้ในสมัยนั้น พระลูกวัดของท่านจึงสวดมนต์เก่งมาก ด้านสาธารณประโยชน์ หลวงพ่อเป็นผู้ดำเนินการสร้างถนนจากคลองด่าน ไปบางเพรียง ถนนจากวัดมงคลโคธาวาสไปวัดสว่างอารมณ์ ถนนจากวัดมงคลโคธาวาสจบคลอง นางหงษ์ ถนนแต่ละสายปัจจุบันได้พัฒนาเป็นถนนถาวรและใช้สัญจรไปมาจนทุกวันนี้ ด้านความ ศักดิ์สิทธิ์หรือภินิหารของหลวงพ่อนั้นเป็นที่เลื่องลือกันไปทั่วประเทศ เป็นพระอาจารย์ที่มีญาณเก่าแก่ กล้าชื่อเสียงโด่งดังในสมัยรัชกาลที่ 5 เครื่องรางของขลังของท่านเป็นที่เลื่อมใสศรัทธามาก และสืบ เสาะหากันจนทุกวันนี้ เช่น พระเครื่อง เลือ ตะกรุด ผ้าประเจียดลงยันต์ ท่านคร่ำเคร่งทางวิปัสสนา มากและออกธุดงค์อยู่เสมอ

ด้วยคุณความดีและคุณธรรมอันสูงส่งตลอดจนภินิหารส่วนตัวของหลวงพ่อก็ได้ประกอบ ขึ้นไว้แต่ครั้งท่านยังมีชีวิตอยู่ ราษฎรในตำบลใกล้เคียง ทั่วต่างอำเภอและต่างจังหวัดพากัน เคารพนับถือ และรำลึกถึงหลวงพ่อย่างไม่มีเสื่อมคลาย เมื่อท่านถึงมรณภาพไปแล้ว จึงร่วมกัน ประกอบพิธีนรมัสการรูปหล่อของท่าน รูปหล่อดั้งเดิมของท่านปัจจุบันประดิษฐานไว้ที่มณฑปวัด มงคลโคธาวาส รูปหล่อนี้หล่อไว้ตั้งแต่ท่านยังมีชีวิตอยู่ โดยคนทั่วไปและศิษยานุศิษย์ของท่านได้ ร่วมแรงร่วมใจกัน ต่อมาได้มีประชาชนใกล้เคียงและที่ห่างไกลออกไปได้มาจำลองรูปหล่อของท่าน นำไปนมัสการ และมีงานประจำปีเช่นเดียวกัน เช่น ที่วัดสีลัง ตำบลคลองด่าน ที่มณฑปอำเภอ บางบ่อ ใกล้สถานีอนามัยชั้นหนึ่ง ที่วัดเจริญวราราม ที่วัดปานประสิทธิ์าราม (วัดปึกกา) และที่วัด สองคลอง จังหวัดฉะเชิงเทรา

งานนมัสการหลวงพ่อบานที่วัดมงคลโคธาวาส คือวันขึ้น 5-7 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี รวม 3 วัน ในวันแรกชาวบ้านจะอัญเชิญรูปของหลวงพ่ประดิษฐานในเรือลำใหญ่ประดับด้วยธงทิว กล้วยอ้อยสวยงามมาก ภายในเรือมีพิณพาทย์บรรเลงแห่แห่น หรือมีการละเล่นในเรือด้วย ขบวน แห่จะลากจูงด้วยเรือพาย ซึ่งมีฝีพายประจำลำเรือแข่ง แต่ต่อมาใช้เรือบยนต์ลาก ขบวนแห่จะไป ตามลำคลองปึกกา ทั่วถึงบางพลีน้อย มาบางบ่อแล้วแห่กลับวัด อัญเชิญรูปหล่อหลวงพ่ไว้ใน ประรำพิธี แต่ปัจจุบันได้สร้างมณฑปไว้โดยเฉพาะ หลังจากนั้นก็ให้ประชาชนทั่วไปได้ปิดทอง นมัสการ ในงานมีการละเล่นหลายอย่าง เช่น ลิเก รำวง ลำตัด เพลงฉ่อย ภาพยนตร์ เป็นต้น

งานนมัสการหลวงพ่อบานมิได้มีเฉพาะที่วัดมงคลโคธาวาสเท่านั้น ต่อมาในสมัยหลวง สกลผลตุงเขต ซึ่งเป็นนายอำเภอบางบ่อในขณะนั้น เห็นควรที่จะให้งานนี้เป็นงานประเพณีสืบต่อ เนื่องกันสำหรับชาวอำเภอบางบ่อเช่นเดียวกับงานรับบัวของอำเภอบางพลี งานแข่งเรือของอำเภอ

พระประแดง หรืองานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ จึงได้กำหนดให้มีงานนมัสการหลวงพ่อบานของชาวอำเภอบางบ่อขึ้น ต่อจากงานที่ทางวัดมงคลโคธาวาสได้จัดมาแล้วอีก 2 วัน คือวันขึ้น 8 ค่ำ - 9 ค่ำ เดือน 12 ปี พ.ศ. 2480 ทางอำเภอได้กำหนดให้มีการจัดขบวนแห่รูปของหลวงพ่อบานจากวัดมงคลโคธาวาส ไปประดิษฐานที่ประรำพิธีในบริเวณที่ว่าการอำเภอบางพลี แล้วเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้ปิดทองนมัสการ มีการละเล่นต่าง ๆ เช่น ลิเก รำวง ลำตัด เพลงฉ่อย ภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีรายการพิเศษออกไปอีกเป็นต้นว่า จัดให้มีการประกวดพืชผลทางเกษตร ประกวดการประดับตกแต่งเรือ การแข่งเรือ ประกวดโคมไฟ ซึ่งนำดูน่าชมมาก ต่อมาทางอำเภอเห็นว่าการแห่รูปหลวงพ่อบานจากวัดมงคลโคธาวาส มาที่ว่าการอำเภอบางบ่อไม่เหมาะสมหลายประการจึงได้ขอหล่อรูปจำลองไว้ประจำที่อำเภอ โดยทำมณฑปสำหรับเป็นที่ประดิษฐานไว้ที่ใกล้ๆ สถานีอนามัยชั้นหนึ่งมาจนปัจจุบันนี้

7. สนามกอล์ฟในจังหวัดสมุทรปราการ โดยที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม ไม่มีสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ที่เพียงพอสำหรับการพักผ่อน ภาคเอกชนจึงได้ลงทุนในการก่อสร้างสนามกอล์ฟ เพื่อให้ชาวไทยและชาวต่างชาติ ได้พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกายในลักษณะ SPORT CLUB สนามกอล์ฟจึงเกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะบนเส้นทางสายบางนา-ตราด มีสนามกอล์ฟในรูปแบบต่าง ๆ ถึง 8 แห่ง ดังนี้คือ

เขตอำเภอบางพลี

1. เมืองแก้ว	กิโลเมตรที่ 7
2. วินมิลล์	กิโลเมตรที่ 9
3. ธนาซีดี	กิโลเมตรที่ 14
4. กรีนวัลเลย์	กิโลเมตรที่ 15
5. เลคเวูด	กิโลเมตรที่ 18

เขตอำเภอบางบ่อ

1. เกียรติธานีคันทรีคลับ	กิโลเมตรที่ 30
2. สุภาพฤกษ์	กิโลเมตรที่ 25

เขตอำเภอเมือง

1. บางปูคันทรีคลับ	ภายในนิคมอุตสาหกรรมบางปู

ประวัติความเป็นมาของบริษัท ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด

จังหวัดสมุทรปราการ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีประวัติความเป็นมาในประวัติศาสตร์ เช่น พระสมุทรเจดีย์ ป้อมปราการต่าง ๆ มีประเพณีที่ถือปฏิบัติกันมาอย่างเคร่งครัด เช่น งานสงกรานต์ ปากลัด การเล่นสบ้า มอญรำ พิธีโยนบัวที่บางพลี มีสถานที่พักผ่อนตากอากาศชายทะเลที่ใกล้กรุงเทพฯ ที่สุดคือ บางปู มีสวนพักผ่อนและพิพิธภัณฑสถานอยู่ที่สวนควนิवास และสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างขึ้น เพื่อให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวโดยเฉพาะคือ เมืองโบราณ พิพิธภัณฑสถานเปลือกหอย และฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

กำเนิดฟาร์มจระเข้

การที่บุคคลหนึ่งจะสามารถประสบความสำเร็จสูงสุดในธุรกิจแขนงใดแขนงหนึ่ง จนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั้งประเทศ และทั่วโลกนั้น โชควาสนานับเป็นอีกส่วนหนึ่งล้วนต้องต่อสู้กับอุปสรรคนานัปการกว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ จากบุคคลผู้ซึ่งมีเพียงลำพังกายแต่ใจเต็มเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่นในปณิธานอันแรงกล้า ที่จะเห็นความสำเร็จที่ตนได้สร้างขึ้นปรากฏเป็นรูปธรรม ให้สาธารณชนทั่วไปเห็นประจักษ์ คุณอุทัย ยงประภากร ได้ถือกำเนิดขึ้น ณ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2469 ต่อมาก็ได้อพยพไปอยู่ในกรุงเทพฯ ท่านได้รับการศึกษาจริง ๆ เพียงระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี จากโรงเรียนกวดวิชา ตั้งแต่วัยเด็กท่านได้ออกมาต่อสู้ชีวิต ได้ทำการค้าขายเบ็ดเตล็ด เป็นช่างตีทอง เป็นนักการที่ธนาคารอินโดจีน ค้าขายขึ้นล่องไปทั่วประเทศ และประเทศข้างเคียง การค้าขายก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากภาวะการแข่งขันและมีทุนน้อย ท่านจึงมีความคิดที่จะหาการค้าที่ไม่ต้องไปแข่งขันกับคนอื่น กระทั่งวันหนึ่งท่านได้ผ่านไปยังร้านขายสินค้าให้ชาวต่างประเทศในย่านสุรวงศ์ ได้เห็นสินค้าเครื่องหนังจระเข้ติดราคาไว้แพง ๆ ก็เกิดความสนใจ สอบถามเจ้าของร้านค้าว่าสินค้านี้ทำมาจากหนังสัตว์อะไร ก็ได้คำตอบว่าเป็นหนังจระเข้มีอยู่ทั่วไปในป่า ซึ่งราคาเครื่องหนังมีมูลค่าเท่ากับเงินเดือนจากการทำงาน 3-4 เดือนทีเดียว ท่านได้เกิดความสนใจและได้สืบเสาะจนได้พบกับพรานป่า ได้พูดคุยกันและได้ข้อมูลว่าจระเข้มีอยู่ชุกชุมในแหล่งน้ำทั่วไป พรานจะล่าจระเข้ทุกชนิด ทุกขนาด และทุกฤดู วิธีล่าจระเข้มีหลายวิธีการ ซึ่งอาจจะทำให้จระเข้สูญพันธุ์ได้ในอนาคตอันใกล้ ท่านจึงสนใจที่จะเลี้ยงจระเข้เพื่อการเพาะพันธุ์ให้เป็นฟาร์มขึ้นมาซึ่งอยู่ในปี พ.ศ. 2494 (เป็นเวลาประมาณ 50 ปี) ได้ให้พรานจับจระเข้เป็นมาโดยจะให้ราคาพิเศษ ได้รวบรวมอยู่หลายปี และเลี้ยงครั้งแรกที่ถนนสี่พระยา และเช่าเลี้ยงที่บริเวณชอยสวนพลู ท่านได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ศึกษาความเป็นอยู่ของจระเข้จากของจริง เช่น เรื่องการกินอาหาร การเจริญเติบโต โรคภัยต่าง ๆ และการเพาะพันธุ์ จนกระทั่ง 5 ปีต่อมาก็สามารถเพาะพันธุ์จระเข้

ได้เป็นครั้งแรก จึงทำให้เกิดกำลังใจทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับกิจกรรมเลี้ยงจระเข้ และได้ย้ายมาตั้งฟาร์มจระเข้ในจังหวัดสมุทรปราการเมื่อปี พ.ศ. 2509

แรกเริ่มที่มาบุกเบิกใหม่ ๆ บริเวณที่เลี้ยงจระเข้ทุกวันนี้ยังมีสภาพเป็นป่าอยู่ การเข้าออกต้องใช้วิธีเดินลุยดินโคลนเข้าไป และจระเข้ที่นำเข้ามาต้องใช้วิธีแบกหาม และได้พัฒนาทางสัญจรขึ้นมาเรื่อย ๆ คุณอุทัย ได้พัฒนาถนนจนสามารถให้รถแล่นได้ และยังสามารถชักชวนให้ชาวบ้านร่วมกันบริจาคที่ดินเพื่อให้เป็นถนน จนปัจจุบันสามารถเชื่อมระหว่าง ถนนสายท้ายบ้านและถนนสายสุขุมวิทได้

การท่องเที่ยวเริ่มมาจากที่มีคนได้ยินกิตติศัพท์ว่ามีคนเลี้ยงจระเข้ แรกเริ่มก็ไม่ได้เก็บเงินปล่อยให้คนเข้าชมฟรีก่อน เพื่อให้คนรู้จักต่อ ๆ มากก็ได้เริ่มเก็บเงินค่าเข้าชมควบคู่กับการพัฒนาฟาร์มฯเป็นลำดับมา ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้นประมาณ 400 ไร่ มีจระเข้มากกว่า 60,000 ตัว มีจระเข้พันธุ์น้ำจืด จระเข้พันธุ์น้ำเค็ม และจระเข้พันธุ์ลูกผสม ซึ่งเป็นจระเข้พันธุ์ไทยแท้ จระเข้พันธุ์น้ำเค็มเป็นจระเข้ที่มีคุณภาพหนึ่งดีที่สุดในตลาดต้องการมากที่สุด มีจระเข้พันธุ์จากต่างประเทศหลายชนิด เช่น พันธุ์แม่น้ำแยงซีเกียง พันธุ์พาราไกวโดแคนจากอเมริกาใต้ พันธุ์นิวกินี พันธุ์มิสซิสซิปปีจากอเมริกา อีกทั้งยังได้รักษาพันธุ์ตะโขง ซึ่งเป็นพันธุ์ที่หายากไว้ ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 80 ตัวเศษ ฟาร์มจระเข้แห่งนี้ถือได้ว่าเป็นฟาร์มจระเข้แห่งแรกของโลก และครองความเป็นจระเข้ที่ใหญ่ที่สุดในโลกมาจนถึงปัจจุบันนี้ และถือเป็นแม่แบบฟาร์มจระเข้ที่มีอยู่กว่า 200 ฟาร์มฯ ทั่วโลก

แนวคิดและวัตถุประสงค์

คุณอุทัย ยังประกาศ เป็นผู้ริเริ่มในการทำฟาร์มเลี้ยงจระเข้แห่งแรกของโลกที่ประสบความสำเร็จมาจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาประมาณ 50 ปี และเป็นฟาร์มจระเข้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ในปัจจุบันความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำเอาจระเข้จากป่าในระยะเริ่มต้นนำมาเลี้ยงไว้ในที่เพาะเลี้ยงจนกระทั่งสามารถเพาะพันธุ์ออกลูกออกหลานมาจนถึงปัจจุบันนั้น ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าและทดลองด้วยตนเองทั้งสิ้น ไม่ได้มีนักวิชาการหรือได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลแต่ประการใด เป็นฟาร์มจระเข้ที่มีความทันสมัยในแง่ของสิ่งก่อสร้าง การจัดวางแผนผังทั่วไป วิธีการเลี้ยงจระเข้ และจัดวางสถานที่สำหรับการเพาะพันธุ์จระเข้ จนเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ เป็นแรงจูงใจให้ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งภายในประเทศเกิดความคิด และตื่นตัวในการจัดตั้งฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขึ้นมา

ในส่วนของฟาร์มจะเข้สมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ 3 ประการหลัก คือ

1. การอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า โดยเฉพาะจระเข้ เพราะการปล่อยปลละละเลยมาแต่ต้นทำให้จระเข้ใกล้สูญพันธุ์ ประเทศต่าง ๆ จึงควรทำฟาร์มจระเข้เพื่ออนุรักษ์ โดยเฉพาะได้มีต่างประเทศส่งเจ้าหน้าที่มาขอดูงาน และฝึกงานในฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการหลายประเทศ เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมพม่า ประเทศอินเดีย ประเทศนิวกินี ประเทศออสเตรเลีย ประเทศในอเมริกาใต้ อีกทั้งยังมีอีกหลายประเทศส่งเจ้าหน้าที่มาศึกษางานโดยไม่ได้ติดต่อโดยตรง นอกจากนั้นยังสามารถเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าอื่น ๆ ได้อีก เช่น เสือ สิงโต เสือดาว เสือดำ หมูป่า ลิงต่าง ๆ ลิงชิมแปนซี กวาง ละมั่ง นกต่าง ๆ เป็นต้น

2. การท่องเที่ยว สิ่งพลอยได้จากการทำฟาร์มจระเข้ก็คือ ธุรกิจของความแปลกจึงเป็นที่มาของการท่องเที่ยว ที่คนทั่วไปอยากจะดูความแปลกที่จระเข้อันเป็นสัตว์ร้ายอยู่ในป่ากินคนและสัตว์เป็นอาหาร แต่ถูกนำมาเลี้ยงไว้ในบ่อมีรั้วรอบขอบชิด มีจำนวนนับหมื่นตัวจึงเป็นของแปลกที่คนอยากเข้าชม นอกจากนั้นยังได้มีพัฒนาการในด้านสวนสัตว์และสวนพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้ทั้งด้านสาระความรู้ด้านชีววิทยา และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและชาวต่างประเทศจากทั่วทุกมุมโลก

3. การค้าและอุตสาหกรรม จระเข้เป็นสัตว์ที่มีประโยชน์สูงมาก หนังจระเข้เอามาทำเป็นสินค้าเครื่องหนังเป็นที่ต้องการของตลาดโลก โดยเฉพาะจระเข้พันธุ์ไทย จระเข้พันธุ์น้ำจืด และจระเข้พันธุ์น้ำเค็ม เป็นจระเข้ 2 ชนิดในจำนวน 22 ชนิด ที่มีอยู่ทั่วโลก ซึ่งหนังจระเข้ของไทยเรามีคุณภาพดีที่สุด เพราะมีความนุ่ม เกล็ดละเอียด สวยงามมากมีความงดงามในการใช้งาน นอกจากนั้นส่วนพลอยได้ของจระเข้ ยังมีประโยชน์ในเชิงการค้า เช่น เนื้อจระเข้拿來ทำยาโรคหืด ดีจระเข้ใช้ทำยารักษาโรคตาบางชนิด น้ำมันจระเข้ใช้ผสมยารักษาโรคผิวหนัง กระดุกจระเข้ใช้ทำยารักษาโรคกระเพาะ ฟันจระเข้ใช้ทำเครื่องประดับ ลูกจระเข้ขนาดเล็กเมื่อตายไปนำมาสตีฟไซร์ เลือดจระเข้ใช้รักษาโรคมะเร็งได้ (ปัจจุบันแจกให้ทาน)

กิจกรรมในปัจจุบัน

นอกจากจะมีจระเข้ให้นักท่องเที่ยวได้ชมแล้ว ฟาร์มฯ ได้เปิดเป็นสวนสัตว์ สวนพักผ่อนมีสัตว์ป่าจำนวนมากมาย ซึ่งได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติอย่างที่สุด เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินได้เห็นสัตว์อย่างใกล้ชิด และได้รับความรู้ในเรื่องของธรรมชาติวิทยาของสัตว์ ในลักษณะต่าง ๆ ทั้งยังทำให้สัตว์มีสุขภาพแข็งแรง นอกจากนี้ฟาร์มฯ

ยังสามารถเพาะพันธุ์สัตว์ชนิดต่าง ๆ ได้ นับเป็นการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าหายากมิให้สูญพันธุ์ไป เช่น เสือโคร่ง เสือดาว กวาง ละมั่ง ลิง ชะนี หมูป่า งูเหลือมและนกชนิดต่าง ๆ ในส่วนของสัตว์จากต่างประเทศก็มี สิงโต และ ลิงชิมแปนซี นอกจากนี้ยังมีการแสดงการต่อสู้และจับจระเข้ที่เป็นการแสดงที่ไม่ซ้ำแบบใคร ซึ่งคนทั่วโลกใฝ่ฝันที่จะมาชม รวมทั้งการแสดงโชว์จระเข้กระโดดจับเหยื่อกลางอากาศ ซึ่งจระเข้สามารถกระโดดจับเหยื่อในแนวตรง และสูงถึงโคนหางของจระเข้ นอกจากนี้ทางฟาร์มฯยังได้เปิดอาณาจักรจระเข้แปลกประหลาดมหัศจรรย์ที่สุดในโลกขึ้น ซึ่งเป็นการรวบรวมจระเข้แปลกประหลาดไว้มากถึง 50 กว่าชนิด ไม่ว่าจะเป็นจระเข้ 5 ขา 6 ขา ตัวแรกของโลก จระเข้ลาย และ สีต่าง ๆ จระเข้ไม่มีตา จระเข้ผีเสื้อสมุทร ฯลฯ ส่วนกิจกรรมอื่นก็มี การนั่งรถไฟและรถม้า ชมทิวทัศน์รอบ ๆ ฟาร์ม การถีบจักรยานน้ำไปรอบ ๆ สระน้ำ การนั่งช้าง นอกจากนี้ยังมีบริการถ่ายรูปที่ระลึกกับสัตว์ต่าง ๆ เช่น เสือ ช้าง ลิงชิมแปนซีแสนรู้ และลิงอุรังอุตัง งู จระเข้ ฯลฯ มีสนามยิงปืนไว้คอยบริการผู้ที่สนใจประลองความแม่นยำ โดยมีผู้ที่ชำนาญการคอยให้คำแนะนำ การใช้ปืนอย่างถูกต้องและปลอดภัย มีพิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ยุคโบราณ พร้อมทั้งห้องฉายสไลด์มัลติวิชชั่น รวมทั้งมีเวทีคอนเสิร์ต ซึ่งจะจัดการแสดงดนตรีของนักร้องลูกทุ่งชื่อดัง และการประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง ประจำทุกวันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ด้วย

ส่วนต่าง ๆ ของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

แบ่งออกเป็น 8 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 บ่อเลี้ยงจระเข้ จะอยู่กระจายทั่วไปภายในฟาร์มจระเข้ ประกอบด้วย

1. บ่ออนุบาลลูกจระเข้ เป็นบ่อเพาะเลี้ยงจระเข้เล็กตั้งแต่แรกเกิด
2. บ่อเลี้ยงจระเข้ขนาดกลาง อายุประมาณ 4-5 ปี
3. บ่อเลี้ยงจระเข้ขนาดใหญ่ อายุประมาณ 5 ปีขึ้นไป
4. บ่อเพาะพันธุ์จระเข้ อายุประมาณ 8-10 ปี เพื่อการขยายพันธุ์
5. บ่อจระเข้รุ่นแรก เป็นจระเข้รุ่นบุกเบิกของฟาร์มฯ
6. บ่อจระเข้มหัศจรรย์ เป็นบ่อที่รวบรวมจระเข้แปลก ๆ ไว้

ภายในบ่อจระเข้ขนาดใหญ่ จะมีจระเข้พันธุ์ลูกผสม (Hybrid Crocodile) ระหว่างจระเข้พันธุ์น้ำจืดและจระเข้พันธุ์น้ำเค็ม ซึ่งฟาร์มจระเข้เป็นผู้นำจระเข้ทั้งสองพันธุ์มาผสมกันได้สำเร็จเป็นแห่งแรกของโลก และมีจระเข้พันธุ์ลูกผสมชื่อ เจ้าใหญ่ เกิดเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นจระเข้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ความยาว 6 เมตร น้ำหนัก 1,114.27 กิโลกรัม รับรองโดยหนังสือ "Guinness Book of World Record" ในปี 1989 หน้า 34

ส่วนที่ 2 การแสดงต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. การแสดงต่อสู้และจับจระเข้ มีการแสดงทุกวัน โดยแบ่งออกเป็นรอบ ๆ ดังนี้
ช่วงเช้า เวลา 9.00 น. 10.00 น. และ 11.00 น.
ช่วงบ่าย เวลา 13.00 น. 14.00 น. 15.00 น. และ 16.00 น.
2. การแสดงจระเข้กระโดดจับเหยื่อกลางอากาศ โดยแบ่งออกเป็นรอบ ๆ ดังนี้
วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 10.45 น. 12.45 น. 13.45 น. และ 14.45 น.
วันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ เวลา 10.45 น. 11.45 น. 12.45 น.
13.45 น. 14.45 น. และ 15.45 น.
3. การแสดงช้างแสนรู้ มีการแสดงทุกวัน โดยแบ่งออกเป็นรอบ ๆ ดังนี้
ช่วงเช้า เวลา 9.30 น. 10.30 น. และ 11.30 น.
ช่วงบ่าย เวลา 13.30 น. 14.30 น. 15.30 น. และ 16.30 น.

ส่วนที่ 3 สวนสัตว์ต่าง ๆ

ประกอบด้วย สัตว์ต่าง ๆ เช่น นกกระเจอกเทศ อูฐ เต่า ฟาร์มงู สวนนก อุทยานเสือ สิงโต อีปโปโปเตมัส สมเสร็จ ลิงไทย ลิงชิมแปนซี ชะนี กวาง ละมั่ง หมี กระตัง เม่น และสัตว์อื่น ๆ

ส่วนที่ 4 สวนน้ำและสวนพักผ่อน

ประกอบด้วย สระน้ำขนาดใหญ่ มีบริการจักรยานน้ำ และสวนพักผ่อนรอบสระน้ำ มีปอดปลาสวย ปลาบึก และปลาช่อนลุ่มแม่น้ำอะเมซอน มีการจัดที่นั่ง ที่พัก และศาลา บริเวณรอบสวนน้ำและภายในสวนพักผ่อน ซึ่งมีต้นไม้และบรรยากาศร่มรื่น

ส่วนที่ 5 นิทรรศการถาวร ประกอบด้วย

1. พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ มีการจำลองบรรยากาศ และชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงซากฟอสซิล และโครงกระดูกของไดโนเสาร์สายพันธุ์ต่าง ๆ พร้อมชมสไลด์มัลติวิชชั่น
2. หอมหัตถ์จรรยาไซอิ๋ว ชมระบบแสง สี เสียง กับการผจญภัยของพระถังซัมจั๋ง พร้อมเฮ้งเจีย ตีอโป๊ยก่าย และซัวเจ๋ง ในดินแดนปีศาจ ตลอดการเดินทาง 27 ตอน

ส่วนที่ 6 ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึก ประกอบด้วย

1. ร้านอาหารและเครื่องดื่ม จะมีหลายแห่งภายในฟาร์มจระเข้ รวมทั้งมีอาหารที่ปรุงพิเศษจากเนื้อจระเข้ด้วย
2. ร้านขายของที่ระลึก จะมีอยู่ประมาณ 10 ร้าน ภายในฟาร์มจระเข้ ส่วนใหญ่จะเป็นของที่ระลึกเกี่ยวกับจระเข้ และผลิตภัณฑ์จากจระเข้

ส่วนที่ 7 กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. การถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ มีอยู่หลายแห่งในฟาร์มจะเข้า สามารถเลือกถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ได้หลายชนิด เช่น เสือ (มีบริการ 4 แห่ง) ลิงชิมแปนซี งู อูฐ ช้าง และจระเข้ ทั้งยังเลือกถ่ายภาพลงบนเสื้อยืด เพื่อเป็นที่ระลึกได้อีกด้วย
2. มีบริการต่าง ๆ เช่น นั่งช้าง นั่งรถม้า นั่งรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์ และมีบริการจักรยานน้ำที่บริเวณสวนน้ำ
3. สนามยิงปืนที่ได้มาตรฐาน เพื่อทดสอบสมาธิ และความแม่นยำของผู้สนใจ
4. การจัดคอนเสิร์ต จะมีการจัดคอนเสิร์ตและประกวดนักร้องลูกทุ่งทุกวันอาทิตย์ มีการแสดงคอนเสิร์ตจากนักร้องชื่อดัง ภายนอกและกิจกรรมอื่น ในโอกาสต่าง ๆ อีกด้วย

ส่วนที่ 8 ลานจอดรถ

ได้จัดให้มีลานจอดรถทั้งรถจักรยานยนต์ รถยนต์ และรถทัศนอาจร เป็นลานขนาดใหญ่ทั้งสองฝั่งถนนด้านหน้าฟาร์มจะเข้า รวมทั้งจัดที่จอดรถไว้ด้านหลังเวทีคอนเสิร์ตอีกด้วย

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

จากความสำคัญและประวัติความเป็นมา ของฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการ ดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษามองเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาเรื่องนี้ และจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้มีการสอบถามเจ้าหน้าที่และผู้บริหารที่รับผิดชอบฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการแล้ว ปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้ศึกษาเล็งเห็นว่าหากได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษาฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการมาใช้บริการฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการ และนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหาร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ หรือปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานและการให้บริการ อันเป็นแนวทางในการพัฒนาฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการ ซึ่งจะส่งผลดีต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ และนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโดยรวม นอกจากนี้แล้วยังเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะมาศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการมาใช้บริการฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการ

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

1.2.3 เพื่อนำผลการศึกษา ไปเป็นแนวทางในการเสนอแนะ ให้กับฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ในการที่จะจัดการบริการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากยิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการมาใช้บริการฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ และหาแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ โดยการสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เข้ามาใช้บริการฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

1.4 สมมติฐานในการศึกษา

1.4.1 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการในระดับมาก

1.4.2 จำนวนครั้ง (ความถี่) ที่มาฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

1.4.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

1.5 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ นอกจากนี้ยังมีการค้นคว้าจากเอกสาร วารสาร รายงานการประชุม บทความ หนังสือพิมพ์ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย จากสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่

1.5.1 ห้องสมุด มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.5.2 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.5.3 สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.5.4 หอสมุด (สถาบันวิทยบริการ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5.5 ห้องสมุด ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.5.6 ห้องสมุดประชาชน กรุงเทพมหานคร (ซีคอนสแควร์)

1.5.7 ห้องสมุดประชาชน จังหวัดสมุทรปราการ

1.5.8 หอการค้า จังหวัดสมุทรปราการ

1.5.9 สำนักงานfarmจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการใช้บริการfarmจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

1.6.2 ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาและปรับปรุง farmจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

1.6.3 เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุง farmจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ในการจัดการบริการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากยิ่งขึ้น

1.7 นิยามคำศัพท์

1.7.1 ผู้ใช้บริการ หมายถึง ประชาชนชาวไทยที่เข้ามาใช้บริการที่farmจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ทุกระดับการศึกษา

1.7.2 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้ใช้บริการมีต่อการมาใช้บริการ

1 หมายถึง พอใจน้อยที่สุด

2 หมายถึง พอใจน้อย

3 หมายถึง พอใจปานกลาง

4 หมายถึง พอใจมาก

5 หมายถึง พอใจมากที่สุด

1.8 ข้อจำกัดในการศึกษา

1.8.1 เวลาที่จำกัดในการศึกษา รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1.8.2 การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย

1.8.3 ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม มักจะมีอุปสรรคจากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามต้องการมาพักผ่อนและเที่ยวชมมากกว่า

แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการค้นหาการซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์ และการบริการ ซึ่งคาดว่าสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk 1994 : 5) หรือหมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรม การตัดสินใจ และการกระทำของคนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้า นักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค ด้วยเหตุผลหลายประการ กล่าวคือ

1) พฤติกรรมของผู้บริโภคมีผลต่อกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจ และมีผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ถ้ากลยุทธ์การตลาดสามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้

2) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดทางการตลาดที่ว่า การทำให้ลูกค้าพึงพอใจด้วยเหตุนี้ จึงต้องศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อจัดตั้งกระตุ้นหรือกลยุทธ์การตลาดเพื่อสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2539 : 107) การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing consumer behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อและการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรม การซื้อและการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคคือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย WHO? , WHAT?, WHY?, WHO?, WHEN? , WHERE? และ HOW? เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ หรือ 7Os ซึ่งประกอบด้วย OCCUPANTS , OBJECTS , OBJECTIVES , ORGANIZATIONS , OCCASIONS , OUTLETS AND OPERATION ดังตารางข้างล่างแสดงการใช้คำถามเพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งการใช้กลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องกับคำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?)

ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน

1. ประชากรศาสตร์
2. ภูมิศาสตร์

3. จิตวิทยา หรือจิตวิเคราะห์

4. พฤติกรรมศาสตร์

ส่วนกลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง คือ กลยุทธ์การตลาด 4 Ps ประกอบด้วยกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสมและการตอบสนองความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายได้

ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)

สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ก็คือ ต้องการคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product component) และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง (Competitive differentiation) กลยุทธ์ทางผลิตภัณฑ์ (Product strategy) ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์หลัก
2. รูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย การบรรจุภัณฑ์ ตราสินค้า รูปแบบ บริการ คุณภาพ ลักษณะนวัตกรรม
3. ผลิตภัณฑ์ควบ
4. ผลิตภัณฑ์ที่คาดหวัง
5. ศักยภาพผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive differentiation) ประกอบด้วยความแตกต่างผลิตภัณฑ์ บริการ พนักงานและภาพลักษณ์

ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)

วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของเขาทางด้านร่างกายและทางด้านจิตวิทยา ซึ่งต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อคือ

1. ปัจจัยภายใน หรือปัจจัยทางจิตวิทยา
2. ปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรม
3. ปัจจัยเฉพาะบุคคล

กลยุทธ์ที่ใช้มาก คือ

1. กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product strategies)
2. กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion strategies) ประกอบด้วยกลยุทธ์การโฆษณา การขายโดยใช้พนักงานขาย การให้ข่าว และการประชาสัมพันธ์
3. กลยุทธ์ด้านราคา
4. กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)

บทบาทของกลุ่มต่าง ๆ (Organizations) และมีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อประกอบด้วย

1. ผู้ริเริ่ม
2. ผู้มีอิทธิพล
3. ผู้ตัดสินใจซื้อ
4. ผู้ซื้อ
5. ผู้ใช้

กลยุทธ์ที่ใช้มาก คือ กลยุทธ์การโฆษณาและ (หรือ) การส่งเสริมการตลาด (Advertising and promotion strategies) โดยกลุ่มผู้มีอิทธิพล

ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)

โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือ ช่วงฤดูกาลใดของปี ช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของวัน โอกาสพิเศษหรือเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ กลยุทธ์ที่ใช้มากคือกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion strategies) เช่น การทำส่งเสริมการตลาดเมื่อใด จึงจะสอดคล้องกับโอกาสในการซื้อ

ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)

ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านขายของชำ กลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution channel strategies) บริษัทนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมาย โดยพิจารณาว่าจะผ่านคนกลางอย่างไร

ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)

ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operation) ประกอบด้วย

1. การรับรู้ปัญหา
2. การค้นหาข้อมูล
3. การประเมินผลทางเลือก
4. การตัดสินใจซื้อ
5. ความรู้สึกภายหลังการซื้อ

กลยุทธ์ที่ใช้มาก คือ กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion strategies) ประกอบด้วย การโฆษณา การขายโดยใช้พนักงานขาย การส่งเสริมการขาย การให้ข่าว และการประชาสัมพันธ์ การตลาดทางตรง เช่น พนักงานขายจะกำหนดวัตถุประสงค์ในการขายให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ในการตัดสินใจซื้อ

2.2 ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้าของผู้บริโภค

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่าง ๆ และเพื่อที่จะกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสมโดยใช้ส่วนประสมทางการตลาดต่าง ๆ กระตุ้นและสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายได้ถูกต้อง

ลักษณะของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจาก ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านจิตวิทยา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural Factors) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มหนึ่งจนถึงกลุ่มหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ซึ่งวัฒนธรรมเป็นสิ่งกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล และนักการตลาดต้องคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม และนำลักษณะการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นไปใช้กำหนดโปรแกรมการตลาด รวมทั้งต้องศึกษาถึงค่านิยมในวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงความรู้สึกริเริ่มคิดของบุคคลในสังคม เพื่อกำหนดกลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องกับค่านิยมในวัฒนธรรม กลยุทธ์ที่นำไปใช้มากก็คือ กลยุทธ์การโฆษณา

ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้า ลักษณะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และสถานะ

1. กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย กลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

- 1) กลุ่มปฐมภูมิ (Primary Groups) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน
- 2) กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary Groups) ได้แก่ กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคม

2. ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่า มีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการค้าของครอบครัว การขายสินค้าอุปโภค จะต้องคำนึงถึงลักษณะการบริโภคของครอบครัวที่มีลักษณะแตกต่างกัน

3. บทบาทและสถานะ (Roles and Status) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์กร และสถาบันต่าง ๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ อายุ ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิตบุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนบุคคล

1. อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่และชอบสินค้าประเภทแฟชั่น

2. ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอน เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการทัศนคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

3. อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็น และความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานและสินค้าที่จำเป็นเท่านั้น

4. รายได้ (Income) หรือโอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic circumstances) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วยรายได้ การออมสินทรัพย์ อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักการตลาดต้องสนใจในแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล การออมและอัตราดอกเบี้ย ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำคนมีรายได้ต่ำ กิจกรรมต้องปรับปรุงด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การตั้งราคา ลดการผลิตและสินค้าคงคลัง และวิธีการต่าง ๆ เพื่อป้องกันการขาดแคลนเงินหมุนเวียน

5. การศึกษา (Education) ผู้ที่การศึกษาสูง มีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

6. รูปแบบการดำรงชีวิต (Life style) แสดงออกในรูปของ AIOs ซึ่งประกอบด้วย

- 1) กิจกรรม (Activities)
- 2) ความสนใจ (Interests)
- 3) ความคิดเห็น (Opinions)

แบบการดำรงชีวิต ขึ้นกับวัฒนธรรม ชั้นของสังคม และกลุ่มอาชีพของแต่ละบุคคล นักการตลาดเชื่อว่าการเลือกผลิตภัณฑ์ของบุคคลขึ้นอยู่กับแบบการดำรงชีวิต

ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ และการใช้สินค้า ปัจจัยภายในประกอบด้วย

1. การจูงใจ
2. การรับรู้
3. การเรียนรู้
4. ความเชื่อถือและทัศนคติ

5. บุคลิกภาพ

6. แนวความคิดของตนเอง

2.3 แนวความคิดเรื่องความพึงพอใจ

โดยทั่วไปการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ มักนิยมศึกษากันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน (Job Satisfaction) และมิติความพึงพอใจในการรับบริการ (Service Satisfaction) ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในมิติหลัง ซึ่งมีผู้กล่าวถึงแนวคิดนี้ไว้จำนวนมาก ในลักษณะใกล้เคียงและสัมพันธ์กับเรื่องทัศนคติ เช่น

Good (1973 : 320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ๆ

Morse (1958 : 27) ให้ความหมายว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลงได้ เพราะถ้าหากความเครียดของบุคคลมีมาก ก็จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อการทำกิจกรรมใด ๆ ได้

Vroom (1964 : 99) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

Shelly (1975) ได้ศึกษาความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อ ระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ

Wolmam (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Wants) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

Davis (1967 : 61) มีความเห็นว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ คือ ความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด ความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้จุลภาคในร่างกาย เพื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้ความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

ดิเรก ฤกษ์หรัาย (2515) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2526) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเรามีสัมพันธ์กับโลกทัศน์ ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี-เลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

ชริณี เดชจินดา (2530) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

หลุย จำปาเทศ (2533) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Need) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

กิติมา ปรีดีติลล (2524 : 321-322) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบ และสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงาน และเขาได้รับการตอบสนองความต้องการของเขาได้

สุริยะ วิริยะสวัสดิ์ (2530 : 42) ให้ความหมาย ความพึงพอใจหลังการให้บริการหน่วยงานของรัฐในการศึกษาของเขา หมายถึง ระดับผลที่ได้จากการพบปะสอดคล้องกับปัญหาที่มีอยู่หรือไม่ ส่งผลที่ดีและสร้างความภูมิใจเพียงใด

จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าจะมีผู้ให้ความหมายของคำว่า "ความพึงพอใจ" ต่างกันไป แต่พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงการประเมินค่า ซึ่งจะเห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคตินั้น ค่อนข้างจะมีผู้ศึกษากันอย่างกว้างขวาง ในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกนี้มี 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ เห็นใจ และความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ

2. องค์ประกอบด้านความรู้คิด (Cognitive Component) เป็นการที่สมองของบุคคลรับรู้ และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ เกิดเป็นความรู้ ความคิดเกี่ยวกับวัตถุ บุคคลหรือสภาพการณ์ขึ้น องค์ประกอบทางความคิด เกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่มาของทัศนคติว่า ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะกระทำ หรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของทัศนคติ

ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้อง แสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้าน ความรู้สึก (Reactionary Feeling) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น (Stimulant) ที่แสดงผลออกมา (Yield) ในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้าย (Final Outcome) ของกระบวนการประเมิน (Evaluative process) โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการประเมิน (Direction of Evaluative Result) ว่าเป็นไปในลักษณะ ทิศทางบวก (Positive Direction)หรือทิศทางลบ (Negative Direction) หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เฉยๆ (Non reaction) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นได้

2.4 แนวความคิดเรื่องการส่งมอบบริการสาธารณะ

แนวความคิดเรื่องการส่งมอบบริการสาธารณะ (Public Service Delivery Concepts) ผู้ศึกษาขอหยิบยกความคิดเห็นของนักวิชาการ โดยได้ให้คำอธิบายไว้ ดังนี้

James S. McCullough อธิบายว่า การส่งมอบบริการสาธารณะจักต้องประกอบไปด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

1. หน่วยงานส่งมอบบริการ (Service Delivery Agency) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำการผลิต และมอบบริการนั้นไปสู่ผู้ใช้ หรือผู้บริโภคบริการ ความรับผิดชอบในการส่งมอบบริการของแต่ละ หน่วยงานก็จะแตกต่างกันไป หน่วยงานดังกล่าว ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐบาล ในระดับรัฐ หรือส่วนภูมิภาค หน่วยการปกครองท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ เทศพาณิชย์ (Local Public Enterprise) หน่วยงานเอกชน (มักจะอยู่ภายใต้สัญญาว่าจ้างของหน่วยการปกครองท้องถิ่น)

2. บริการ (The Service) คือประโยชน์ที่หน่วยงานได้ส่งมอบต่อผู้รับบริการ ระดับของ บริการเหล่านี้จะแตกต่างกันไป ตามระดับคุณภาพของบริการ ซึ่งตัดสินด้วยต้นทุนของการจัดหา และส่งมอบบริการนั้น

3. ผู้รับบริการ (The Service Recipient) คือ ผู้ใช้บริการและผู้รับประโยชน์จากบริการ ประโยชน์หรือคุณค่าของบริการนั้นผู้รับบริการจะตระหนักไว้ในจิตใจ ประโยชน์ในนี้ต้องเกิดจาก บริการที่ได้รับจริง เช่น การใช้บริการสวนสาธารณะ เป็นต้น

William H. Lucy, Dennis Gilbert and Guthrie S. Birkhead (1977) อธิบายว่า การส่งมอบบริการสาธารณะจำเป็นต้องประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน ดังนี้

1. ทรัพยากร (Resources) หรือปัจจัยนำเข้า (Inputs) ซึ่งได้แก่ บุคลากร ค่าใช้จ่าย อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. กิจกรรม (Activities) หรือกระบวนการ (Process) ซึ่งหมายถึง วิธีการที่จะใช้ทรัพยากร ตัวอย่างของกิจกรรม เช่น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เมื่อได้ยินสัญญาณอัคคีภัย
3. ผล (Results) หรือผลผลิต (Outputs) ซึ่งหมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นหลังการใช้ทรัพยากร
4. ความคิดเห็น (Opinions) หรือผลกระทบ (Impacts) ซึ่งหมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบริการที่ได้รับ

จากแนวความคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะนั้น เราต้องพิจารณาถึงส่วนประกอบของการส่งมอบบริการสาธารณะในแต่ละส่วนก่อนว่า บริการสาธารณะหนึ่ง ๆ นั้นมีที่มาอย่างไร โดยเริ่มตั้งแต่หน่วยงานที่ส่งมอบบริการซึ่งเป็นผู้ใช้ทรัพยากรในการผลิตบริการ ตัวบริการที่ปรากฏและผลการให้บริการแก่ประชาชน โดยประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินว่าบริการนั้น ดีหรือไม่อย่างไร

2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในบริการสาธารณะ

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ (Satisfaction) มีขึ้นในอังกฤษ ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 นักวิชาการที่กล่าวถึง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะ ดังนี้

John D. Millett (1954) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของบริการคือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีหลักหรือแนวทาง คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่เข้ามาตราฐานการให้บริการเดียวกัน
2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการบริการจะต้องมองว่าไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการ และสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The Right Quantity At

The Right Geographical Location) Millett เห็นว่า ความเสมอภาคหรือตรงเวลา จะไม่มีความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอ และสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่า จะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเพิ่มประสิทธิภาพ หรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

Michael R. Fitzgerald and Robert F. ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะ (Public Service Satisfaction) ว่าเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการให้บริการของหน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยมีพื้นฐานมาจากการรับรู้ (Receptions) ถึงการส่งมอบบริการที่แท้จริง และการประเมินผลนี้ก็แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับเกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ รวมทั้งการตัดสิน (JUDGEMENT) ของแต่ละบุคคลนั้นด้วย โดยการประเมินผลสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านอัตวิสัย (Subjective) ซึ่งเกิดจากการรับรู้ถึงการส่งมอบบริการ
2. ด้านวัตถุวิสัย (Objective) ซึ่งเกิดจากการได้รับปริมาณ และคุณภาพของบริการ

Waber (1966) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการให้บริการว่า การจะให้บริการมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด คือ การให้บริการที่ไม่คำนึงตัวบุคคล หรือเป็นการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์ ไม่มีความชอบพอสนใจเป็นพิเศษ ทุกคนได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์เมื่ออยู่ในสภาพที่เหมือนกัน

ปรัชญา เวสารัชช (2521) จำแนกองค์ประกอบหรือสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมระหว่างการติดต่อของผู้ให้บริการและผู้รับบริการออกเป็น 3 ประเภท คือ องค์ประกอบที่เกิดจากตัวเจ้าหน้าที่องค์กรเอง องค์ประกอบด้านผู้รับบริการ และองค์ประกอบที่เกิดจากสภาพการติดต่อ ซึ่งองค์ประกอบที่เกิดจากสภาพการติดต่อที่ออกมา ย่อมมีผลสะท้อนออกมา ในรูปของความพึงพอใจ หรือการกระทำ ซึ่งจะส่งผลย้อนไปหาเจ้าหน้าที่องค์กรและองค์การเอง

จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการบริการนั้น สามารถที่จะทำการวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัด จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษณ ธนาพงศธร (2528 อ้างใน วีระ เจริญลิมประเสริฐ , 2539 : 14-15) กล่าวว่า หลักการให้บริการ ได้แก่

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ
2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพึงพอใจของผู้บริการ หรือผู้ปฏิบัติงาน
3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด
4. หลักความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ไปในการบริการ จะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ
5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการ จะต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่ายสะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาวะที่ยุ่งยากใจให้แก่ผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

นิพนธ์ คำพา (2518 อ้างใน วีระ เจริญลิมประเสริฐ , 2539 : 15) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เฉพาะกรณีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน ระดับอำเภอพบว่าปัญหาอุปสรรคที่ทำให้การบริการแก่ประชาชนในระดับอำเภอไม่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ทำที่ทัศนคติที่ไม่ดีในการทำงานของข้าราชการ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ไม่เพียงพอ จำนวนประชาชนในเขตการปกครองมีมากเกินไป และการปฏิบัติงานของนายอำเภอที่ไม่สนใจ ในเรื่องการให้บริการแก่ประชาชน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการเพิ่มวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และให้นายอำเภอให้ความสนใจเกี่ยวกับการบริการในระดับอำเภอมากขึ้น

ประหยัด ยะคะนอง (อ้างใน วัลภา ชายหาด , 2532 : 27) ซึ่งศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะของหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา พบว่าประชาชนทุกกลุ่มอาชีพไม่พอใจ ต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา โดยมีระดับความไม่พึงพอใจในอัตราที่ใกล้เคียงกัน สาเหตุของการให้บริการสาธารณะไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน สรุปได้ว่าเนื่องมาจากปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการมีส่วนร่วม

ร่วมของประชาชน ปัญหาด้านการคลัง ปัญหาด้านการควบคุมเทศบาล ปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคคล และปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา

สุดจิต จันทรประทีน (อ่างใน วัลภา ขายหาด , 2532 : 28) ซึ่งศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนของเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่มีส่วนทำให้การบริการของเขตขาดประสิทธิภาพนั้นมีสาเหตุ 3 ประการ คือ ด้านการบริหารงานของเขต ด้านตัวข้าราชการ และด้านตัวประชาชนผู้มาติดต่อ ซึ่งพบว่าประชาชนบางคน มักจะให้สิ่งตอบแทนแก่ข้าราชการ ติดสินบนเจ้าหน้าที่ พฤติกรรมเหล่านี้ จะส่งผลชักจูงใจให้ข้าราชการผู้ให้บริการมีการกระทำที่ทุจริต และการให้บริการแก่ประชาชน โดยไม่เสมอภาคกัน อันจะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจที่มีต่อบริการที่ได้รับ

อัญชลี เหล่าธิตะพงษ์ (อ่างใน วสันต์ กระจิมทอง , 2539 : 38) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในการบริการของศูนย์บริการสาธารณสุข ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่รู้จักศูนย์บริการสาธารณสุข เนื่องจากศูนย์ฯ อยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกประหยัดเวลา อีกทั้งค่าบริการไม่แพง ส่วนความคิดเห็นของการปฏิบัติงานของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่นั้น ส่วนใหญ่เห็นว่า แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ให้คำแนะนำและอธิบายข้อสงสัยให้ทราบเสมอ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษา ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือเอกสารทางวิชาการ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. การศึกษาจากภาคสนาม (Field Research) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และจากการสัมภาษณ์จากแบบสอบถาม

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาใช้บริการฟาร์มจระเข้ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) 400 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นไปตามตารางกำหนดขนาดตัวอย่างที่นัยสำคัญ 0.05 ของ Taro Yamane (ดูตารางที่ภาคผนวก)

3.3 พื้นที่การวิจัย

การวิจัยนี้กำหนดพื้นที่เฉพาะ ณ บริเวณฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบสอบถาม ในการรวบรวมข้อมูลในเรื่องแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษาฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นคำถามให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว รวม 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ

ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการมาใช้บริการ ได้แก่ จำนวนครั้งที่มาใช้บริการ การเดินทาง วัน เวลา ที่ส่วนใหญ่มาใช้บริการ การเข้ามาใช้บริการทางถนนอะไร และวัตถุประสงค์ของการมาใช้บริการ เป็นคำถามให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว รวม 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ

ประกอบด้วยข้อมูลแบ่งเป็น 7 ส่วน คือ ส่วนฟาร์มจะเช่าและสวนสัตว์ ส่วนค่าบริการ ส่วนอำนวยความสะดวก ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่ ส่วนคุณภาพการบริการ ส่วนของความสะดวกในการเดินทาง การประชาสัมพันธ์ เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย พอใจน้อยที่สุด รวม 35 ข้อ ช่วงสุดท้าย เป็นคำถามปลายเปิด 1 ข้อ ปลายเปิดและปลายปิดในข้อเดียวกัน 1 ข้อ

โดยคำถามจะเป็นการวัดแบบ Likert scale โดยให้คะแนนแต่ละคำถาม ดังนี้

พอใจมากที่สุด	5	คะแนน
พอใจมาก	4	คะแนน
พอใจปานกลาง	3	คะแนน
พอใจน้อย	2	คะแนน
พอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดค่าระดับความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	0.01 – 1.5	ถือว่าพอใจน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.5	ถือว่าพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.5	ถือว่าพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.5	ถือว่าพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.0	ถือว่าพอใจมากที่สุด

3.4.2 การทดสอบแบบสอบถาม เมื่อผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถาม ไปปรึกษาผู้บริหารของฟาร์มจะเช่า และได้นำไปตรวจสอบกับท่านอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ พร้อมกับนำไปทดสอบกับผู้ให้บริการ จำนวน 10 ตัวอย่าง พบว่าบางข้อความไม่ชัดเจน เข้าใจยาก หรือบางคำถามยาวเกินไป จำนวนคำถามมาก และยากที่จะเข้าใจ ผู้ศึกษาจึงได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้รัดกุม เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนธันวาคม 2542 – มกราคม 2543 โดยดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง ทั้งวันธรรมดา และวันเสาร์ - อาทิตย์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 7.5 For Windows

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนลักษณะการมาใช้บริการ

3.6.3 วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของความพึงพอใจ

3.6.4 วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ คุณลักษณะของผู้บริโภค สามารถจำแนกได้ดังนี้ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ความถี่

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความพึงพอใจในการมาใช้บริการในส่วนต่างๆ คือ ส่วนฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์ ส่วนค่าบริการ ส่วนอำนวยความสะดวก ส่วนการบริการของเจ้าหน้าที่ ส่วนคุณภาพการบริการ ส่วนความสะดวกในการเดินทาง และการประชาสัมพันธ์

3.7 สถิติที่ใช้

สถิติร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

- วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ
- วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการมาใช้บริการ
- วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean)

- วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

สถิติไค-สแควร์ (Chi-square) ทดสอบสมมติฐาน

- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรกับความพึงพอใจในการมาใช้บริการ

ขั้นตอนการทดสอบสมมติฐาน

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน H_0 และ H_1

โดย H_0 : $P = 0$ คือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

H_1 : $P \neq 0$ คือมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

E คือความถี่ที่คาดหวัง

O คือความถี่ที่ได้จากการสังเกต

คำนวณหาค่า E คู่กับ O แต่ละตัว จากสูตร

$$E = \frac{R \cdot C}{N}$$

เมื่อ R คือ ผลรวมของความถี่ในแนวแถว

C คือ ผลรวมของความถี่ในแนวคอลัมน์

N คือ ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

ขั้นที่ 2 จากนั้นคำนวณหาค่า Chi-Square (X^2) จากสูตร

$$X^2 = \sum \frac{(O-E)^2}{E}$$

นำค่า X^2 ที่คำนวณได้เปรียบเทียบกับค่า X^2 ที่ได้จากตาราง

ถ้าค่า X^2 ที่คำนวณได้ $> X^2$ ที่ได้จากตาราง จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

ถ้าค่า X^2 ที่คำนวณได้ $< X^2$ ที่ได้จากตาราง จะยอมรับ H_0

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.8 สมมติฐานการศึกษา

- 3.8.1 ผู้มาใช้บริการมีความพึงพอใจ ต่อการมาใช้บริการ ฟาร์มจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ในระดับมาก
- 3.8.2 จำนวนครั้ง (ความถี่) ที่มาใช้บริการฟาร์มจะเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ
- 3.8.3 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ
- 3.8.4 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ
- 3.8.5 สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ
- 3.8.6 ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ
- 3.8.7 อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ
- 3.8.8 รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาและประมวลผล โดยรวบรวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ
- 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ
- 4.4 ข้อมูลแสดงการจัดลำดับของความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ และภาพรวม
- 4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	214	53.5
หญิง	186	46.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 1 จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศชาย จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 เพศหญิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5

ตารางที่ 2
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	84	21.0
21 – 30 ปี	204	51.0
31 – 40 ปี	104	26.0
41 – 50 ปี	5	1.2
51 – 60 ปี	3	0.8
60 ปีขึ้นไป	0	0.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 2 ช่วงอายุผู้ตอบแบบสอบถาม อายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 อายุ 21-30 ปี มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 อายุ 31-40 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 อายุ 41-50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 อายุ 51-60 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0

ตารางที่ 3
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานะภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	263	65.7
สมรส	130	32.5
หย่า	3	0.8
หม้าย	4	1.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพโสด มีสัดส่วนสูงที่สุด 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 สมรส จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 หย่า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 หม้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	16	4.0
มัธยมศึกษา	106	26.5
ปวช. - ปวส.	168	42.0
ปริญญาตรี	105	26.2
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	5	1.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 มัธยมศึกษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ปวช.-ปวส. มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ปริญญาตรี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 ปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 5

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	85	21.2
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	29	7.3
ลูกจ้างบริษัท / โรงงาน	190	47.5
อาชีพอิสระ	55	13.7
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	37	9.3
อื่น ๆ	4	1.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ลูกจ้างบริษัท / โรงงาน มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 อาชีพอิสระ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 6

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	76	19.0
ต่ำกว่า 10,000 บาท	196	49.0
10,000 – 19,999 บาท	90	22.5
20,000 – 29,999 บาท	23	5.7
30,000 – 39,999 บาท	10	2.5
40,000 บาท ขึ้นไป	5	1.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่มีรายได้ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 มีรายได้ 10,000 – 19,999 บาท จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มีรายได้ 20,000 – 29,999 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 มีรายได้ 30,000 – 39,999 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 มีรายได้ 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ

ตารางที่ 7

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

จำนวนครั้ง (ความถี่)	จำนวน	ร้อยละ
1 – 2 ครั้ง / ปี	298	74.5
3 – 4 ครั้ง / ปี	79	19.7
5 – 6 ครั้ง / ปี	12	3.0
มากกว่า 6 ครั้ง / ปีขึ้นไป	11	2.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 7 การมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการ 1-2 ครั้ง / ปี มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 มาใช้บริการ 3-4 ครั้ง / ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 มาใช้บริการ 5-6 ครั้ง / ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 มาใช้บริการมากกว่า 6 ครั้ง / ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 8

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเดินทางมาใช้บริการ

การเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
เดิน	4	1.0
จักรยาน / มอเตอร์ไซด์	49	12.3
รถยนต์ส่วนตัว	173	43.2
รถรับจ้าง	66	16.5
รถโดยสารประจำทาง	108	27.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 8 การมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเดินทาง โดยเดิน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 จักรยาน / มอเตอร์ไซด์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ

12.3 รถยนต์ส่วนบุคคล มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 รถรับจ้าง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 รถโดยสารประจำทาง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

ตารางที่ 9
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวันที่มาใช้บริการ

วัน	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์ - ศุกร์	81	20.2
วันเสาร์ - อาทิตย์	274	68.5
วันหยุดราชการ	45	11.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 9 วันที่มาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่ชอบมา วันจันทร์ - ศุกร์ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 วันเสาร์ - อาทิตย์ มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 วันหยุดราชการ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตารางที่ 10
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่มาใช้บริการ

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
7.00 - 9.00 น.	10	2.5
9.01 - 12.00 น.	117	29.3
12.01 - 15.00 น.	233	58.2
15.01 - 18.00 น.	40	10.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 10 การมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเวลาที่ชอบมา เวลา 7.00 - 9.00 น. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เวลา 9.01 - 12.00 น. จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 เวลา 12.01 - 15.00 น. มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 เวลา 15.01 - 18.00 น. จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตารางที่ 11

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทางเข้าฟาร์มจรเข้

ทางเข้าฟาร์มจรเข้	จำนวน	ร้อยละ
ด้านถนนสุขุมวิท	275	68.7
ด้านถนนท้ายบ้าน	125	31.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 11 การมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเข้าฟาร์มจรเข้ ทางด้านถนนสุขุมวิท จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.7 ด้านถนนท้ายบ้าน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3

ตารางที่ 12

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ที่มาใช้บริการ

วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อพาเด็ก ๆ มาเที่ยวสวนสัตว์	73	18.2
เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับจรเข้	36	9.0
เพื่อท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ	240	60.0
เพื่อรับประทานอาหาร	0	0.0
เพื่อดูการแสดง / นิทรรศการ	51	12.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 12 การมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ที่มาใช้บริการเพื่อพาเด็ก ๆ มาเที่ยวสวนสัตว์ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับจรเข้ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 เพื่อท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มีสัดส่วนสูงที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 เพื่อรับประทานอาหาร จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 แสดงว่าไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง มาเพื่อวัตถุประสงค์นี้เลย เพื่อดูการแสดง / นิทรรศการ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ

ตารางที่ 13

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการจัดวางผังและออกแบบ

การจัดวางผัง / การออกแบบ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	0	0.0
พอใจน้อย	8	2.0
พอใจปานกลาง	173	43.3
พอใจมาก	189	47.2
พอใจมากที่สุด	30	7.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 13 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการจัดวางผังออกแบบฟาร์มจระเข้ฯ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พึงพอใจน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 พึงพอใจมาก จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 14

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสวยงามของอาคารและสถานที่

ความสวยงามของอาคาร / สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	0	0.0
พอใจน้อย	8	2.0
พอใจปานกลาง	139	34.7
พอใจมาก	218	54.5
พอใจมากที่สุด	35	8.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 14 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องความสวยงามของอาคารและสถานที่ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พึงใจน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 พึงใจปานกลาง 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 พึงใจมาก จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 พึงใจมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตารางที่ 15

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่าง ๆ

ความหลากหลายของจระเข้ / สัตว์ต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
พึงใจน้อยที่สุด	0	0.0
พึงใจน้อย	11	2.8
พึงใจปานกลาง	94	23.5
พึงใจมาก	217	54.2
พึงใจมากที่สุด	78	19.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 15 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่าง ๆ พึงใจน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พึงใจน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 พึงใจปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 พึงใจมาก จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 พึงใจมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

ตารางที่ 16

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสวยงามและสภาพบรรยากาศ

ความสวยงามและบรรยากาศ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	0	0.0
พอใจน้อย	15	3.8
พอใจปานกลาง	132	33.0
พอใจมาก	203	50.7
พอใจมากที่สุด	50	12.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 16 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความสวยงามและบรรยากาศ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พึงพอใจน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 พึงพอใจมาก จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 17

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค

ความพร้อมของสาธารณูปโภค	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	3	0.8
พอใจน้อย	23	5.7
พอใจปานกลาง	183	45.7
พอใจมาก	157	39.3
พอใจมากที่สุด	34	8.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 17 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 พึง

น้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 พอใจปานกลาง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 พอใจมาก จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 พอใจมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 18

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าผ่านประตูรายบุคคล

ค่าผ่านประตูรายบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
พอน้อยที่สุด	9	2.3
พอน้อย	47	11.7
พอใจปานกลาง	236	59.0
พอใจมาก	86	21.5
พอใจมากที่สุด	22	5.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 18 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องค่าผ่านประตูรายบุคคล พึงพอน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 พอน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 พอใจปานกลาง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 พอใจมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 พอใจมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

ตารางที่ 19

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าบริการรถไฟฟ้าเล็กชมรอบสวนสัตว์

ค่าบริการรถไฟฟ้าเล็ก	จำนวน	ร้อยละ
พอน้อยที่สุด	13	3.3
พอน้อย	79	19.7
พอใจปานกลาง	215	53.8
พอใจมาก	79	19.7
พอใจมากที่สุด	14	3.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 19 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องค่าบริการรถไฟฟ้าเล็กชมรอบสวนสัตว์ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 พึงพอใจน้อย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 พึงพอใจมาก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 20

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าบริการจักรยานน้ำ

ค่าบริการจักรยานน้ำ	จำนวน	ร้อยละ
พึงพอใจน้อยที่สุด	16	4.0
พึงพอใจน้อย	77	19.2
พึงพอใจปานกลาง	228	57.0
พึงพอใจมาก	75	18.8
พึงพอใจมากที่สุด	4	1.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 20 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องของค่าบริการจักรยานน้ำ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 พึงพอใจน้อย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 พึงพอใจมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็น 1.0

ตารางที่ 21

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อราคาของเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า

ราคาเครื่องดื่ม อาหาร สินค้า	จำนวน	ร้อยละ
พจนน้อยที่สุด	17	4.3
พจนน้อย	92	23.0
พจนปานกลาง	215	53.7
พจนมาก	67	16.7
พจนมากที่สุด	9	2.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 21 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องราคาของเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า พจนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 พจนน้อย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 พจนปานกลาง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 พจนมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 พจนมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 22

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อค่าบริการในการใช้ห้องสุขา

ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา	จำนวน	ร้อยละ
พจนน้อยที่สุด	24	6.0
พจนน้อย	91	22.7
พจนปานกลาง	194	48.5
พจนมาก	70	17.5
พจนมากที่สุด	21	5.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 22 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องค่าบริการในการใช้ห้องสุขา พจนน้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 พจนน้อย จำนวน

91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 พอใจปานกลาง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 พอใจมาก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 พอใจมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 23

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนผู้ขายของ / ร้านขายอาหาร

จำนวนผู้ขายของ/ร้านขายอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	7	1.8
พื่อนน้อย	42	10.5
พื่อนปานกลาง	200	50.0
พื่อนมาก	133	33.2
พื่อนมากที่สุด	18	4.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 23 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง จำนวนผู้ขายของและร้านขายอาหาร พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 พื่อนน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 พื่อนปานกลาง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 พื่อนมาก 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 พื่อนมากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 24

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ

จำนวน / ตำแหน่งของโทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	4	1.0
พื่อนน้อย	44	11.0
พื่อนปานกลาง	177	44.2
พื่อนมาก	150	37.5
พื่อนมากที่สุด	25	6.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 24 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง จำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พึงพอใจน้อย 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 พึงพอใจปานกลาง 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 พึงใจมาก จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 พึงใจมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 25

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของถังขยะ

จำนวน / ตำแหน่งถังขยะ	จำนวน	ร้อยละ
พึงใจน้อยที่สุด	3	0.8
พึงใจน้อย	34	8.5
พึงใจปานกลาง	143	35.7
พึงใจมาก	163	40.7
พึงใจมากที่สุด	57	14.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 25 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง จำนวนและตำแหน่งของถังขยะ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 พึงใจน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 พึงใจปานกลาง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 พึงใจมาก จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 พึงใจมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 26

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง

จำนวน / ตำแหน่งของป้ายบอกทาง	จำนวน	ร้อยละ
พอน้อยที่สุด	4	1.0
พอน้อย	34	8.5
พอปานกลาง	147	36.7
พอใจมาก	186	46.5
พอใจมากที่สุด	29	7.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 26 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง จำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง พึงพอน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พอน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 พอใจปานกลาง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 พอใจมาก จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 พอใจมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 27

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา

จำนวน / ตำแหน่งของห้องสุขา	จำนวน	ร้อยละ
พอน้อยที่สุด	5	1.3
พอน้อย	57	14.2
พอปานกลาง	197	49.2
พอใจมาก	121	30.3
พอใจมากที่สุด	20	5.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 27 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง จำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา พึงพอน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 พอน้อย

จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 พอใจปานกลาง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 พอใจมาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 พอใจมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 28

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ

จำนวน / ตำแหน่งของที่จอดรถ	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	6	1.5
พื่อนน้อย	23	5.8
พื่อนปานกลาง	135	33.7
พื่อนมาก	179	44.7
พื่อนมากที่สุด	57	14.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 28 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องจำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 พื่อนน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 พื่อนปานกลาง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 พื่อนมาก จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 พื่อนมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 29

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อจำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก และศาลา

จำนวน / ตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก ศาลา	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	1	0.3
พื่อนน้อย	18	4.5
พื่อนปานกลาง	94	23.5
พื่อนมาก	185	46.2
พื่อนมากที่สุด	102	25.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 29 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก ศาลา พึ่งพอน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 พึ่งพอน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 พึ่งปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 พึ่งใจมาก จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 พึ่งใจมากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5

ตารางที่ 30

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ประตูและส่วนต่าง ๆ

การบริการของเจ้าหน้าที่ประตู / ส่วนต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
พื่อน้อยที่สุด	2	0.5
พื่อน้อย	22	5.5
พึ่งปานกลาง	173	43.2
พึ่งใจมาก	169	42.3
พึ่งใจมากที่สุด	34	8.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 30 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการบริการของเจ้าหน้าที่ตามประตูและส่วนต่าง ๆ พื่อน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 พื่อน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 พึ่งปานกลาง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 พึ่งใจมาก จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 พึ่งใจมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 31

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย

การบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	3	0.8
พื่อนน้อย	39	9.7
พื่อนปานกลาง	178	44.5
พื่อนมาก	151	37.7
พื่อนมากที่สุด	29	7.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 31 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 พื่อนน้อย จำนวน 39 คน เป็นร้อยละ 9.7 พื่อนปานกลาง จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 พื่อนมาก จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 พื่อนมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 32

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของคนขายที่ซุ่มขายของ / ร้านอาหาร

การบริการของคนขายของ	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	4	1.0
พื่อนน้อย	49	12.3
พื่อนปานกลาง	219	54.7
พื่อนมาก	112	28.0
พื่อนมากที่สุด	16	4.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 32 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการบริการของคนขายของที่ซุ่มขายของและร้านอาหาร พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พื่อนน้อย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 พื่อนปานกลาง จำนวน 219 คน คิด

เป็นร้อยละ 54.7 พอใจมาก จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 พอใจมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 33

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุชา

การบริการของเจ้าหน้าที่ห้องสุชา	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	7	1.8
พื่อนน้อย	64	16.0
พื่อนปานกลาง	219	54.7
พื่อนมาก	100	25.0
พื่อนมากที่สุด	10	2.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 33 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุชา พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 พื่อนน้อย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 พื่อนปานกลาง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 พื่อนมาก จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 พื่อนมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 34

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการบริการของคณงาน / คนสวน

การบริการของคณงาน / คนสวน	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	4	1.0
พื่อนน้อย	57	14.3
พื่อนปานกลาง	236	59.0
พื่อนมาก	89	22.2
พื่อนมากที่สุด	14	3.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 34 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการบริการของคณงานและคณสวน พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พอใจน้อย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 พอใจปานกลาง จำนวน 236 คิดเป็นร้อยละ 59.0 พอใจมาก จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 พอใจมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 35

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสะอาด

ความสะอาด	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	7	1.8
พอใจน้อย	27	6.7
พอใจปานกลาง	153	38.2
พอใจมาก	182	45.5
พอใจมากที่สุด	31	7.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 35 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความความพึงพอใจต่อความสะอาด พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 พอใจน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 พอใจปานกลาง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 พอใจมาก จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 พอใจมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ตารางที่ 36

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัย

ความปลอดภัย	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	0	0.0
พื่อนน้อย	14	3.5
พื่อนปานกลาง	138	34.5
พื่อนมาก	207	51.7
พื่อนมากที่สุด	41	10.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 36 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความปลอดภัย พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พื่อนน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 พื่อนปานกลาง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 พื่อนมาก จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 พื่อนมากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 37

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจระเข้

ความเข้มงวดในกฎระเบียบ	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	1	0.3
พื่อนน้อย	20	5.0
พื่อนปานกลาง	152	38.0
พื่อนมาก	183	45.7
พื่อนมากที่สุด	44	11.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 37 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจระเข้ พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 พื่อนน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 พื่อนปานกลาง จำนวน 152 คน คิดเป็น

ร้อยละ 38.0 พอใจมาก จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 พอใจมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

ตารางที่ 38

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ
ถ่ายรูปพร้อมกับสัตว์ต่าง ๆ และการแสดงคอนเสิร์ต

การจัดกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
พื่อน้อยที่สุด	2	0.5
พื่อน้อย	17	4.3
พื่อนกลาง	110	27.5
พื่อนมาก	183	45.7
พื่อนมากที่สุด	88	22.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 38 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปพร้อมกับสัตว์ต่าง ๆ และการแสดงคอนเสิร์ต พื่อนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 พื่อนน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 พื่อนกลาง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 พื่อนมาก จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 พื่อนมากที่สุด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0

ตารางที่ 39

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ

ป้ายชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์	จำนวน	ร้อยละ
พจนน้อยที่สุด	0	0.0
พจนน้อย	14	3.5
พจนปานกลาง	101	25.2
พจนมาก	196	49.0
พจนมากที่สุด	89	22.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 39 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ พจนน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พจนน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 พจนปานกลาง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 พจนมาก จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 พจนมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

ตารางที่ 40

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ

ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
พจนน้อยที่สุด	0	0.0
พจนน้อย	17	4.3
พจนปานกลาง	112	28.0
พจนมาก	184	46.0
พจนมากที่สุด	87	21.7
รวม	400	100.0

ตารางที่ 40 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ พจนน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พจนน้อย

จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 พอใจปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 พอใจมาก จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 พอใจมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7

ตารางที่ 41

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ

การดูแลสัตว์ต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	4	1.0
พอใจน้อย	40	10.0
พอใจปานกลาง	164	41.0
พอใจมาก	154	38.5
พอใจมากที่สุด	38	9.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 41 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง การดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พอใจน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 พอใจปานกลาง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 พอใจมาก จำนวน 154 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.5 พอใจมากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 42

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้

ทำเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้	จำนวน	ร้อยละ
พอใจน้อยที่สุด	2	0.5
พอใจน้อย	15	3.8
พอใจปานกลาง	135	33.7
พอใจมาก	201	50.2
พอใจมากที่สุด	47	11.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 42 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องทำเลที่ตั้งฟาร์มจระเข้ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 พึงพอใจน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 พึงพอใจมาก จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

ตารางที่ 43

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาฟาร์มจระเข้

ความสะดวกในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
พึงพอใจน้อยที่สุด	3	0.8
พึงพอใจน้อย	13	3.2
พึงพอใจปานกลาง	133	33.2
พึงพอใจมาก	198	49.5
พึงพอใจมากที่สุด	53	13.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 43 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความสะดวกในการเดินทางมาฟาร์มจระเข้ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 พึงพอใจน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 พึงพอใจมาก จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตารางที่ 44

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อเวลาในการเปิดบริการ 7.00 – 18.00 น.

เวลาในการเปิดบริการ	จำนวน	ร้อยละ
พจนน้อยที่สุด	0	0.0
พจนน้อย	10	2.5
พจนปานกลาง	103	25.8
พจนมาก	205	51.2
พจนมากที่สุด	82	20.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 44 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องเวลาในการเปิดบริการ 7.00-18.00 น.พจนน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พจนน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 พจนปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 พจนมาก จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2 พจนมากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5

ตารางที่ 45

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการได้รับข้อมูลข่าวสาร

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
พจนน้อยที่สุด	10	2.5
พจนน้อย	56	14.0
พจนปานกลาง	189	47.2
พจนมาก	120	30.0
พจนมากที่สุด	25	6.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 45 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการได้รับข้อมูลข่าวสาร เช่น แผ่นพับ แผนที่ พจนน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 พจน

น้อย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 พอใจปานกลาง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 พอใจมาก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 พอใจมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 46

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน

การประกาศทางเครื่องขยายเสียง	จำนวน	ร้อยละ
พอน้อยที่สุด	8	2.0
พอน้อย	67	16.8
พอใจปานกลาง	182	45.5
พอใจมาก	123	30.7
พอใจมากที่สุด	20	5.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 46 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน พอน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 พอน้อย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 พอใจปานกลาง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 พอใจมาก จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 พอใจมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 47

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ

การประชาสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
พอน้อยที่สุด	10	2.5
พอน้อย	78	19.5
พอใจปานกลาง	199	49.7
พอใจมาก	87	21.8
พอใจมากที่สุด	26	6.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 47 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ทีวี วิทยุ หนังสือพิมพ์ พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 พึงพอใจน้อย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 พึงพอใจมาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 48

ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อโอกาสที่จะมาฟาร์มระเช้าอีก

โอกาสที่จะมาฟาร์มระเช้าอีก	จำนวน	ร้อยละ
มา	384	96.0
ไม่มา	16	4.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 48 ระดับความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่อง หากท่านมีโอกาสท่านจะมาฟาร์มระเช้า อีกหรือไม่ มีผู้ตอบว่า มา จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 ไม่มา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงเหตุผลที่หากมีโอกาสจะมา ดังนี้

1. เพื่อพักผ่อน มีผู้ตอบ 69 คน
2. ได้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ มีผู้ตอบ 51 คน
3. อยากรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสัตว์ต่าง ๆ มีผู้ตอบ 40 คน
4. ชอบการแสดงของสัตว์ มีผู้ตอบ 27 คน
5. สนุกเพลิดเพลินดี มีผู้ตอบ 24 คน
6. บรรยากาศเป็นธรรมชาติดี มีผู้ตอบ 23 คน
7. สบายใจดี มีผู้ตอบ 20 คน
8. พาเด็ก ๆ มาเที่ยว มีผู้ตอบ 16 คน
9. เดินทางสะดวก มีผู้ตอบ 15 คน
10. พาญาติและเพื่อนมาเที่ยว มีผู้ตอบ 11 คน

11. เพื่อท่องเที่ยว มีผู้ตอบ 10 คน
12. ประทับใจ มีผู้ตอบ 8 คน
13. สถานที่กว้างขวางดี มีผู้ตอบ 7 คน
14. ร่มรื่นดี มีผู้ตอบ 6 คน
15. อยากมาดูความเปลี่ยนแปลง มีผู้ตอบ 5 คน
16. ใกล้บ้าน มีผู้ตอบ 4 คน
17. ชมนิทรรศการ มีผู้ตอบ 3 คน
18. เจ้าหน้าที่ให้บริการดี มีผู้ตอบ 1 คน

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงเหตุผลที่จะไม่มา ดังนี้

1. ค่าบัตรผ่านประตู ค่าอาหาร ค่าสินค้าและบริการอื่น ๆ ราคาแพง มีผู้ตอบ 5 คน
2. ไม่มีสิ่งอื่นน่าสนใจนอกจากกระเช้า มีผู้ตอบ 4 คน
3. เคยมาเที่ยวชมแล้ว ไม่มีสิ่งแปลกใหม่เพิ่ม มีผู้ตอบ 3 คน
4. มีสัตว์ให้ชมน้อย มีผู้ตอบ 1 คน

4.4 ข้อมูลแสดงการจัดลำดับความพึงพอใจ ต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ และภาพรวม

ตารางที่ 49

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดลำดับของความพึงพอใจ
ต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ

การมาใช้บริการ	Mean \bar{X}	Std. Deviation	ลำดับที่ พึงพอใจ
1.การจัดวางผังและการออกแบบ	3.60	0.66	14
2.ความสวยงามของอาคารและสถานที่	3.70	0.65	9
3.ความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่างๆ	3.91	0.73	2
4.ความสวยงามและสภาพบรรยากาศ	3.72	0.73	7
5.ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค	3.49	0.76	19
6.ค่าผ่านประตูรายบุคคล	3.16	0.79	28
7.ค่าบริการรถไฟฟ้าเล็กชมรอบสวนสัตว์	3.01	0.82	32
8.ค่าบริการจักรยานน้ำ	2.94	0.76	33
9.ราคาของเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า	2.90	0.81	35
10.ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา	2.93	0.92	34
11.จำนวนผู้ขายของ / ร้านขายอาหาร	3.28	0.78	23
12.จำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ	3.37	0.80	22
13.จำนวนและตำแหน่งของถังขยะ	3.59	0.86	15
14.จำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง	3.51	0.79	17
15.จำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา	3.24	0.80	24
16.จำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ	3.65	0.85	12
17.จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก ศาลา	3.92	0.83	1
18.การบริการของเจ้าหน้าที่ตามประตูและส่วนต่างๆ	3.53	0.75	16
19.การบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย	3.41	0.79	21
20.การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา	3.22	0.75	26

การมาใช้บริการ	Mean X	Std. Deviation	ลำดับที่ พึงพอใจ
21.การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุชา	3.11	0.76	30
22.การบริการของคณงาน / คนสวน	3.13	0.73	29
23.ความสะอาด	3.51	0.80	18
24.ความปลอดภัย	3.69	0.70	10
25.ความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจระเข้	3.62	0.76	13
26.การจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปกับสัตว์ต่างๆ	3.85	0.83	6
27.การติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่างๆ	3.90	0.78	4
28.การให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ	3.85	0.80	5
29.การดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่างๆ	3.46	0.84	20
30.ทำเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้	3.69	0.75	11
31.ความสะดวกในการเดินทางมาฟาร์มจระเข้	3.71	0.76	8
32.เวลาในการเปิดบริการ 7.00 – 18.00 น.	3.90	0.74	3
33.การได้รับข้อมูลข่าวสาร เช่น แผ่นพับ แผนที่	3.24	0.86	25
34.การประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน	3.20	0.85	27
35.การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น ทีวี วิทยุ ฯลฯ	3.10	0.87	31

ตารางที่ 49 แสดงการจัดลำดับของความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ จากจำนวน 35 ข้อ พบว่า ผู้ใช้บริการมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.92 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.90 ซึ่งมีความแตกต่างกัน 1.02

สำหรับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการที่มีระดับความพึงพอใจมาก โดยเรียงจากค่าเฉลี่ย 10 ลำดับแรก มีดังนี้

1. จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พักและศาลา มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83
2. ความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่าง ๆ มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73

3. เวลาในการเปิดบริการ 7.00 – 18.00 น. มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74
4. การติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 4 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80
6. การจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ และการแสดงคอนเสิร์ต มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 6 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83
7. ความสวยงามและสภาพบรรยากาศ มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 7 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73
8. ความสะดวกในการเดินทางมาฟาร์มจระเข้ มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 8 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76
9. ความสวยงามของอาคาร และสถานที่ มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 9 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65
10. ความปลอดภัย มีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 10 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70

สำหรับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยเรียงจากค่าเฉลี่ย 10 อันดับสุดท้าย มีดังนี้

1. ราคาของเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81
2. ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92
3. ค่าบริการจักรยานน้ำ มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76
4. ค่าบริการรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์ มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 4 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82
5. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 5 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87

6. การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุชา มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 6 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78
7. การบริการของคนงาน และคนสวน มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 7 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73
8. ค่าผ่านประตูรายบุคคล มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 8 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79
9. การประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 9 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85
10. การบริการของคนขายที่ซุ้มขายของ และร้านอาหาร มีความพึงพอใจน้อยที่สุด เป็นอันดับ 10 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75

ตารางที่ 50

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดลำดับของความพึงพอใจ
ต่อการมาใช้บริการในภาพรวมส่วนต่าง ๆ

การมาใช้บริการ	Mean \bar{X}	Std. Deviation	ลำดับที่ พึงพอใจ
1. ส่วนของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์	3.68	0.50	3
2. ส่วนค่าบริการ	2.99	0.60	7
3. ส่วนอำนวยความสะดวก	3.51	0.57	4
4. ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่	3.28	0.58	5
5. ส่วนของคุณภาพการบริการ	3.70	0.55	2
6. ส่วนของความสะดวกในการเดินทาง	3.77	0.60	1
7. การประชาสัมพันธ์	3.18	0.74	6
ความพึงพอใจรวม	3.44	0.43	

ตารางที่ 50 การจัดลำดับของความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในภาพรวมส่วนต่าง ๆ มีทั้งหมด 7 ส่วน ความพึงพอใจรวม มีค่าเฉลี่ย 3.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43

เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยจะปรากฏ ดังนี้

1. ส่วนของความสะดวกในการเดินทาง (ประกอบด้วย ท่าเลที่ตั้งของฟาร์มจะเข้ ความสะดวกที่เดินทางมาฟาร์มจะเข้ เวลาในการเปิดบริการ 7.00 – 18.00 น.) มีระดับความพึงพอใจรวมมาก เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60
2. ส่วนของคุณภาพการบริการ (ประกอบด้วย ความสะอาด ความปลอดภัย ความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจะเข้ การจัดกิจกรรม การติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ การให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ การดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ) มีระดับความพึงพอใจรวมมาก เป็นอันดับ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55
3. ส่วนของฟาร์มจะเข้และสวนสัตว์ (ประกอบด้วย การจัดวางผัง และการออกแบบฟาร์มจะเข้ ความสวยงามของอาคารและสถานที่ ความหลากหลายของจะเข้และสัตว์ต่าง ๆ ความสวยงามและสภาพบรรยากาศ ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค) มีระดับความพึงพอใจรวมมาก เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50
4. ส่วนอำนวยความสะดวก (ประกอบด้วย จำนวนผู้มัชขายของ / ร้านอาหาร จำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ จำนวนและตำแหน่งของถังขยะ จำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง จำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา จำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก / ศาลา) มีระดับความพึงพอใจรวมมากเป็นอันดับ 4 มีค่าเฉลี่ย 3.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57
5. ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่ (ประกอบด้วย การบริการของเจ้าหน้าที่ตามประตูและส่วนต่าง ๆ การบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย การบริการของคนขายของ / ร้านอาหาร การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา คนงาน / คนสวน) มีระดับความพึงพอใจรวมมากเป็นอันดับ 5 มีค่าเฉลี่ย 3.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58
6. ส่วนการประชาสัมพันธ์ (ประกอบด้วย การได้รับข้อมูลข่าวสาร การประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ) มีระดับความพึงพอใจรวมมาก เป็นอันดับ 6 มีค่าเฉลี่ย 3.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74
7. ส่วนค่าบริการ (ประกอบด้วย ค่าผ่านประตูรายบุคคล ค่าบริการรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์ ค่าบริการจักรยานน้ำ ราคาของเครื่องดื่ม อาหารและสินค้า ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา) มีระดับความพึงพอใจรวมมาก เป็นอันดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ย 2.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

H_0 : ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการอยู่ในระดับมาก

H_1 : ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการไม่อยู่ในระดับมาก

การทดสอบสมมติฐานข้างต้น สามารถพิจารณาได้จากตารางแสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความพึงพอใจในการมาใช้บริการ โดยการจำแนกตามระดับความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 51

ร้อยละของภาพรวมความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ

ระดับความพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พื่อนน้อยที่สุด	0	0.0
พื่อนน้อย	5	1.3
พื่อนปานกลาง	204	51.0
พื่อนมาก	187	46.7
พื่อนมากที่สุด	4	1.0
รวม	400	100.0
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	3.47	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.54	

ตารางที่ 51 ร้อยละของภาพรวมความพึงพอใจ ต่อการมาใช้บริการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 7 ส่วน 35 ข้อ พบว่า ระดับความพื่อนน้อยที่สุด จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.0 พื่อนน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 พื่อนปานกลาง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 พื่อนมาก จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 พื่อนมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

โดยมีระดับความพื่อนรวมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.47 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ 1 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ว่าความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจอยู่ที่ 3.47 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง และยอมรับสมมติฐานรองที่ว่า ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการไม่อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

H_0 : จำนวนครั้ง(ความถี่) ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

H_1 : จำนวนครั้ง(ความถี่) มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

ตารางที่ 52

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการกับระดับความพึงพอใจ

จำนวนครั้ง(ความถี่)	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
1 – 2 ครั้ง / ปี		4 (1.3)	159 (53.4)	131 (44.0)	4 (1.3)	298 (74.5)
3 – 4 ครั้ง / ปี		1 (1.3)	39 (49.4)	39 (49.4)		79 (19.8)
5 – 6 ครั้ง / ปี			4 (33.3)	8 (66.7)		12 (3.0)
มากกว่า 6 ครั้ง/ปีขึ้นไป			2 (18.2)	9 (81.8)		11 (2.8)
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi – square = 9.624 D.F.= 9 Sig. = 0.382

ตารางที่ 52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้ง(ความถี่) ที่มาใช้บริการกับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ จากการทดสอบค่า Chi – square พบว่า จำนวนครั้ง(ความถี่) ที่มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. ความถี่ที่มาฟาร์มจะเช้า 1–2 ครั้ง/ปี มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.4 มีระดับความพอใจมากที่สุดและพบน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 เท่ากัน
2. ความถี่ที่มาฟาร์มจะเช้า 3–4 ครั้ง/ปี มีระดับความพึงพอใจมากและพบน้อยปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.4 เท่ากัน มีระดับความพบน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3
3. ความถี่ที่มาฟาร์มจะเช้า 5-6 ครั้ง/ปี มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีระดับความพบน้อยปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3
4. ความถี่ที่มาฟาร์มจะเช้า มากกว่า 6 ครั้ง/ปีขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.8 มีระดับความพบน้อยปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.2

ดังนั้น จากการศึกษาสมมติฐานที่ 2 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ที่ว่าจำนวนครั้ง(ความถี่) ที่มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 3

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

H_0 : เพศของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

H_1 : เพศของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

ตารางที่ 53

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความพึงพอใจ

เพศ	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ชาย		2 (0.9)	115 (53.7)	94 (43.9)	3 (1.4)	214 (53.5)
หญิง		3 (1.6)	89 (47.8)	93 (50.0)	1 (0.5)	186 (46.5)
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi - square = 2.572 D.F. = 3 Sig. = 0.462

ตารางที่ 53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับระดับความพึงพอใจในการมาใช้บริการจากการทดสอบค่า Chi - square พบว่า เพศของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. เพศชาย ที่มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.7 มีระดับความพอใจน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.9

2. เพศหญิง ที่มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ดังนั้น จากการศึกษาสมมติฐานที่ 3 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ที่ว่า เพศของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 4

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ที่มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่
มาใช้บริการ

H_0 : อายุของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

H_1 : อายุของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

ตารางที่ 54

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความพึงพอใจ

อายุ	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ไม่เกิน 20 ปี		2 (2.4)	29 (34.5)	52 (61.9)	1 (1.2)	84 (21.0)
21 – 30 ปี		1 (0.5)	110 (53.9)	91 (44.6)	2 (1.0)	204 (51.0)
31 – 40 ปี		2 (1.9)	60 (51.7)	41 (39.4)	1 (1.0)	104 (26.0)
41 – 50 ปี			4 (80.0)	1 (20.0)		5 (1.3)
51 – 60 ปี			1 (33.3)	2 (66.7)		3 (0.8)
60 ปีขึ้นไป						
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi – square = 15.666 D.F. = 12 Sig. = 0.207

ตารางที่ 54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความพึงพอใจ จากการทดสอบค่า Chi – square พบว่า อายุของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. อายุ ไม่เกิน 20 ปี ของผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.9 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2
2. อายุ 21 – 30 ปี ของผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.9 มีระดับความพอใจน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5
3. อายุ 31 – 40 ปี ของผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0
4. อายุ 41 – 50 ปี ของผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0 มีระดับความพอใจมาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.0
5. อายุ 51 – 60 ปี ของผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีระดับความพอใจปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3
6. อายุ 60 ปีขึ้นไป ของผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ ไม่มีผู้มาตอบแบบสอบถาม ดังนั้น จากการศึกษาสम्मติฐานที่ 4 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก ที่ว่า อายุของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 5

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของผู้ที่มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

- H_0 : สถานภาพสมรสของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ
- H_1 : สถานภาพสมรสของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

ตารางที่ 55

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระดับความพึงพอใจ

สถานภาพสมรส	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
โสด		5 (1.9)	125 (47.5)	131 (49.8)	2 (0.8)	263 (65.8)
สมรส			77 (59.2)	52 (40.0)	1 (0.8)	130 (32.5)
หย่า			1 (33.3)	2 (66.7)		3 (0.8)
หม้าย			1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	4 (1.0)
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi - square = 31.014 D.F. = 9 Sig. = 0.000

ตารางที่ 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระดับความพึงพอใจ จากการทดสอบค่า Chi - square พบว่า สถานภาพสมรสของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. สถานภาพโสด มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.8 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.8
2. สถานภาพสมรส มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.2 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.8
3. สถานภาพหย่า มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีระดับความพอใจปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3
4. สถานภาพหม้าย มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีระดับความพอใจมากที่สุดและพอใจปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 เท่ากัน

ดังนั้น จากการศึกษาสมมติฐานที่ 5 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ว่า สถานภาพสมรสของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ โดยยอมรับสมมติฐานรองที่ว่า สถานภาพสมรสของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 6

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ของผู้มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

H_0 : การศึกษาของผู้ใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

H_1 : การศึกษาของผู้ใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 56

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับระดับความพึงพอใจ

ระดับการศึกษา	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ประถมศึกษา			5 (31.3)	11 (68.8)		16 (4.0)
มัธยมศึกษา			4 (38.7)	63 (59.4)	2 (1.9)	106 (26.5)
ปวช. - ปวส.		1 (0.6)	77 (45.8)	89 (53.0)	1 (0.6)	168 (42.0)
ปริญญาตรี		4 (3.8)	77 (73.3)	23 (21.9)	1 (1.0)	105 (26.3)
ปริญญาโทหรือสูงกว่า			4 (80.0)	1 (20.0)		5 (1.3)
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi - square = 46.666 D.F. = 12 Sig. = 0.000

ตารางที่ 56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับระดับความพึงพอใจ จากการทดสอบค่า Chi - square พบว่า การศึกษาของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. ประถมศึกษา มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.8 มีระดับความพอใจปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.3
2. มัธยมศึกษา มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.9
3. ปวช. - ปวส. มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.0 มีระดับความพอใจน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6
- 4.ปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.3 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0
5. ปริญญาโทหรือสูงกว่า มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0 มีระดับความพอใจมาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.0

ดังนั้น จากการศึกษาสมมติฐานที่ 6 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ว่า ระดับการศึกษาของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

โดยยอมรับสมมติฐานรอง ที่ว่า ระดับการศึกษาของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 7

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ที่มาใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่มาใช้บริการ

H_0 : อาชีพของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

H_1 : อาชีพของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

ตารางที่ 57

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความพึงพอใจ

อาชีพ	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
นักเรียน/นักศึกษา		2 (2.4)	29 (34.1)	53 (62.4)	1 (1.2)	85 (21.3)
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		2 (6.9)	15 (51.7)	12 (41.4)		29 (7.3)
ลูกจ้างบริษัท/โรงงาน		1 (0.5)	104 (54.7)	83 (43.7)	2 (1.1)	190 (47.5)
อาชีพอิสระ			29 (52.7)	25 (45.5)	1 (1.8)	55 (13.8)
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย			26 (70.3)	11 (29.7)		37 (9.3)
อื่น ๆ			1 (25.0)	3 (75.0)		4 (1.0)
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi - square = 27.833 D.F. = 15 Sig. = 0.023

ตารางที่ 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความพึงพอใจ จากการทดสอบค่า Chi - square พบว่า อาชีพของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. นักเรียน / นักศึกษา มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.4 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2
2. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีระดับความพอใจน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.9

3. ลูกจ้างบริษัท / โรงงาน มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.7 มีระดับความพอใจน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5
4. อาชีพอิสระ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.7 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8
5. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.3 มีระดับความพอใจมาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.7
6. อาชีพอื่น ๆ มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีระดับความพอใจปานกลาง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0

ดังนั้น จากการศึกษาสมมติฐานที่ 7 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ว่า อาชีพของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

โดยยอมรับสมมติฐานรอง ที่ว่า อาชีพของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 8

เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ที่ใช้บริการ กับระดับความพึงพอใจที่ผู้ใช้บริการ

- H_0 : รายได้ต่อเดือนของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ
- H_1 : รายได้ต่อเดือนของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ

ตารางที่ 58

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับระดับความพึงพอใจ

รายได้ต่อเดือน	ความพึงพอใจรวม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ไม่มีรายได้		1 (1.3)	21 (27.6)	53 (69.7)	1 (1.3)	76 (19.0)
ต่ำกว่า 10,000 บาท		4 (2.0)	98 (50.0)	92 (46.9)	2 (1.0)	196 (49.0)
10,000 – 19,999 บาท			57 (63.3)	33 (36.7)		90 (22.5)
20,000 – 29,999 บาท			16 (69.6)	6 (26.1)	1 (4.3)	23 (5.8)
30,000 – 39,999 บาท			7 (70.0)	3 (30.0)		10 (2.5)
40,000 บาทขึ้นไป			5 (100.0)			5 (1.3)
รวม		5 (1.3)	204 (51.0)	187 (46.8)	4 (1.0)	400 (100.0)

Chi – square = 37.351 D.F. = 15 Sig. = 0.001

ตารางที่ 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับระดับความพึงพอใจในการมาใช้บริการ จากการทดสอบค่า Chi – square พบว่า รายได้ต่อเดือนของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. ไม่มีรายได้ มีระดับความพึงพอใจมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.7 มีระดับความพอใจมากที่สุดและพอใจน้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 เท่ากัน

2. รายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0
3. รายได้ 10,000-19,999 บาท มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.3 มีระดับความพอใจมาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.7
4. รายได้ 20,000-29,999 บาท มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.6 มีระดับความพอใจมากที่สุด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.3
5. รายได้ 30,000-39,999 บาท มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.0 มีระดับความพอใจมาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0
6. รายได้ 40,000 บาทขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0

ดังนั้น จากการศึกษาสมมติฐานที่ 8 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้มาใช้บริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

โดยยอมรับสมมติฐานรอง ที่ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้มาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการทำภาคินพนธ์เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษาฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จะได้นำเสนอสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการต่อการมาใช้บริการของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ และค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการมาใช้บริการ ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ และจะนำผลการศึกษาไปสู่ข้อเสนอแนะ ให้กับคณะผู้บริหารของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะจัดการบริการให้มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยังพอใจแก่ผู้มาใช้บริการมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มาใช้บริการฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยการสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้บริการ ณ ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ

สำหรับเครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสอบถาม มี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้มาใช้บริการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. for Windows 7.5 หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของข้อมูลความถี่ ที่มาใช้บริการกับระดับความพึงพอใจ โดยการทดสอบไค – สแควร์ (Chi – Square Test)

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้มาใช้บริการ

ผู้มาใช้บริการเป็นเพศชาย ร้อยละ 53.5 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 46.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ร้อยละ 51.0 ส่วนใหญ่ เป็นโสด ร้อยละ 65.7 มีระดับการศึกษา ปวช. - ปวส.

ร้อยละ 42.0 มีอาชีพลูกจ้างบริษัท / โรงงาน ร้อยละ 47.5 ส่วนใหญ่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 49.0

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการมาใช้บริการ

ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่จะมี จำนวนครั้ง(ความถี่)ที่มาใช้บริการ 1 – 2 ครั้ง / ปี ร้อยละ 74.5 การเดินทางมายังฟาร์มจะระเข้ ส่วนใหญ่ ใช้รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 43.2 และใช้รถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 27.0 โดยส่วนใหญ่จะมาใช้บริการในวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 68.5 เวลาที่มาส่วนใหญ่มาระหว่างเวลา 12.01 – 15.00 น. ร้อยละ 58.2 ส่วนใหญ่จะมาฟาร์มจะระเข้ทางด้านถนนสุขุมวิท ร้อยละ 68.7 และเข้าทางด้านถนนท้ายบ้าน ร้อยละ 31.3 ส่วนใหญ่มาฟาร์มจะระเข้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 60.0

3. ความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ

3.1 การจัดลำดับ ของความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ จากการศึกษพบว่า ผู้มาใช้บริการมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.92 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.90 ซึ่งมีความแตกต่างกัน 1.02

สำหรับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ที่มีระดับความพึงพอใจมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ย 10 อันดับแรก มีดังนี้

- ลำดับ 1 จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก ศาลา มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.92
- ลำดับ 2 ความหลากหลายของจะระเข้และสัตว์ต่าง ๆ มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.91
- ลำดับ 3 เวลาในการเปิดบริการ 7.00 – 18.00 น. มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.90
- ลำดับ 4 การติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.90
- ลำดับ 5 การให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.85
- ลำดับ 6 การจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ การแสดงคอนเสิร์ต มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.85
- ลำดับ 7 ความสวยงามและสภาพบรรยากาศ มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.72
- ลำดับ 8 ความสะดวกในการเดินทางมาฟาร์มจะระเข้ มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.71
- ลำดับ 9 ความสวยงามของอาคารและสถานที่ มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.70
- ลำดับ 10 ความปลอดภัย มีความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.69

สำหรับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยเรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ย 10 อันดับสุดท้าย (ลำดับ 35 เป็นลำดับสุดท้าย) มีดังนี้

ลำดับ 35 ราคาของเครื่องดื่ม อาหารและสินค้า มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.90

ลำดับ 34 ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.93

ลำดับ 33 ค่าบริการจักรยานน้ำ มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.94

ลำดับ 32 ค่าบริการรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์ มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.01

ลำดับ 31 การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ทวี วิทย์ และหนังสือพิมพ์ มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.10

ลำดับ 30 การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.11

ลำดับ 29 การบริการของคณงาน / คนสวน มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.13

ลำดับ 28 ค่าผ่านประตูรายบุคคล มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.16

ลำดับ 27 การประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.20

ลำดับ 26 การบริการของคนขายที่ตู้ขายของ / ร้านอาหาร มีความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.22

3.2 ระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ จากจำนวน 35 ข้อ แบ่งออกได้เป็น 7 ส่วน ซึ่งสามารถจัดลำดับความพึงพอใจได้ มีดังนี้

ลำดับ 1 ส่วนของความสะอาดในการเดินทาง มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.77

ลำดับ 2 ส่วนของคุณภาพการบริการ มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.70

ลำดับ 3 ส่วนของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์ มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.68

ลำดับ 4 ส่วนอำนวยความสะดวก มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.51

ลำดับ 5 ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.28

ลำดับ 6 การประชาสัมพันธ์ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.18

ลำดับ 7 ส่วนค่าบริการ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.99

เมื่อพิจารณาจากความพึงพอใจรวม มีค่าเฉลี่ย 3.44 อยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง

4. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้พบว่า สมมติฐาน 8 ข้อ ได้รับการยอมรับจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. จำนวนครั้ง(ความถี่) ที่มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
2. เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
3. อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก โดยยอมรับสมมติฐานรอง จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

1. ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า ผู้มาใช้บริการมีความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการในระดับมาก กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ย 3.47 ซึ่งเป็นระดับความพอใจปานกลาง
2. ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่าสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ ยอมรับสมมติฐานรองที่ว่า สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ
3. ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า การศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ ยอมรับสมมติฐานรองที่ว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ
4. ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ที่ว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ ยอมรับสมมติฐานรองที่ว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ
5. ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ ยอมรับสมมติฐานรองที่ว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจที่ใช้บริการ

5.2 การอภิปรายผล

ข้อสรุปจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า ผู้ใช้บริการที่มาใช้บริการฟาร์มจระเข้ โดยส่วนใหญ่ จะมีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ โดยให้เหตุผลว่า ได้ความรู้เกี่ยวกับจระเข้และสัตว์ต่าง ๆ ขอบการแสดงของสัตว์ต่าง ๆ สนุกเพลิดเพลินดี มีบรรยากาศเป็นธรรมชาติร่มรื่นดี มาแล้วสบายใจ ต้องการพาเด็ก ญาติและเพื่อน ๆ มาเที่ยว และการเดินทางสะดวกดี โดยมีความพึงพอใจเฉลี่ยในระดับปานกลาง

เมื่อแยกวิเคราะห์ในส่วนต่าง ๆ ของแบบสอบถามทั้ง 35 ข้อ พบว่า ผู้มาใช้บริการมีระดับความพึงพอใจมาก 18 ข้อ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง 17 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ระดับความพึงพอใจมาก มีดังนี้

ลำดับที่ 1 จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก ศาลา ค่าเฉลี่ย 3.92 จัดไว้ตามจุดต่าง ๆ กระจายไปทั่วฟาร์มจะเข้า แต่ก็ยังไม่พอกับความต้องการ

ลำดับที่ 2 ความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่างๆ ค่าเฉลี่ย 3.91 มีจระเข้หลายพันธุ์ให้ชม ทั้งจระเข้พันธุ์ไทยและพันธุ์ต่างประเทศ แต่สัตว์ชนิดอื่น ๆ มีน้อยเกินไป

ลำดับที่ 3 เวลาในการเปิดบริการ 7.00–18.00 น. ค่าเฉลี่ย 3.90 ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่พอใจ แต่บางส่วนอยากให้เปิดบริการถึง 21.00 น.

ลำดับที่ 4 การติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.90 มีการติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ ดีแล้ว แต่บางป้ายไม่เด่นชัด หรือเก่าเกินไป

ลำดับที่ 5 การให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.85 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ อยู่แล้ว แต่ควรให้เจ้าหน้าที่ที่ดูแลบริเวณนั้นมีความรู้ด้วย เพื่อตอบคำถามผู้มาใช้บริการได้

ลำดับที่ 6 การจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ และการแสดงคอนเสิร์ต ค่าเฉลี่ย 3.85 มีการจัดนิทรรศการถาวรให้ชมหลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ พร้อมทั้ง ฉายสไลด์มัลติวิชชั่นให้ชม เมื่อมาเป็นหมู่คณะ การถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ ราคาแพงเกินไป และมีการจัดแสดงคอนเสิร์ตเป็นระยะ ๆ

ลำดับที่ 7 ความสวยงามและสภาพบรรยากาศ ค่าเฉลี่ย 3.72 เป็นสถานที่ที่กว้างขวางร่มรื่น บรรยากาศดี แต่ควรมีต้นไม้มากกว่านี้

ลำดับที่ 8 ความสะดวกในการเดินทางมาฟาร์มจระเข้ ค่าเฉลี่ย 3.71 มีความสะดวกมากเนื่องจากเดินทางเข้าฟาร์มจระเข้ได้ 2 ด้าน คือ ด้านถนนสุขุมวิท และถนนท้ายบ้าน

ลำดับที่ 9 ความสวยงามของอาคารและสถานที่ ค่าเฉลี่ย 3.70 อาคารสถานที่บางแห่งดูเก่าเกินไป ควรปรับปรุงหรือทาสีใหม่ รวมทั้งสะพานทางเดินดูจระเข้ บางแห่งควรปรับปรุง

ลำดับที่ 10 ความปลอดภัย ค่าเฉลี่ย 3.69 ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอยู่ตลอดเวลาทั้งวัน โดยดูแลทั้งตามประตูเข้า – ออก และภายในฟาร์มจระเข้ แต่ก็ยังไม่ค่อยทั่วถึง ควรจะจัดเจ้าหน้าที่ดูแลผู้มาใช้บริการที่เป็นคณะ เช่น คณะนักเรียน เพื่อความปลอดภัยและอำนวยความสะดวก

ลำดับที่ 11 ทำเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้ ค่าเฉลี่ย 3.69 ทำเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมใกล้แหล่งชุมชน เดินทางสะดวก และไม่ไกลจากตัวจังหวัดสมุทรปราการ

ลำดับที่ 12 จำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ ค่าเฉลี่ย 3.65 ได้มีการจัดบริการที่จอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์ สำหรับผู้มาใช้อย่างเพียงพอที่บริเวณหน้าฟาร์มจระเข้ แต่อาจมีปัญหาอยู่บ้างในวันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดราชการ จึงควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลเป็นพิเศษ

ลำดับที่ 13 ความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจระเข้ ค่าเฉลี่ย 3.62 ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบอยู่ตลอดเวลา เพื่อความเป็นระเบียบและความปลอดภัย ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการ

ลำดับที่ 14 การจัดวางผังและการออกแบบ ค่าเฉลี่ย 3.60 การจัดวางผังและการออกแบบฟาร์มจระเข้เหมาะสมดี แต่ควรมีป้ายบอกทางไปที่ต่าง ๆ มากกว่านี้ และควรมีป้ายแนะนำว่าควรไปจุดใดก่อน - หลัง

ลำดับที่ 15 จำนวนและตำแหน่งของถังขยะ ค่าเฉลี่ย 3.59 มีการจัดถังขยะกระจายไปตามจุดต่าง ๆ ทั่วบริเวณฟาร์มจระเข้ดีอยู่แล้ว แต่ในวันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดราชการ อาจไม่เพียงพอ จึงน่าจะจัดเพิ่ม หรือเก็บทิ้งก่อนเวลาในบางจุด

ลำดับที่ 16 การบริการของเจ้าหน้าที่ตามประตูและส่วนต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.53 มีการจัดเจ้าหน้าที่ไว้ตามประตูและจุดต่างๆภายในบริเวณฟาร์มจระเข้ดีอยู่แล้ว แต่ควรจัดอบรมเจ้าหน้าที่เป็นระยะๆ ในเรื่องการบริการและการพูดจา เนื่องจากผู้มาใช้บริการส่วนหนึ่งตำหนิเรื่องการบริการไม่ดี พูดจาไม่สุภาพ แต่อีกส่วนหนึ่งก็กล่าวชมมาว่า บริการดี พูดจาสุภาพ จนเกิดความประทับใจ

ลำดับที่ 17 จำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง ค่าเฉลี่ย 3.51 มีป้ายบอกทางอยู่ทั่วไปภายในฟาร์มจระเข้ แต่ควรให้อยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัดเจน

ลำดับที่ 18 ความสะอาด ค่าเฉลี่ย 3.51 มีการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลความสะอาดในบริเวณต่าง ๆ ทุกวัน รวมทั้งห้องสุขาทุกแห่งด้วย แต่ห้องสุขาบางแห่งก็ยังสกปรก และมีกลิ่นเหม็นทรงสัตว์บางแห่งมีกลิ่นเหม็น และดูไม่สะอาด จึงควรดูแลเป็นพิเศษ

ระดับความพึงพอใจปานกลาง มีดังนี้

ลำดับที่ 19 ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค ค่าเฉลี่ย 3.49 ได้มีการเตรียมพร้อมในเรื่องระบบสาธารณูปโภคเป็นอย่างดี เช่น ถนน ทางเดิน สะพาน ไฟฟ้าส่องสว่าง เป็นต้น

ลำดับที่ 20 การดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.46 มีการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด ตามชนิดของสัตว์

ลำดับที่ 21 การบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย ค่าเฉลี่ย 3.41 ได้จัดเจ้าหน้าที่ไว้ตามบริเวณต่างๆ เพื่อดูแลความปลอดภัยตลอดทั้งวัน และได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีหน้าที่สอดส่องดูแลด้านความปลอดภัย ของผู้มาใช้บริการด้วย

ลำดับที่ 22 จำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ ค่าเฉลี่ย 3.37 มีอยู่หลายจุดทั้งด้านหน้าฟาร์มจระเข้ และภายในฟาร์มจระเข้ แต่ในวันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดราชการ จุดที่เห็นชัดเจน จะไม่เพียงพอกับความต้องการ

ลำดับที่ 23 จำนวนผู้ขายของ / ร้านอาหาร ค่าเฉลี่ย 3.28 มีจำนวนมากพอควรแล้ว แต่ควรปรับปรุงเรื่องรสชาติ และราคาให้ถูกลง

ลำดับที่ 24 จำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา ค่าเฉลี่ย 3.24 มีจำนวนมากพอ สำหรับวันธรรมดา แต่วันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดราชการ อาจไม่เพียงพอในบางจุด ทำให้สกปรกและมีกลิ่นเหม็น

ลำดับที่ 25 การได้รับข้อมูลข่าวสาร เช่น แผ่นพับ แผนที่ ค่าเฉลี่ย 3.24 จะมีแผ่นพับและแผนที่ฟาร์มจระเข้ แจกที่ประตูทางเข้า-ออกฟาร์มจระเข้ แต่ควรนำมาวางไว้ในจุดที่เห็นชัดเจน

ลำดับที่ 26 การบริการของคณายที่ผู้ขายของ / ร้านอาหาร ค่าเฉลี่ย 3.22 ควรจัดอบรมเจ้าหน้าที่ขายของตามผู้ซื้อและร้านอาหารเป็นระยะๆ ในเรื่องกรบริการและการพูดจา ทั้งเจ้าหน้าที่ของฟาร์มจระเข้และร้านค้าเช่า เนื่องจากผู้มาใช้บริการจะมองว่าเป็นการบริการของฟาร์มจระเข้

ลำดับที่ 27 การประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน ค่าเฉลี่ย 3.20 มีการประกาศข้อมูลให้ทราบเป็นระยะ ๆ แต่เสียงบางแห่งดังเกินไป บางแห่งค่อยเกินไป

ลำดับที่ 28 ค่าผ่านประตูรายบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.16 จัดเก็บค่าผ่านประตู ผู้ใหญ่ คนละ 50 บาท เด็ก คนละ 30 บาท ผู้มาใช้บริการบางส่วนบอกว่าแพงเกินไป น่าจะเก็บ ผู้ใหญ่ คนละ 30 บาท เด็ก คนละ 20 บาท

ลำดับที่ 29 การบริการของคณงาน / คนสวน ค่าเฉลี่ย 3.13 มีการจัดคณงาน / คนสวนเพียงพอกับสถานที่อยู่แล้ว แต่เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีโอกาสสัมผัสกับผู้มาใช้บริการอยู่มาก จึงน่าจะอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ และสถานที่ต่าง ๆ ในฟาร์มจระเข้ เพื่อตอบคำถามได้ ก็จะเป็นประโยชน์มากขึ้น

ลำดับที่ 30 การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา ค่าเฉลี่ย 3.11 ห้องสุขามีบริการหลายจุดทั่วฟาร์มจระเข้ แต่มีผู้ใช้มากในบางจุด จึงทำให้สกปรก เจ้าหน้าที่ต้องใช้ความพยายามดูแลมากขึ้น จึงทำให้ไม่ค่อยยิ้มแย้ม

ลำดับที่ 31 การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ทีวี วิทยุ หนังสือพิมพ์ ค่าเฉลี่ย 3.10 การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ค่อนข้างน้อย นอกจากมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กายกรรม หรือการแสดงคอนเสิร์ต จึงควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น

ลำดับที่ 32 ค่าบริการรถไฟฟ้าเล็กชมรอบสวนสัตว์ ค่าเฉลี่ย 3.01 ค่าบริการผู้ใหญ่รอบละ 25 บาท เด็กรอบละ 15 บาท ควรลดราคาลงบ้างเพื่อจะได้มีผู้มาใช้บริการมากขึ้น

ลำดับที่ 33 ค่าบริการจักรยานน้ำ ค่าเฉลี่ย 2.94 โดยปกติมีผู้มาใช้บริการไม่มาก คิดค่าบริการชั่วโมงละ 80 บาท ผู้มาใช้บริการส่วนหนึ่งบอกว่าแพงเกินไป น่าจะลดลงมาบ้างเพื่อจะได้มีผู้มาใช้บริการมากขึ้น

ลำดับที่ 34 ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา ค่าเฉลี่ย 2.93 มีการเก็บค่าบริการครั้งละ 2 บาท แต่มีบางจุดให้บริการฟรี ซึ่งผู้มาใช้บริการบางส่วนเห็นว่าควรให้บริการฟรี รวมทั้งควรเข้มงวดเรื่องความสะอาดและกลิ่น

ลำดับที่ 35 ราคาของเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า ค่าเฉลี่ย 2.90 ราคาของเครื่องดื่ม อาหารและสินค้า สูงกว่าท้องตลาด จึงควรปรับเรื่องราคาไม่ให้สูงเกินไป และปรับปรุงรสชาติของอาหารให้อร่อย ก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้มีผู้มาใช้บริการที่ฟาร์มจะเข้าได้มากยิ่งขึ้น

เมื่อแยกวิเคราะห์ในส่วนต่าง ๆ ของแบบสอบถามทั้ง 7 ส่วน พบว่า ผู้มาใช้บริการมีระดับความพึงพอใจมาก 4 ส่วน มีระดับความพึงพอใจปานกลาง 3 ส่วน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ส่วนของความสะดวกในการเดินทาง ผู้มาใช้บริการพอใจมากที่สุด มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.77 ประกอบด้วยทำเลที่ตั้งของฟาร์มจะเข้า ซึ่งตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม ไม่ไกลจากตัวจังหวัดมากนัก ใกล้แหล่งชุมชน การเดินทางสะดวก สามารถเข้าออกได้ 2 ทาง คือ ทางด้านถนนสุขุมวิท และทางด้านถนนท้ายบ้าน ผู้มาใช้บริการมีความสะดวกในการเดินทาง สามารถเดินทางได้ทั้งรถยนต์ส่วนตัว รถรับจ้าง และรถโดยสารประจำทางสาย 25 ปอ.7 , 8 , 11, 102 , 142 , 145 ปอ.พ.6 , 13 , 14 ต่อรถมินิบัสในเมืองสาย S1 – S80 เวลาในการเปิด – ปิดระหว่าง 7.00–18.00 น.เปิดทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ ทำให้เกิดความสะดวกในการมาเที่ยวชม

ลำดับที่ 2 ส่วนของคุณภาพการบริการ มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.70 ประกอบด้วย ความสะอาด มีการทำความสะอาดบริเวณต่าง ๆ เก็บขยะในตอนเช้าและบ่ายของทุกวัน มีเจ้าหน้าที่ประจำดูแลแต่ละบริเวณ มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องสุขาทุกแห่ง ความปลอดภัยมีสูงมาก เนื่องจากมีการติดตั้งกรง บ่อเลี้ยงจะเข้าและสัตว์ต่างๆ อย่างแข็งแรง มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัยในแต่ละส่วน ตามประตูทางเข้า-ออก และภายในฟาร์มฯตลอดเวลา ความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจะเข้า เป็นเรื่องที่น่าหนักเพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ ทั้งจากสัตว์ต่างๆ และจากพวกมิจฉาชีพ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ มีอยู่เป็นประจำ และจัดการแสดงคอนเสิร์ตเป็นระยะ ๆ มีการติดป้ายบอกชื่อ และแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ ในทุกส่วน มีการดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดตามชนิด และประเภทของสัตว์

ลำดับที่ 3 ส่วนของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์ มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 ประกอบด้วย การจัดวางผัง และการออกแบบฟาร์มจระเข้ บนเนื้อที่ประมาณ 400 ไร่ กว้างขวาง เป็นสัดส่วนพอเหมาะทั้งในด้านอาคารและสถานที่ มีความหลากหลายของจระเข้เป็นจำนวนมาก เป็นฟาร์มจระเข้ที่ทันสมัยและใหญ่ที่สุดในโลก ปัจจุบันมีจระเข้อยู่มากกว่า 60,000 ตัว มีความสวยงามและสภาพบรรยากาศดี มีความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคครบถ้วน

ลำดับที่ 4 ส่วนอำนวยความสะดวก มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 3.51 ประกอบด้วย จำนวนซุ้มขายของและร้านอาหาร มีภัตตาคาร 1 แห่ง และมีร้านขายอาหารตามสั่ง ทั้งภายในฟาร์มจระเข้ และด้านหน้าฟาร์มจระเข้ แต่บางแห่งเปิดเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีซุ้มขายเครื่องดื่ม ขนมและผลไม้อยู่หลายแห่งตามทางเดิน และมีร้านขายของที่ระลึกอยู่บริเวณทางเข้า-ออก และทางเดินภายในฟาร์มจระเข้อีกประมาณ 10 ร้านค้า จำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะมีอยู่ที่ด้านหน้าฟาร์มจระเข้ และภายในบริเวณฟาร์มจระเข้ มีอยู่ 13 แห่ง ซึ่งมีทั้งแบบหยอดเหรียญ และแบบบัตรโทรศัพท์ ถึงขยะมีอยู่กระจายทั่วไปภายในฟาร์มจระเข้ ตามทางเดิน มีป้ายบอกทางเป็นระยะ ๆ ตามทางเดิน ห้องสุขามีอยู่ 10 แห่งกระจายไปตามจุดสำคัญ ๆ ภายในฟาร์มจระเข้ และด้านหน้าฟาร์มจระเข้ ที่จอดรถแบ่งเป็นสัดส่วนอยู่ด้านหน้าฟาร์มจระเข้ ทั้ง 2 มุ่งถนนเป็นลานกว้าง มีที่นั่ง ที่พัก และศาลา กระจายอยู่ทั่วไปตามบริเวณทางเดินภายในฟาร์มจระเข้ บริเวณริมน้ำและสวนพักผ่อน

ลำดับที่ 5 ส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.28 ประกอบด้วย การบริการของเจ้าหน้าที่ตามประตูและส่วนต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่ประจำจุดต่าง ๆ คอยดูแลและอำนวยความสะดวกให้ตลอดเวลา ทั้งยังดูแลความปลอดภัยให้ด้วยในเวลาเดียวกัน การบริการของคนขายของตามซุ้มขายของ การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา คนงาน/คนสวน มีการจัดเจ้าหน้าที่ประจำ แต่เนื่องจากเป็นส่วนที่ผู้มาใช้บริการได้สัมผัสด้วยโดยตรง จึงมีทั้งผู้ที่ได้รับการบริการไม่ดี ใช้งานไม่สุภาพ ไม่ได้ให้ข้อมูลที่ดีแก่ผู้มาใช้บริการ และมีผู้ที่ได้รับการบริการที่ดี สุภาพ อ่อนน้อม เข้าใจผู้มาใช้บริการ จนผู้มาใช้บริการรู้สึกประทับใจ การบริการของเจ้าหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ มักจะหยุดให้บริการก่อน 18.00 น. ทำให้ผู้มาใช้บริการไม่ค่อยได้รับความสะดวก โดยเฉพาะร้านขายอาหาร เครื่องดื่ม และร้านขายของที่ระลึก ปิดก่อน ทำให้ตอนจะออกจากฟาร์มจระเข้ เลือกรับและซื้อของที่ระลึกไม่ได้

ลำดับที่ 6 ส่วนของการประชาสัมพันธ์ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.18 ประกอบด้วย การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มาใช้บริการ ซึ่งจะมีแผนผังติดตั้งไว้ในบริเวณฟาร์มจระเข้ และมีการแจกแผ่นพับให้แก่ผู้มาใช้บริการ มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยขอรับได้ที่ประตู

ทางเข้า – ออก มีการประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงเป็นระยะ ๆ ทั้งด้านข่าวสาร และเวลาของการแสดงต่าง ๆ แต่เสียงแต่ละแห่งไม่ค่อยสม่ำเสมอ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ จะมีมากในช่วงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแสดงคอนเสิร์ต

ลำดับที่ 7 ส่วนค่าบริการ มีระดับความพึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.99 ประกอบด้วยค่าบริการต่าง ๆ เช่น ค่าผ่านประตู ผู้มาใช้บริการบางส่วนมีความเห็นว่า ค่าผ่านประตูแพงเกินไป ค่าบริการรถไฟฟ้าเล็กขมรอบสวนสัตว์ และจักรยานน้ำ น่าจะถูกกว่านี้ ราคาเครื่องดื่ม อาหาร และสินค้า ค่อนข้างแพง ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา คิดค่าบริการ 2 บาทต่อครั้ง ผู้มาใช้บริการส่วนหนึ่งเห็นว่าไม่สมควรคิดค่าบริการ

ดังนั้น ทางฟาร์มจะเข้าจึงควรนำข้อมูลที่ได้ มาเป็นแนวทางในการปรับปรุง โดยนำเอาแนวความคิด เรื่องความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของ John D. Millett มาเป็นแนวทาง ที่กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน มีหลักการ คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service)
2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service)
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service)
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service)
5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service)

ซึ่งจะทำให้ฟาร์มจะเข้า มีบริการที่ดี มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นที่พึงพอใจของผู้มาใช้บริการมากยิ่งขึ้น อันมีผลทำให้มีผู้มาใช้บริการมากยิ่งขึ้นด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่องแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษาฟาร์มจะเข้าและสวนสัตว์สมุทรปราการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ของผู้มาใช้บริการ ผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะหลายประการ ที่ผู้มาใช้บริการต้องการให้ทางฟาร์มจะเข้า จัดบริการให้ โดยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการของฟาร์มจะเข้า ดังนี้

1. เวลาเปิดบริการ 7.00-18.00 น. ควรขยายเวลาเป็น 7.00-21.00 น. เพื่อจะได้มีผู้มาใช้บริการมากขึ้นในทุกวัน โดยเฉพาะวันธรรมดา หลังกลับจากทำงานจะได้มีเวลาพอที่จะมาเที่ยวชม ไม่ต้องรอมาในวันเสาร์ - อาทิตย์

2. ค่าผ่านประตู ฟาร์มจะเข้าเก็บค่าผ่านประตูผู้ใหญ่คนละ 50 บาท เด็กคนละ 30 บาท ซึ่งราคาค่อนข้างสูงควรลดลงมาเหลือ ผู้ใหญ่คนละ 30-40 บาท เด็กคนละ 15-20 บาท หรืออาจกำหนดค่าผ่านประตูผู้ใหญ่คนละ 60 บาท เด็กคนละ 40 บาท โดยให้เลือกใช้บริการฟรีได้ 1 อย่าง เช่น นั่งรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์ได้ 1 รอบ หรือใช้บริการจักรยานน้ำได้ครึ่งชั่วโมง และควรมีส่วนลดให้กับผู้มาใช้บริการเป็นหมู่คณะ
3. ควรจัดทำบัตรสมาชิก เช่น บัตรสมาชิกรายปี เสียค่าสมาชิก 300บาท / ปี บัตร 1 ใบ สามารถเข้าฟรีได้ 3 คน เป็นต้น เพื่อให้เกิดสมาชิกประจำในการมาท่องเที่ยว
4. ร้านอาหารทั้งด้านหน้าและภายในฟาร์มจะเข้า ฯ ควรปรับปรุงการบริการด้านรสชาติ คุณภาพอาหาร ความสะอาด จัดสถานที่ให้เหมาะสม จะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นกว่าในปัจจุบัน
5. ควรจัดให้มีร้านอาหารที่มีชื่อเสียงเข้ามาขายภายในบริเวณฟาร์มจะเข้า ฯ จะเป็นจุดหนึ่งที่ทำให้มีผู้มาใช้บริการมากยิ่งขึ้น
6. ควรมีการควบคุมราคาจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และสินค้าต่าง ๆ เพื่อให้เท่ากับราคาตลาด หรือใกล้เคียงราคาตลาด ก็จะทำให้มีผู้ใช้จ่ายในฟาร์มจะเข้า ฯ มากยิ่งขึ้น และมีผู้กลับมาใช้บริการที่ฟาร์มจะเข้า ฯ มากยิ่งขึ้นอีก
7. สินค้าที่ระลึกถูกใจ แต่มีราคาแพงเกินไปสำหรับคนไทย
8. ควรเพิ่มจำนวนของห้องสุขา โดยเฉพาะจุดที่มีผู้มาใช้บริการจำนวนมากในแต่ละวัน ปรับปรุงบริการ โดยเฉพาะเรื่องความสะอาดและกลิ่น ควรบริการกระดาษชำระและสบู่ล้างมือด้วย
9. ควรลดเก็บค่าใช้บริการห้องสุขา และรักษาความสะอาดให้ดี เพื่อผู้มาใช้บริการจะได้ประทับใจ และอยากมาใช้บริการที่ฟาร์มจะเข้า ฯ อีก
10. ควรเพิ่มจุดบริการและจำนวนโทรศัพท์สาธารณะ โดยเน้นจุดที่มีผู้มาใช้บริการจำนวนมาก
11. ควรเพิ่มจำนวนและจุดบริการถังขยะ
12. ควรเพิ่มป้ายผังภายใน และป้ายบอกทางให้ชัดเจนและจำนวนมากขึ้น
13. แผนที่และแผ่นพับ ควรจัดเตรียมไว้ที่ประตูทางเข้า – ออก โดยวางในจุดที่เห็นได้ชัดเจน
14. ควรเพิ่มจำนวนต้นไม้ โดยเฉพาะไม้ยืนต้น เพื่อความร่มรื่นและควรติดป้ายบอกชื่อของต้นไม้ ให้เห็นได้ชัดเจน เพื่อเป็นการให้ความรู้ด้วย
15. ควรเพิ่มจำนวนของที่นั่ง ที่พัก ศาลา ให้มากขึ้น โดยเฉพาะแนวริมน้ำ หรือใต้ต้นไม้

16. ควรจัดระเบียบของที่จอดรถให้ดีมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ และควรสร้างหลังคาบังแดดให้ที่จอดรถอย่างเพียงพอ

17. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแล และให้คำแนะนำ คณะนักเรียนที่มาเที่ยวชม เพื่อความปลอดภัย และให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ

18. ควรจัดให้มีสัตว์ชนิดต่าง ๆ มากกว่านี้ โดยเฉพาะสัตว์หายากต่าง ๆ

19. ความปลอดภัยภายในฟาร์มจะเข้ามีค่อนข้างสูง แต่ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่ไม่ทราบ จึงน่าจะประชาสัมพันธ์ให้ผู้มาใช้บริการทราบด้วย เพื่อความสบายใจ และผลิตผลในการมาใช้บริการฟาร์มจะเข้า

20. การฉายสไลด์มัลติวิชั่น หรือการบรรยายต่าง ๆ ควรจัดเวลาให้แน่นอน เนื่องจากผู้มาใช้บริการบางส่วนผิดพลาด เมื่อมาตามเวลาแล้วไม่มีการฉายสไลด์ และเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับไดโนเสาร์ให้มากกว่านี้

21. ควรเพิ่มระยะเวลาในการแสดงโชว์ต่าง ๆ ให้นานกว่าที่เป็นอยู่

22. การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน ควรทำอย่างสม่ำเสมอ และแจ้งข่าวทุกระยะของการแสดงต่าง ๆ รวมทั้งตรวจสอบความดังของเสียงให้พอเหมาะด้วย โดยเฉพาะบริเวณเวทีการแสดง บางครั้งเสียงดังมากจนฟังไม่รู้เรื่อง

23. ด้านความสะอาดฟาร์มจะเข้า สะอาดดีอยู่แล้ว แต่เนื่องจากมีผู้มาใช้บริการมาก จึงต้องดูแลเรื่องความสะอาดอย่างใกล้ชิด

24. บริเวณกรงสัตว์และบ่อจะเข้า และท่อระบายน้ำ ควรเน้นเรื่องความสะอาดและกำจัดกลิ่นเหม็นจากน้ำเสีย และมูลสัตว์ต่าง ๆ

25. ควรซ่อมแซมกรงสัตว์ บ่อจะเข้า และสะพานเดินดูจะเข้า ให้แข็งแรง และดูดีเพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ

26. ค่าถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ รูปละ 130 บาท แพงเกินไป ควรเก็บรูปละ 100 บาท

27. ควรลดราคาค่าใช้บริการรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์ จักรยานน้ำและอื่น ๆ ลงบ้างเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้มาใช้บริการมากขึ้น

28. ควรจัดให้มีสวนสนุก และเครื่องเล่นสำหรับเด็ก ๆ

29. ร้านอาหาร เครื่องดื่ม และร้านขายของที่ระลึก ควรเปิดบริการจนกว่าฟาร์มจะเข้าปิดบริการ เนื่องจากผู้มาใช้บริการที่เที่ยวยามช่วงเย็น มักจะตำหนิว่ซื้ออาหาร เครื่องดื่ม และเลือกซื้อของที่ระลึกไม่ได้ ตั้งแต่เวลา 16.30 น. ถ้ามีเจ้าหน้าที่ขายของอยู่ ทางฟาร์มจะเข้า ก็จะได้รายได้เพิ่มขึ้น และผู้มาใช้บริการก็จะเกิดความประทับใจมากยิ่งขึ้น

30. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ควรทำมากกว่าที่ผ่านมา เพื่อให้ประชาชนทราบข้อมูล จะได้สนใจมาใช้บริการมากยิ่งขึ้น

31. ควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ทุกระดับ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้มาใช้บริการรวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำร้านต่างๆ ที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของฟาร์มจะเข้าด้วย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจตรงกันว่า ผู้มาใช้บริการเป็นผู้ที่สำคัญที่สุด จึงต้องให้บริการที่ดีที่สุด พุดจาสุภาพเรียบร้อย การต้อนรับที่ดี ยิ้มแย้ม ช่วยเหลือ และเอาใจใส่ อันจะทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความประทับใจ และอยากมาใช้บริการอีกในทันทีที่มีโอกาส

แนวทางการศึกษาต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเจาะจงเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น แต่ในโอกาสต่อไป หากมีผู้สนใจทำการศึกษานำที่จะศึกษาระดับความพึงพอใจ และทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กิติมา ปรีดีดีลก. (2524). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กุลธน ธนาพงศ์ธร. การบริหารงานบุคคล. เอกสารการสอนชุดวิชา 32304 หน่วยที่ 6-16 สาขาวิทยาการจัดการ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2526). พฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ. ฝ่ายแผนงานและโครงการ. (2537). ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ. สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ.
- หลุย จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : สามัคคีสาส์น.

เอกสารอื่น ๆ

- ชรีณี เดชจินดา. (2530). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิพนธ์ คำพา. ปัญหาในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค : ศึกษาเฉพาะกรณีประสิทธิภาพในการบริการแก่ประชาชนระดับอำเภอ. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริษัท ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด. (2542). ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ. [เอกสารแจก]. สมุทรปราการ.
- ประหยัด ยะคะนอง. (2523). ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของหน่วยงานปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2521). องค์การกับลูกค้า. วารสารสังคมศาสตร์. เล่มที่ 15 : 61-76.

- สุดจิต จันทระพาทิน. (2525). การศึกษาประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนของเขต
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง. บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยะ วิริยะสวัสดิ์. (2530). พฤติกรรมกรให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การราชการกับปัจจัยสภาพ
แวดล้อมในเขตเมืองกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- อัญชลี เหล่าธิตพิงศ์. (2524). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการของศูนย์บริการสาธารณสุข
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพาณิชยศาสตร์.
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

BOOKS

- Fitzgerald, Michael R. and Durant, Robert F. (1980). Citizen evaluation and urban
management : service delivery in an era of protest. Public Administration
Review.
- Good, Carter V. (1973). Dictionary of education. 3rd eds. New York : McGraw – Hill.
- Kaith, Davis. (1967). Human relation at work : the dynamic of organizational behavior.
New York : McGraw – Hill.
- Lucy, William H., Gilbert, Dennis and Birkhead, Guthrie S. (1977). Equity in local
service distribution. Public Administration Review.
- Max, Weber. (1966). The theory of social and economic organization trans. A.H.
Handerson And Tallcott Parson. 4th eds. New York : the Press.
- Mccullough, James S. (1983). General concepts and issues. Urban Training
Management Training Program Research Triangle Institute.
- Millett, John D. (1954). Management in the public service. New York : McGraw – Hill.
- Morse, Nanev C. (1958). Satisfaction in the white collar job. Michigan University of
Michigan.
- Shelly, Maynard W. (1975). Responding to social chang. Pennsylvania : Dowden,
Hutchison Press.

Vroom, WH. (1964). Working and motivation. New York : John Wiley and Son.

Wolman, Benjamin B. (1973). Dictionary of behavioral science. Van Nostrand :
Reinheld.

ภาคผนวก

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำภาคนิพนธ์ ในวิชา การศึกษาด้วยตนเอง โดยมีหัวข้อการวิจัยเรื่อง "แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษาฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ" หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จึงขอความกรุณาช่วยกรอกแบบสอบถาม โดยกาเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม

สำหรับเจ้าหน้าที่

1.) เพศ	1.() ชาย	2.() หญิง	1.()
2.) อายุ	1.() ไม่เกิน 20 ปี	2.() 21-30 ปี	2.()
	3.() 31-40 ปี	4.() 41-50 ปี	
	5.() 51-60 ปี	6.() 60 ปีขึ้นไป	
3.) สถานภาพสมรส	1.() โสด	2.() สมรส	3.()
	3.() หย่า	4.() หม้าย	
4.) ระดับการศึกษา	1.() ประถมศึกษา	2.() มัธยมศึกษา	4.()
	3.() ปวช.-ปวส.	4.()ปริญญาตรี	
	5.() ปริญญาโทหรือสูงกว่า		
5.) อาชีพ	1.() นักเรียน / นักศึกษา	2.() ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	5.()
	3.() ลูกจ้างบริษัท / โรงงาน	4.() อาชีพอิสระ	
	5.() ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	6.() อื่น ๆ (ระบุ).....	
6.) รายได้ต่อเดือน	1.() ไม่มีรายได้	2.() ต่ำกว่า 10,000 บาท	6.()
	3.() 10,000-19,999 บาท	4.() 20,000-29,999 บาท	
	5.() 30,000-39,999 บาท	6.() 40,000 บาทขึ้นไป	

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกรมาใช้บริการ

7.) จำนวนครั้ง (ความถี่) ที่ท่านมาฟาร์มจระเข้ ฯ ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา		7.()
1.() 1-2 ครั้ง	2.() 3-4 ครั้ง	3.() 5-6 ครั้ง
4.() มากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป		
8.) ท่านเดินทางมายังฟาร์มจระเข้ ฯ โดยส่วนใหญ่ด้วยวิธี		8.()
1.() เดิน	2.() จักรยาน มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว	3.() รถยนต์ส่วนตัว
4.() รถรับจ้าง	5.() รถโดยสารประจำทาง	
9.) โดยส่วนใหญ่ วันที่ท่านชอบมา		9.()
1.() จันทร์-ศุกร์	2.() เสาร์-อาทิตย์	3.() วันหยุดราชการ
10.) โดยส่วนใหญ่ ช่วงเวลาที่ท่านชอบมา		10.()
1.() 7.00-9.00 น.	2.() 9.01-12.00 น.	3.() 12.01-15.00 น.
4.() 15.01-18.00 น.		

11.) โดยส่วนใหญ่ ท่านเข้าฟาร์มจระเข้ ๕ ทางถนน	11.()
1.() ถนนสุขุมวิท 2.() ถนนท้ายบ้าน	112
12.) โดยส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์ที่ท่านมาฟาร์มจระเข้ ๕ เพื่อ	12.()
1.() พาเด็ก ๆ มาเที่ยวสวนสัตว์ 2.() ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับจระเข้	
3.() ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ 4.() รับประทานอาหาร	
5.() ดูการแสดง / นิทรรศการ	

ตอนที่ 3 ในส่วนความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการ

ขอให้ท่านขีด ✓ ลงในช่องที่ท่านมีความพอใจที่ได้รับการบริการใน ฟาร์มจระเข้ ๕ ที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน
ในช่องที่กำหนดไว้

	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	สำหรับ เจ้าหน้าที่
	พอใจ มากที่สุด	พอใจ มาก	พอใจ ปาน กลาง	พอใจ น้อย	พอใจ น้อยที่ สุด	
ในส่วนของฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์						
13.) การจัดวางผังและการออกแบบฟาร์มจระเข้ ๕						13.()
14.) ความสวยงามของอาคารและสถานที่						14.()
15.) ความหลากหลายของจระเข้และสัตว์ต่าง ๆ						15.()
16.) ความสวยงามและสภาพบรรยากาศ						16.()
17.) ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค เช่น ถนน ทางเดิน สะพาน ไฟฟ้า เป็นต้น						17.()
ในส่วนค่าบริการ						
18.) ค่าผ่านประตูรายบุคคล						18.()
19.) ค่าบริการรถไฟเล็กชมรอบสวนสัตว์						19.()
20.) ค่าบริการจักรยานน้ำ						20.()
21.) ราคาของเครื่องดื่ม อาหารและสินค้า						21.()
22.) ค่าบริการในการใช้ห้องสุขา						22.()
ในส่วนอำนวยความสะดวก						
23.) จำนวนผู้ขายของ / ร้านขายอาหาร						23.()
24.) จำนวนและตำแหน่งของโทรศัพท์สาธารณะ						24.()
25.) จำนวนและตำแหน่งของถังขยะ						25.()
26.) จำนวนและตำแหน่งของป้ายบอกทาง						26.()
27.) จำนวนและตำแหน่งของห้องสุขา						27.()
28.) จำนวนและตำแหน่งของที่จอดรถ						28.()
29.) จำนวนและตำแหน่งของที่นั่ง ที่พัก ศาลา						29.()

	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	สำหรับ เจ้าหน้าที่
	พอใจ มากที่สุด	พอใจ มาก	พอใจ ปาน กลาง	พอใจ น้อย	พอใจ น้อยที่ สุด	
ในส่วนของการบริการของเจ้าหน้าที่						
30.) การบริการของเจ้าหน้าที่ตามประตูและส่วนต่าง ๆ						30.()
31.) การบริการของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัย						31.()
32.) การบริการของคณขายที่ซุ้มขายของ / ร้านอาหาร						32.()
33.) การบริการของเจ้าหน้าที่ตามห้องสุขา						33.()
34.) คนงาน / คนสวน						34.()
ในส่วนของคุณภาพการบริการ						
35.) ความสะอาด						35.()
36.) ความปลอดภัย						36.()
37.) ความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบภายในฟาร์มจระเข้ฯ						37.()
38.) การจัดกิจกรรม เช่น นิทรรศการ ถ่ายรูปร่วมกับสัตว์ต่าง ๆ และการแสดงคอนเสิร์ต						38.()
39.) การติดป้ายบอกชื่อและแหล่งกำเนิดของสัตว์ต่าง ๆ						39.()
40.) การให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ						40.()
41.) การดูแลเอาใจใส่สัตว์ต่าง ๆ						41.()
ในส่วนของคุณภาพความสะดวกในการเดินทาง						
42.) ท่าเลที่ตั้งของฟาร์มจระเข้ฯ						42.()
43.) ความสะดวกที่ท่านเดินทางมาฟาร์มจระเข้ฯ						43.()
44.) เวลาในการเปิดบริการ 7.00-18.00 น.						44.()
การประชาสัมพันธ์						
45.) การได้รับข้อมูลข่าวสาร เช่น แผ่นพับ แผนที่						45.()
46.) การประกาศผ่านทางเครื่องขยายเสียงภายใน						46.()
47.) การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ทีวี วิทยุ หนังสือพิมพ์						47.()

48.) หากท่านมีโอกาส ท่านจะมาฟาร์มจระเข้ฯ อีกหรือไม่ 48.()

1.() มา เพราะ.....

2.() ไม่มา เพราะ.....

49.) ท่านอยากให้ทางฟาร์มจระเข้ฯ เพิ่มสัตว์ชนิดใดหรือเพิ่มการบริการอื่นใด.....

.....

.....

วิทยาเขตยศเส

๑๖๗ ถนนนันทน์วัฒนา เขตป้อมปราบฯ กทม. ๑๐๑๐๐
โทร. ๒๒๔-๐๙๐๐, ๒๒๓-๑๒๔๐, ๒๒๖-๕๓๒๖
โทรสาร ๒๒๖-๕๔๑๗

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

๑๘/๑๘ กิโลเมตรที่ ๑๘ ถนนบางนา-ตราด
อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๔๐
โทร. ๓๑๒-๖๓๐๐ โทรสาร ๓๑๒-๖๒๓๗

เรียนรู้อีโคโนมิคส์

ที่ มฉก. 0110/03๖๕

12 ตุลาคม 2542

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำภาคนิพนธ์วิชาศึกษาด้วยตนเอง
เรียน คุณจรรยา ยังประภากร กรรมการผู้จัดการ
บริษัทฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด

ด้วย นายจักรกฤษณ์ เตี้ยวสมบุรณ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ขณะนี้อยู่ในระหว่างทำภาคนิพนธ์วิชาศึกษาด้วยตนเอง
เรื่อง “แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรปราการ : กรณีศึกษา ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์
สมุทรปราการ” เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย ได้แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการกลั่นกรองภาคนิพนธ์ พิจารณา
เค้าโครงจัดทำภาคนิพนธ์วิชาศึกษาด้วยตนเองดังกล่าวแล้ว เห็นว่าเป็นภาคนิพนธ์ที่เป็นประโยชน์ จึง
ใคร่ขออนุญาตให้ นายจักรกฤษณ์ เตี้ยวสมบุรณ์ ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ประสงค์ที่ตั้งไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ
นางสาวศุภาภรณ์ นิ่มนวล
นางสาวศุภาภรณ์ นิ่มนวล
และนางสาวศุภาภรณ์ นิ่มนวล
พร้อมคุณวิภา ใจดี

ขอแสดงความนับถือ
พ.พ. นิ่มนวล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย แสงวิเชียร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 312-6300-72 ต่อ 1205,1518
โทรสาร. 312-6293

บริษัท ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด
 泰國北欖養鱷魚湖動物園有限公司
 The Samutprakan Crocodile Farm & Zoo Co., Ltd.

115

555 ถนนห้าบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 五五五泰國北欖府泰萬區養老湖池
 555 TAIBAN RD., SAMUTPRAKAN, THAILAND. ☎ 7034891-5, 7035144-8 FAX 3670050-1
 สำนักงานกรุงเทพ 曼谷辦事處 BANGKOK OFFICE ☎ 2383569

14 ธันวาคม 2542

เรื่อง อนุญาตให้ศึกษาข้อมูลเพื่อทำภาคินิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรอบ นสงวีเชียร

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อ้างถึง หนังสือที่ มฉก.0110/0365 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึงนั้น นายจักรกฤษณ์ เตียวสมบุญ นิสิตศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ขอเข้ามาศึกษาข้อมูลเพื่อทำ
 ภาคินิพนธ์วิชาศึกษาด้วยตนเอง เรื่อง "แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววันจังหวัดสมุทรปราการ"
 บริษัท ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด พิจารณาแล้วมีมติขออนุญาต
 อนุญาตให้นายจักรกฤษณ์ เตียวสมบุญ เข้ามาศึกษาในบริเวณฟาร์มจระเข้ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรรยา ยิ่งประภากร)

กรรมการผู้จัดการ

บริษัท ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์สมุทรปราการ จำกัด

ตาราง ขนาดตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ขนาดของประชากร (N)	ขนาดของตัวอย่าง (n) สำหรับค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนด (e)					
	1%	2%	3%	4%	5%	10%
500	-	-	-	-	222	83
1,000	-	-	-	385	286	91
1,500	-	-	638	441	316	94
2,000	-	-	714	476	333	95
2,500	-	1,250	769	500	345	96
3,000	-	1,364	811	517	353	97
3,500	-	1,458	843	530	359	97
4,000	-	1,538	870	541	364	98
4,500	-	1,607	891	549	367	98
5,000	-	1,667	909	556	370	98
6,000	-	1,765	938	566	375	98
7,000	-	1,842	959	574	378	99
8,000	-	1,905	976	589	381	99
9,000	-	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,058	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	396	100
→	10,000	2,500	1,111	625	400	100

ที่มา : เอกสารประกอบการศึกษาวิชาวิธีวิจัยทางสหกรณ์ คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Yamane , 1970 : 886)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นายจักรกฤษณ์ เดียวสมบูรณ์

วัน เดือน ปี เกิด 10 เมษายน 2502

ที่อยู่ 324/11 ถนนสรรพาวุธ แขวงบางนา
เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา
นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง รุ่นที่ 7 (2524)
การศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
รุ่นที่ 11 (2525)
เข้าศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปี พ.ศ. 2541

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2524	เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2525	ทนายความ และที่ปรึกษากฎหมาย
พ.ศ. 2532	ผู้จัดการเขต บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
พ.ศ. 2537	ผู้จัดการฝ่ายกฎหมายและบุคคล บริษัท บางปะกงฟิวเจอร์แลนด์ จำกัด

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานในปัจจุบัน

พ.ศ. 2538 - ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท รุานทองธุรกิจ จำกัด